N° 172 Janvier-Février 1981 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

Nos vœux pour 1981

L'année 1980 s'est achevée sans que les promesses faites aux anciens combattants et pensionnés de guerre, soient prises en considération ou presque.

Il en est ainsi quant à la demande de rendre à la date du 8 mai, anniversaire de la victoire sur le nazisme, son caractère de fête nationale, au même titre que le 11 novembre, celle-ci a été retenue. La puissante manifestation du 25 octobre dernier, devant l'Opéra de Paris, a traduit le profond mécontentement qui existait dans le milieu ancien combattant.

Les anciens combattants et victimes de guerre sont décidés à poursuivre leur action afin de faire aboutir leurs justes revendications.

L'année qui vient de se terminer a montré le danger de la montée du néo-nazisme, du racisme et de l'antisémitisme. L'attentat criminel de la synagogue de la rue Copernic a bouleversé les couches les plus larges de la population du pays, Les associations d'anciens combattants étaient présentes, lors de la vigoureuse manifestation de riposte contre le fascisme. Notre Union participa massivement à toutes les actions contre cet attentat ignoble. Nous ferons de même à l'avenir si les événement l'exigent. C'est pour nous un devoir sacré si nous voulons rester fidèles à l'idéal pour lequel sont tombés nos frères de combat et de souffrance.

Cette lutte est de plus en plus nécessaire, alors que les néo-nazis tendent à accréditer l'idée que les fours crématoires, les chambres à gaz, les six millions de juifs assassinés sont une invention pure et simple. Agissons davantage avec les forces antifascistes pour que 1981, soit une année efficace pour barrer la route à cette honteuse et néfaste propagande qui tend à réhabiliter l'hitlérisme.

Nous avions beaucoup espéré que l'année 1980 nous apporterait la paix au proche-orient et l'arrêt des hostilités entre Israël et ses voisins. Or, le tunnel est loin d'être franchi. L'année 1981 aura-t-elle plus de chance ? Nous voulons l'esperer.

Une des questions les plus importantes — sinon la plus importante — est sans doute celle de la paix. Qui, sinon les anciens combattants, aspirent le mieux au maintien de la paix ? C'est pourquoi, ils participent aux campagnes pour le désarmement, pour l'abolition de tous les blocs militaires.

Tous les sondages publiés au début de la nouvelle année, démontrent la volonté des français de tout faire pour que 1981 écarte les dangers de nouveaux conflits.

Quoi d'étonnant de constater que les anciens combattants juifs se placent parmi ceux qui désirent ardemment la paix.

Ceci dit, exprimons nos voeux de bonne et heureuse année pour vous, chers camarades, pour vos familles.

Isi BLUM

VENEZ NOMBREUX

LE DIMANCHE 22 FEVRIER 1981

Pour rendre un Hommage Solennel aux

«23» du Groupe Manouchian

RENDEZ-VOUS A LA PORTE DE CHOISY A 10 HEURES

Notre banquet fut une réussite

Le dimanche 23 novembre dernier, notre Union a organisé son banquet annuel dans les Salons Concorde-Lafayette. Plusieurs semaines d'avance, les billets étaient déjà vendus. Aussi, fut-elle grande ,la déception de nombreux membres qui négligeant la date limite d'inscription au banquet se voyaient refusés l'accès aux Salons. Le nombre des convives était évalué à 400 environ. Chacun occupe sa place. L'ordre est parfait.

Le Président Beller prononce une allocution remerciant avant tout, la présence de si nombreux camarades, témoignant ainsi, une fois de plus, leur attachement à notre organisation.

Le Président Beller termine son allocution en souhaitant à tous une bonne nouvelle année qui approche à grands pas.

La musique joue ensuite l'Atikwa et la Marseillaise.

Cependant les conversations allaient de bon train, se commémorant les diverses étapes de la «drôle de guerre» notamment : les désastreuses conditions de vie aux baraquements de Barcarès, avec ses puces, son sable soulevé par la «tramontane» et couchant même à terre ; les exercices de l'école de soldat, le départ au Front dans les wagons à bestiaux ; les péripéties au Front, la vie dans les stalags, dans les commandos et le retour, tant espéré au foyer, hélas souvent dévasté : femmes et enfants déportés.

Aussi, le présent est-il plus gai. Le passé est déjà très loin. Les couples, bien qu'ils soient à un âge avancé, dansent en tourbillonnant aux sons de l'orchestre Starski qui les régalent par les airs de musique d'autrefois, connus de tous.

C'est aussi le cas des chansons chantées par la vedette appréciée TALILA qui est très applaudie.

Le repas succulent arrosé de bon vin, tire à sa fin. Les camarades vont se séparer bientôt. Ils se donnent rendez-vous pour le banquet de Novembre 1981 avec une pensée reconnaissante aux membres de la commission des fêtes pour cette chaleureuse après-midi.

Dr DANOWSKI

De g. à d. notre Président I. Beller, Dr. Danowski Président d'honneur et leur épouses. M. Czarny, Maffini Président de l'UGEVRE et Madame M. H. Glasberg Président de la Fédération des A.C.J. des deux guerres et Madame.

Extrait de l'allocution de notre président I. Beller

Chers Amis, Chers Camarades,

Voilà près d'un mois que nous avons eu notre Assemblée Générale à laquelle assistaient près de 300 membres. Cela prouve une fois de plus, que notre organisation reste très populaire au sein du monde combattant juif et non-juif.

Il serait vain d'énumérer aujourd'hui les initiatives et les réalisations faites dans tous les domaines.

Les événements tragiques que nous avons vécu récemment après l'attentat ignoble contre la synagogue de la rue Copernic ont galvanisé l'opinion toute entière.

Nous étions présents partout pour la riposte populaire contre les néo-nazis et avons défilé sous notre banderole le mardi 7 octobre avec les 200.000 à 300.000 personnes de la Nation à la République.

Notre Union s'honore, que le président de l'U.F.A.C. Nationale, René Peyre, soit venu avec ses camarades, défiler avec nous, de même que le Capitaine Henri Glasberg, Grand Croix de la Légion d'Honneur, président de la Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux guerres, également parmi nous aujourd'hui.

Nous saluons aussi la présence de M. Maffini, président de l'U.G.E.V.R.E.

Nous vous souhaitons un après-midi agréable dans cette ambiance de joie et de fraternité.

Les deux visages de l'ennemi

Dans les mois de tension qui ont remué la France, les anciens combattants, résistants et déportés se sont sentis personnellement agressés. Tout juif était une cible possible, mais les témoins de l'époque hitlérienne avaient des raisons particulières de relever le défi.

En fait, il y en avait deux : d'une part, les néo-nazis encouragés par l'impunité ; d'autre part, les pseudo-historiens qui nient le génocide pour réhabiliter le nazisme.

Ces deux actions sont parallèles et se complètent.

Il y a ceux qui propagent la haine antisémite, qui tracent des graffiti odieux, qui profanent des monuments et des tombes, qui incendient des synagogues... Nombre d'entre eux vont plus loin, organisant des attentats contre des personnalités et des institutions, y compris des non-juifs. On a ainsi agressé la Ligue des Droits de l'Homme, la LICRA, le MRAP, le siège des anciens déportés, le Mémorial du Struthof etc... etc...

La bombe de la rue Copernic, intervenant après la dramatique nuit des rafales dirigées contre des écoles et synagogues juives, a semé la mort. Et la réaction, trop timide jusqu'ici, a été exemplaire.

Toutes les forces démocratiques du pays ont compris que par-delà les juifs, c'était la démocratie qui était menacée.

De leur côté, les faussaires de l'histoire ne sont pas restés les bras croisés. Le fameux professeur Faurisson, qui prend volontiers des allures de martyr (!) a trouvé des supporters bien curieux en la personne d'ex-gauchistes anarchisants.

A côté d'un Serge Thion, on a vu apparaître Noam Chomsky linguiste réputé et juif de surcroît. Cela suffira-t-il pour donner plus de crédit aux thèses révisionnistes ?

On peut trouver ici et là des intellectuels ou journalistes qui se disent « troublés », comme s'il n'y avait pas pour eux d'autres sujets d'inquiétude.

Pour nous, les témoins et survivants du génocide, la chose est entendue : ce que l'on veut 36 ans après, c'est rayer Auschwitz de la mémoire des hommes.

La raison en est évidente : libérés de ce handicap, nos ennemis peuvent repartir à l'assaut contre les juifs et contre l'Etat d'Israël.

Dans ce nouveau contexte, il ne suffit plus d'appeler à la vigilance, mais de s'organiser pour démasquer les nostalgiques du 3ème Reich et leurs complices, conscients ou inconscients.

Henry BULAWKO

Le budget 1981 des anciens combattants est imposé d'autorité par le gouvernement

Lors des séances budgétaires concernant les Anciens Combattants et Victimes de guerre — tant à l'Assemblée nationale qu'au Sénat — l'action du mouvement combattant (et en particulier la journée nationale de protestation de l'UFAC le 25 octobre) ont été manifestement présentes au coeur des débats.

La position du gouvernement a été sévèrement condamnée et les mesures nouvelles annoncées à grand renfort de publicité politique, n'ont pas eu l'impact escompté.

En effet, au cours de la «première lecture» le 14 novembre, l'Assemblée nationale a rejeté le projet de budget par 352 voix, tandis que 95 députés seulement se prononçaient en faveur de son adoption. Il en fut de même au Sénat, le 25 novembre ; les crédits du titre IV — concernant directement les pensions et la retraite du combattant — étaient rejetés par 254 voix contre 37 !

Ainsi, de tous les ministères, seul le secrétariat d'Etat aux Anciens Combattants aura vu son budget rejeté en première lecture par les deux assemblées. Le résultat est appréciable et aurait dû faire réfléchir en «haut lieu».

Mais hélas, en deuxième lecture ,le gouvernement a usé du vote bloqué face à l'Assemblée nationale. Dans ces conditions, tous les budgets ministériels — y compris celui du secrétariat d'Etat aux Anciens Combattants — furent votés par 273 voix (représentant la quasi-totalité des députés de la majorité) contre 199. Le Sénat a de même voté la loi de finances en deuxième délibération.

Maintenant, s'il est compréhensible que les ACVG ne fassent pas la fine bouche et prennent acte des mesures nouvelles concernant les invalides de 10 à 80%, les veuves, les ascendants, les aveugles, les sourds, ils n'en demeurent pas moins fermement campés sur le terrain des revendications non sa-

(Suite page 2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Janvier-Février 1981 p 2

Réunion culturelle avec H. Bulawko

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs a organisé le 17 décembre 1980, une réunion culturelle, placée sous la présidence de M. SZULC.

On entendit le professeur Vladimir JANKELEVITCH et Henry BULAWKO, Président de l'Amicale des Anciens Déportés Juifs de France, auteur du livre «Les Jeux de la Mort et de l'Espoir», qui évoque l'univers concentrationnaire.

« Il peut paraître surprenant que, 35 ans après la défaite de l'Allemagne hitlérienne, cette nouvelle édition des «Jeux de la Mort et de l'Espoir» ait des résonnances d'actualité», souligne Henry Bulawko.

C'est que les tueurs de la rue Copernic ont tenu à nous rappeler que les nazis n'ont pas désarmé. On commence par profaner des tombes, badigeonner les murs puis tirer sur des synagogues et on finit par semer la mort.

Devant leur agressivité, les anciens combattants, les résistants, les déportés ont conscience que pour eux, le combat n'est pas fini. Il faut empêcher l'oubli, il faut exiger le châtiment des coupables.

Il faut aussi dénoncer les faussaires de l'histoire, les Faurisson, les Thion et autres, qui s'acharnent à blanchir Hitler et ses tortionnaires.

Réhabilitér le nazisme en niant les crimes qui coûtèrent la vie à 6 millions des nôtres, c'est ouvrir la voie à une nouvelle vague de violences racistes et antisémites.

Il est surprenant qu'un homme qui se veut de gauche, Noam CHOMSKY, ait cautionné cette entreprise sous prétexte de défendre la liberté d'expression.

Heureusement, Nadine FRESCO dans «Les Temps Modernes» et l'historien Pierre VIDAL-NAQUET dans « ESPRIT » ont démonté le mécanisme de l'odieuse machination.

Le procès aura lieu dans quelques mois et la justice tranchera. D'ici là, nous devons nous mobiliser pour faire face à ceux qui sèment le doute, qui veulent transformer les victimes en coupables et qui veulent rendre à l'antisémitisme droit de cité.

Ce combat, c'est avant tout le nôtre » — à conclu notre ami Bulawko.

Dans son allocution Cypora GUTNIC s'est surtout attachée a démontrer avec beaucoup de talent et de sentiment la valeur du livre d'Henry Bulawko, combattant sans répit, pour que jamais ne soient oubliées les atrocités des nazis.

Près de 200 personnes ont participé à cette manifestation, clôturée par des chants yiddisch interprétés par KAWKA, accompagné au piano par Elie GOLDENBERG.

René SIRAT Grand-Rabbin de France

Depuis le 1er Janvier 1981, la communauté juive de France à pour Grand-Rabbin M. **René SIRAT.**

Le nouveau grand-rabbin a présidé son premier conseil rabbinique. Il a mis en place les commissions de travail et élaboré les grandes lignes de son septennat. Dans une interview à l'Agence Télégraphique le grand rabbin René Samuel Sirat a affirmé qu'il entendait « assumer pleinement ses fonctions à la tête d'un judaïsme adulte, uni, vivant».

Il a également déclaré qu'il fallait garder à l'esprit le fait que «l'antisémitisme ne peut pas être séparé du racisme en général dont il est une des formes». Il faut par conséquent, a-t-il insisté, combattre toutes les formes de racisme, celui contre les Juifs de même que «celui qui atteint toute autre minorité».

Le grand rabbin Sirat a par ailleurs exprimé la grande tristesse pour «ce qui c'est passé il y a une quinzaine de jours à Vitry» et déclare enfin que, en accord avec son prédécesseur le grand rabbin Kaplan il estimait que «le vote juif n'existe pas. Il n'a pas de sens, il ne répond à aucune réalité sociologique de notre pays».

ILEX BELLER
«Ils ont tué mon village»

Vient de paraître aux Editions Cercle d'Art un album d'Art de 136 pages avec 40 tableaux en couleurs sur la vie d'un schtetl juif assassiné en Pologne. Il est publié en même temps en anglais à New York

On peut le commander à notre siège : 26, rue du Rénard 75004 Paris

Du 4 au 21 février au Centre Culturel du Marais (Paris 4e), exposition des peintures d'Ilex BELLERe: 85 tableaux reproduits dans son livre-album.

Mercredi, le 11 février à 15 heures 30, à notre siège, 26, rue du Rénard, réunion culturelle avec I. Beller. Prendront la parole M. Schuster, le poète Ch. Dobzynski, Ch Feld éditeur du Cercle d'Art, et I. Beller. Récitations des poèmes par l'actrice Eve Griliquez. Nos membres sont invités.

CAMPAGNE ANNUELLE DE NOTRE TOMBOLA

La campagne annuelle de la vente de nos cartes de soutien destinée d'une part à renforcer notre activité sociale en faveur de nos adhérents, et d'autre part à la plantation d'arbres pour exprimer notre solidarité et notre attachement à Israël, va s'ouvrir incessamment.

A ce jour plus de 50.000 arbres ont été plantés en 5 forêts :

— 2 dans la grande forêt des Martyrs (près de Jérusalem),

.. à Ben Shemon (près de Lod),

— à Toaz (route de Tel-Aviv-Jérusalem,

— au Mont Gilboa (en Galilée) à la mémoire de notre regretté Président B. Pons.

Pour cette année, nous projetons la création d'une grande forêt de paix en Galilée. Pour cela, nous demandons à nos camarades un effort plus grand, pour une plus grande vente de nos « Bons de Soutien » qui donnent droit au tirage de la tombola gratuite.

La liste détaillée des lots sera publiée dans le prochain numéro de « Notre Volonté ».

NOS VOEUX

Nous sommes heureux de présenter — quoique tardivement — nos chaleureuses félicitations à notre ami Maurice Sister, secrétaire Général adjoint, ainsi qu'à son épouse, à l'occasion du mariage de leur fille Claudine avec M. Benjamin PARDO.

Tous nos voeux aux jeunes mariés.

— — —

Toutes nos félicitations à notre camarade Jacob LEWIN et Madame, pour la naissance de leur petit-fils THOMAS.

LE PRIX GOLDA MEIER

Nous avons appris avec plaisir que notre ami Monsieur Henri Glasberg, commandeur de la Légion d'Honneur, Président de la Fédération des Associations d'Anciens Combattants des deux guerres 1914-1918 et 1939 - 1945, venait de recevoir en récompense des services rendus à Israël le Prix de Golda Meier.

Nos chaleureuses felicitations.

NOCES D'OR

Nos amis, Maurice LEBENTAL, ancien du 12ème R.E.I. et Madame, viennent de célébrer le jubilé de leur mariage dans un salon parisien, entourés de leurs enfants, de toute leur famille, ainsi que de nombreux amis.

Au cours de ce déjeuner, une collecte eut lieu au bénéfice des orphelins en Israël et, a obtenu un vif succès.

Nous adressons aux heureux jubilaires nos meilleurs voeux de santé, bonheur et longévité.

P. G. R.

VALEUR DU POINT D'INDICE

au 1er janvier 1981: 35,40 f.

Le Journal officiel du 11 janvier 1981 a publié le décret N° 81-13 du 9 janvier 1981, portant majoration de la rémunération des personnels civils et militaires de l'Etat, à compter du 1er janvier 1981 (valeur du point: 176,13).

En conséquence, l'application du rapport constant porte la valeur du point d'indice de nos pensions à 35,40 f., à compter du 1er janvier 1981.

Le Directeur : I. CLEITMAN
Commision paritaire n° 1092 D 73

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

16 ans de «Lauriers-Roses»

A L'U.E.V.A.C.J.

Monsieur le Président,

Aujourd'hui 17/1/1981 au repas d'anniversaire des **«Lauriers Roses»**, nous convalescents présents, tenons à vous témoigner toute notre gratitude.

Votre réalisation sociale, dont nous bénéficions est une réussite.

Nous vous prions de bien vouloir être notre interprète auprès de tous ceux qui ont oeuvré a sa réalisation, nos remerciements les plus chaleureux.

Nous sommes témoins que votre oeuvre sociale répond à sa vocation dans le respect de la personne humaine ; Seule, une oeuvre sociale à but non lucratif peut atteindre ce but.

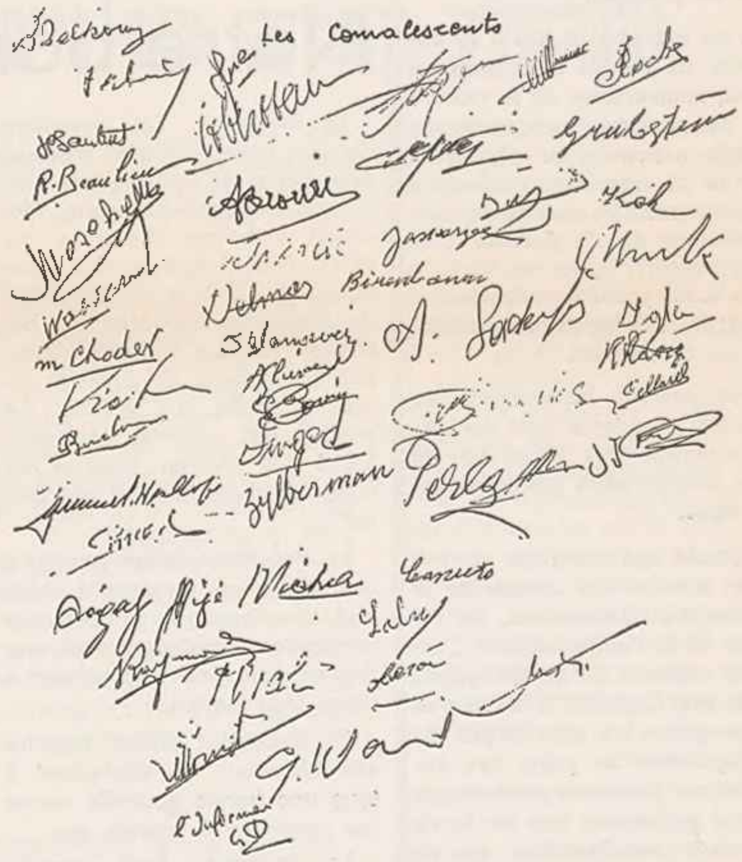

Lettre envoyée par les convalescents à l'occasion du 16e anniversaire des « LAURIERS ROSES »

Manifestation nationale de protestation le 14 mars à Paris

Notre Union appelle ses adhérents à venir à la manifestation organisée par l'U.F.A.C.

Nous étions présents

Au cours d'une émouvante cérémonie, le président de la République, en présence de Jacques Chirac et de nombreux ministres, a inauguré à Paris, le monument à la mémoire du maréchal de Lattre de Tassigny.

Le colonel Crespin et le maire de Paris ont rendu hommage au Maréchal de Lattre de Tassigny.

Le président de la République devait ensuite souligner, à son tour, les qualités principales du chef légendaire de la 1re Armée.

Le Président Ilex BELLER et le porte-drapeau Boris KAUFMAN ont représenté notre Union.

LES VOEUX DE M. MAURICE PLANTIER

Le secrétaire d'Etat aux Anciens Combattants et V.G. a comme chaque année offert le 13 janvier une grande réception à l'Institut des Invalides.

Le ministre M. Maurice Plantier a prononcé un important discours. Il a ensuite exprimé ses voeux aux anciens combattants.

Parmi les personalités il y avait M. René Peyre Président de L'UFAC National ainsi que I. A. Dom Président de l'UNC.

Notre organisation était représentée par Maurice Sister.

LE 50e ANNIVERSAIRE DU «REVEIL DES COMBATTANTS»

C'est le 23 janvier qu'a eu lieu une brillante réception de l'ARAC, pour fêter les 50 ans de son journal le «Reveil des Combattants».

On a vu beaucoup de représentants d'organisations d' A. C., ainsi que le Président René Peyre.

Notre Union était représentée par Michel CZARNY et Maurice SISTER.

LE BUDGET DES ANCIENS COMBATTANTS

(Suite de la page 1)

tisfaites. Ils ne peuvent accepter d'être traités avec mépris par le gouvernement et le président de la République en ce qui concerne la satisfaction de leurs principales demandes, en particulier le rattrapage du retard de 14,26% sur le rapport constant, le 8 mai férié, l'égalité des droits pour les combattants d'Afrique du Nord. Et ils se refusent tout autant à admettre l'attitude des députés de la majorité qui — après avoir semblé les défendre au cours du premier débat — ont voté comme un seul homme le budget en deuxième lecture, sans l'ombre d'une hésitation, sans la moindre réaction même verbale, sans la plus petite déclaration visant à défendre le vote contraire émis par eux 48 heures auparavant.

(Extrait de l'article de Louis Berniers — vice-président national de l'ARAC, paru dans le numéro spécial du «Reveil de Combattants», de décembre 1980, pour son 50ème anniversaire).

NOS PEINES

Que les familles de nos camarades disparus trouvent ici l'assurance de notre vive sympathie :

BURSZTYNOWICZ Mordka
COGOS Isaac
FREUND Michel
RITVAS Grégori
ROTBARD Ksiel
JAQUEBOT David

Nous adressons nos sincères condoléances à notre camarade GRABER Mendel cruellement éprouvé par la perte de son épouse Madame Elisabeth GRABER.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פּראַנט-קעמפער

רעזערווירט אייך די דאַטע
פון זונטיק, דעם 31 מאַי 1981, 10 פרי

אויף דער טראַדיציאָנעלער יערלעכער
אָנדענק=צערעמאָניע

לכבוד אונדזערע געפאַלענע און אומגעקומענע יידישע פראָנט־קעמפער
פון דער 2־טער וועלט־מלחמה, וואָס קומט פאָר, ווי שטענדיק,
ביים מאָנומענט פון דער יידישער גבורה אויפן בית־עולם באַניע.

אונדזערע ווונטשן צום נייעם יאָר 1981

דעם 29־סטן דעצעמבער איז פאָר־געקומען די לעצטע זיצונג פון צענ־טראַל־קאָמיטעט פון יידישן קאָמבאַ־טאַנטן-פאַרבאַנד פון יאָר 1980. אונ־דזער חבר א. בעלער, וועלכער האָט פרעזידירט די זיצונג האָט אונטערגע־שטראָכן די פאַרצווייגטע טעטיקייט, וואָס ז'ער פאַרבאַנד האָט דורכגעפירט אין לויף פון יאָר און אַז אַלע אי־ניציאַטיוון און אונטערנעמונגען ווי: די אָנדענק־צערעמאָניע אויף באַניע; די קולטור־אימפּרעזעס אין לאָקאַל; די טאָמבאָלאַ-קאַמפּאַניע; די אַלגע־מיינע פאַרזאַמלונג, אונדזער אָנטייל אין אַלע יידישע און צאָלרייכע קאָמ־באַטאַנטן־מאַניפעסטאַציעס פאַר זיי־ערע גערעכטע פאָדערונגען, פאַר פיי־ערן אָפיציעל דעם 8-טן מאַי אַלס טאָג פון זיג איבער היטלער־דייטש־לאַנד און דער יערלעכער באַנקעט אין האָטעל „קאָנקאָרד־לאַפאַיעט" זע־נען אַלע געקרוינט געוואָרן מיט גרויס דערפאָלג.

דער פאָרזיצער האָט זיך באַזונ־דערס אָפּגעשטעלט אויף אונדזער אָנ־טייל מיט אַן אייגענעם „קאַליקאָ" אויף דער ריזן־מאַניפעסטאַציע אין פאַריז, נאָכן גרויזאַמען אַטענטאַט פון רי קאָפּערניק.

„מיר דארפן זיין שטאָלץ — האָט אויסגעפירט א. בעלער — וואָס מיר קאָנען דורכפירן אַזאַ דינאַמישע און נוצלעכע אַקטיוויטעט לטובת די יידי־שע קאָמבאַטאַנטן". די מיטגלידער פון קאָמיטעט האָבן דערביי, ווי עס איז שוין די טראַדיציע זיך געווונטשן אַ גוט, געזונט יאָר און אַז 1981 זאָל זיין אַ בעסער יאָר פאר דער מענטש־הייט, זאָל זיין דאָס געגאַרטע יאָר פון שלום אויף די ישראל־אַראַבישע גרענעצן, אַ יאָר פון פרידן פאַר אַלע פעלקער, אַ יאָר פון אַנטוואָפענונג און פון דעטאַנט אין דער וועלט.

דער קאָמיטעט שיקט איבער ווונ־טשען פון געזונט און גליק פאַר אַלע מיטגלידער פון פאַרבאַנד און זיינע צאָלרייכע פריינט, וואָס דאַרפן ווייי־טער בלייבן וואַכזאַם און געאייניקט קעגן די וואַקסנדיקע געפאַרן פון אַנטיסעמיטיזם, פאַשיזם און ראַסיזם אין פראַנקרייך, ווי אין פאַרשידענע אַנדערע לענדער.

●

וואָס שייך אונדזערע ווייטערדיקע אויפגאַבן, וואָס דער קאָמיטעט באַ־טראַכט אויף אַ רעגולערן און אחריות־פולן אופן אויף זיינע זיצונגען ווערט פאָרגעזען צו פאַרמערן די קולטור־אונטערנעמונגען, אין חודש מערץ וועט פראָקלאָמירט ווערן די טאָמבאָ־לאַ־אַקציע פאַר די סאָציאַלע צוועקן און פאַר פלאַנצן אַ נייעם וואַלד אין גליל.

מיר וועלן אויך אין די ראַמען פון „דעם צוזאַמענפאָר אין ישראל פון די געראַטעוועטע פון האָלאָקאָסט" אין חודש יוני אין ישראל נישט אויפהערן צו פראָקלאַמירן אונדזער ווילן צו פאַראייביקן דעם אָנדענק פון אונ־דזערע מאַרטירער און צו פאָדערן, ווי מיר טוען עס טאָג־טעגלעך, אַז מען זאָל ענדלעך באַשטראָפן די נאַ־צישע קריגס־פאַרברעכער.

מיר וועלן נישט דערלאָזן מען זאָל פעלשן די געשיכטע, כדי צו רעהאַ-בילטירן דעם נאַציזם און צו לייי־קענען די גאַז־קאַמערן און די אַלע פאַרברעכנס פון די היטלעריסטן, וואָס האָבן פאַרברענט און דערמאָרדעט 6 מיליאָן פון אונדזערע שוועסטער און ברידער.

●

וואָס נוגע אונדזער טראַדיציאָנעלע צערעמאָניע אויף באַניע, צום אָנדענק פון אונדזערע געפאַלענע פּראָנט־חברים, וועט זי האַיאָר פאָרקומען זונטיק, דעם 31־סטן מאַי.

לאָמיר אויך דערמאָנען, אַז אונ־דזערע פערמאָגענצן פאַר עלטער־פראָבלעמען ווערן פאָרגעזעצט. אַ סך פון אונדזערע מיטגלידער האָבן אַ־דאַנק אונדזערע ראַטגעבער, געקאָנט אויסבעסערן זייערע עלטער־פענסיעס. יעדער מיטגליד קאָן יעדן טאָג באַ־קומען אַן עצה און אויך קאָנקרעטע הילף אין די פראַגן פון די קאָמבאַ-טאַנטן ־ פאַפירן, מיליטערישע פענ־סיעס און אַנדערע.

וואָס שייך אונדזער אָפרו־הויז אין לעווענס פונקציאָנירט עס כסדר מיטן גרעסטן דערפאָלג. אַ דאַנק טאַקע אָט דער אינטענסיווער טעטיקייט, וואָס די מיטגלידער פון קאָמיטעט פירן און קאָנטראָלירן אויף אַ פערמאַנענטן אופן, פאַרנעמט אונדזער פאַרבאַנד אַזאַ בכבודיק אָרט אין דער יידישער געזעלשאַפטלעכקייט ווי אין דער ניט־יידישער קאָמבאַטאַנטן־וועלט.

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַר־באַנד וועט קיינמאָל נישט אָפּווייכן פון זיין מיסיע, וואָס ער האָט זיך אָנגעצייכנט זינט זיין אַנטשטייאונג, באַזונדערס אין אַנבליק פון דער פאַרשטאַרקטער אָפענסיווע פון די פאַשיסטן און ראַסיסטן.

מ. ש.

צום 16-טן יובל פון זיין עקזיסטענץ

„לע לאַריע ראָז" דערהויבן געוואָרן אַלס אָפּרו=הויז פון 1=טער קאַטעגאָריע

דעם 17־טן יאַנואַר 1981 איז גע־וואָרן 16 יאָר זינט אונדזער אָפּרו־הויז איז דערעפנט געוואָרן. דאָס איז פאַר אונדזער אָרגאַניזאַציע ווי פאר אַלע קאָנוואַלעסצענטן אַ ווירכטיקע, ממש אַ היסטאָרישע דאַטע אין לעבן פון די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנ־טען. דאָס איז באַזונדערס דערפריי־ענדיק, וואָס מיר דערוויסן זיך, אַז „לע לאַריע ראָז" איז דורך די אינ־ספעקטאָרן פון דער סאָציאַלער פאַר־זיכערונג איצט דערהויבן געוואָרן אַלס אָפּרו-הויז פון דער ערשטער קאַטעגאָריע.

די אַלע, וועלכע אינטערעסירן זיך מיט די פראָבלעמען פון געזונטהייט, שפיטעלער און מיט דער סאָציאַלער פאַרזיכערונג ווייסן, אַז די רעגירונג פירט לעצטנס אַ פּאָליטיק פון רע־דוצירן די אויסגאַבן אויף סאָציאַלע צוועקן. זי שאַפט־אָפּ אַ צאָל בעטן אין די שפיטעלער, האַלט די קראַנקע וואָס וויי־ניקער טעג און שיקט זיי וואָס גיכער אַוועק אין אַן אָפּרו־הויז.

אַזוי אַרום ווערט דאָס אָפּרו־הויז וואָס אַמאָל מער אַ מין אָפּטיילונג פונעם שפיטאָל. דערמיט ווערט לעצ־טענס דורכגעפירט אַ קלאָסיפיקאַציע פון די אָפּרו־הייזער. כדי אָבער צו ווערן וואָס בעסער קלאַסיפיצירט, ווערט קודם־כל גענומען אין אַכט די אָנווענדונג פון אַ גוטער מעדיציני־שער אויפזיכט, אַ גענוגנדע צאָל וויזיטן פון דאָקטאָר און קאָמפּעטענ־טע קראַנקן־שוועסטערס.

צווייטנס דאַרף דאָס הויז זיין פאַר־זען מיט די באַקוועמסטע וווינונגס־באַדינגונגען, דערנערונג א.א.וו. דאָס אַלץ דאַרף שאַפן פאַרן קאָנוואַלעס־צענט די געהעריקע מאַטעריעלע און מאָראַלישע סאַטיספאַקציע און אַן אַט־מאָספער פאַר אַ שנעל געזונט־ווערן.

אויך אין אונדזער הויז אין לע־ווענס איז געקומען די קאָמפּע־טענסטע קאָמיסיע, אויף צו קאָנטראָ־לירן און צו באַשטימען צו וואָס פאַר אַ קאַטעגאָריע דאָס הויז דאַרף גע־הערן.

היינט, צום 16־יאָריקן יובילי איז געקומען דער אָנזאָג, אַז אונדזער הויז איז פאַרגעשלאָגן געוואָרן צו דער ערשטער קאַטעגאָריע. דאָס איז פאַר־שטענדלעך אַ גרויסע סאַטיספאַקציע פאַר אונדזער פאַרבאַנד.

למַן האמת, האָבן מיר שוין פון לאַנג געוווסט וועגן דעם, אַז לעווענס ווערט פאַרעכנט פאַר איינע פון די בעסטע הייזער אין פראַנקרייך. דער בעסטער באַווייז איז וואָס אונדזער הויז איז שטענדיק איבערפולט. ס'זיי־נען אַפילו פאַראַן פעריאָדן, ווען מען מוז באַגרענעצן, אָדער אָפּלייגן אויף שפּעטער די ביטעס פון קראַנקע. עס זענען נאָך פאַראַן אַנדערע פאַקטן, וועלכע רעדן פאַר זיך. דאָס וואָס געוויסע קאָנוואַלעסצענטן קומען שוין צום 10־טן מאָל און נאָך מער און דאָס וואָס געוויסע ווילן בכלל נישט פאָרן ערגעץ אַנדערש ווו, נאָר קיין לעווענס.

און אויב ס'געשעט אַפילו ווען גע־וויסע קראַנקע קענען זיך נישט אַריינ־פאַסן אין אַזאַ קאָלעקטיוו לעבן, אָדער ווען זיי פאַרלאָזן דאָס הויז צו־ליב אַנדערע סיבות, זיינען באַלד פאַראַן צענדליקער אַנדערע קאַנדי־דאַטן.

אַלנפאַלס קענען מיר היינט נאָך 16 יאָר פון דער פונקציאָנירונג פון דעם הויז זאָגן מיט דער גאַנצער זיכערקייט:

— „לע לאַריע ראָז" איז אַ קאָלאָסאַ־לע, קאָלעקטיווע דערגרייכונג און אַ גרויסע באַפרידיקונג פאַר דער אָנ־פירונג פון פאַרבאַנד און פאַר דער דירעקציע פון אונדזער הויז.

חיים גאָלדגעוויכט

א שיינער דערפאָלגרייכער יום־טוב

דער יערלעכער באַנקעט פון פאַר־באַנד, וואָס איז פאַרגעקומען זונטיק, דעם 23־סטן נאָוועמבער אין די סאַ־לאָנען פון „האָטעל קאָנקאָרד־לאַפאַ־יעט", איז לויט דער מיינונג פון אַלע אָנוועזנדיקע געווען אַ זייער געלונ־גענער. אַן ערך 400 מיטגלידער מיט זייערע נאָענטע זיינען געקומען אויף דעם שיינעם יום-טוב, וואָס איז אויך פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ מאַני־פעסטאַציע פון פריינטשאַפט און פאַר־ברידערונג.

ח' ס. וילבערבערג, וועלכער איז צוזאַמען מיטן ח' ס. ווייצמאַן גע־ווען פאַראַנטוואָרטלעך פאַרן גוטן פאַרלויף פון באַנקעט עפנט דעם יום־טוב און גיט איבער דאָס וואָרט אונ־דזער אויסגעוויילטן פרעזידענט אי־לעקס בעלער (מיר האָבן האַיאָר אויס־געוויילט אַ קאָלעקטיווע אָנפירער־שאַפט פון דריי פרעזידענטן: בעלער, ש. אַפּעל און ג. שולץ בעת ד"ר דאַ־נאָווסקי בלייבט ערן־פרעזידענט), וועלכער באַדאַנקט די חשובע געסט, דעם פרעזידענט אַנרי גלאָזבערג פון דער „פעדעראַציע פון די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן", זש. מאַפּיני, פרעזידענט פון אוזשעזו"ר, ווי אַלע מיטגלידער מיט זייערע משפחות.

דער רעדנער דערמאָנט דעם גרוי־זאַמען אַטענטאַט קעגן דער סינאַ־גאָגע פון רי קאָפּערניק און אונדזער אָנטייל אין די מאַניפעסטאַציעס, באַ־זונדערס פון 7־טן אָקטאָבער פון נאַ־סיאָן ביז באַסטיל מיטן אָנטייל אין אונדזער צוג פונעם פרעזידענט פון נאַציאָנאַלן אופאַ"ק. ער שטרייכט דערביי אונטער די טיף־מענטשלעכע דעקלאַראַציע, וואָס איז אָפּגעשטימט געוואָרן אויפן קאָנגרעס פון אופאַ"ק, וואָס פאַראורטיילט דעם דאָזיקן באַר־באַרישן פאַרברעכן און וואָס דריקט אויס זיין סאָלידאַריטעט מיט די גע־ראַטעוועטע יידן פון „האָלאָקאָסט".

נאָכדעם ווי בעלער דערקלערט: „ס'איז איבעריק צו דערמאָנען אַלע אונדזערע איניציאַטיוון און רעאַלי־זירונגען אויף אַלע געביטן און באַ־זונדערס אונדזער מאָראַלישע סאָלי־דאַריטעט און מאַטעריעלע הילף פאַר ישראל", ווי אונדזער נאָר וואָס פאָר־געקומענע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג, מיט דער באַטייליקונג פון קנאַפּע 300 מיטגלידער ווינטשט ער אַלע אָנוועזנ־דיקע צו פאַרברענגען אַן אָנגענעמען נאָכמיטאָג.

דער פאָרנעם פון אונדזער באַנ־קעט, די גוטע אָרגאַניזאַציע, דער פיין געשמאַקער מאָלצייט, האָט טאַ־קע דאָס מאָל נאָך מער דערוואָרעמט די הערצער פון אונדזערע חברים, וועלכע האָבן אַלע אויסגעדריקט זייי־ער צופרידנקייט און פרייד צו פאַר־ברענגען צוזאַמען אַ פאָר שעה אין אַזאַ חברישער, היימישער סביבה, ווו אַלץ איז געווען גרויסאַרטיק צוגע־גרייט.

דער עולם האָט זיך דאַן געווייַלט און געטאַנצט אונטער די ריטמישע קלאַנגען פון אָרקעסטער ספּאַרסקי.

זייער וואַרעם איז אויפגענומען גע־וואָרן די פאַריזער יידישע זינגערין טאַלילאַ, וועלכע האָט אינטערפּרע־טירט מיט איר וואַרעמער שיינער שטימע אַ סעריע יידישע פאָלקס־לידער, וואָס זיינען אויפגעכאַפּט גע־וואָרן פון עולם און באַדאַנקט מיט לאַנגע אַפּלאָדיסמענטן. טאַלילאַ איז באַגלייט געוואָרן דורך דעם באַגאַבטן גיטאַריסט עזרא.

☆

ס'איז באַזונדערס נויטיק אונטער־צושטרייכן ווי יעדעס מאָל די איבער־געגעבענע אָנגעשטרענגטע אַרבעט פון אַ רייי טוער פון דער קאָמיסיע פון באַנקעט, וועלכע האָבן אַלע אויס־געפירט מיט פאַראַנטוואָרטלעכקייט זייער מיסיע. דאָס אַלץ האָט ביי גע־שטייערט און דערמעגלעכט, אַז דער יום־טוב זאָל אַדורך מיט אַזאַ דער־פאָלג.

פ.ס.: זשאָרזש מאַריזיאַ דער ווי־צע־פאָרזיצער פון אופאַ"ק, וועלכער איז דורך דעם פרעזידיום באַשטימט געוואָרן צו קומען באַגריסן און באַ־שיינען דעם יום־טוב, האָט אין לעצטן מאָמענט געמאָלדן, ווי פיל ער באַ־דויערט וואָס ער האָט צוליב זיין גע־זונט־צושטאַנד נישט געקאָנט זיין מיט אונדז צוזאַמען.

זונטיק, 22=טן פעברואַר, צערעמאָניע לכבוד די „23" רומפולע העלדן

די האַיאָריקע אָדענק־צערעמאָניע לכבוד די „23" רומפולע העלדן, וואָס זיינען אַריין אין דער געשיכטע אַלס די גרופּע מאַנוכיאַן, קומט פאָר זונ־טיק, דעם 22־סטן פעברואַר 10.30 אַזייגער אויפ בית־עולם פון איוורי.

אונדזער פאַרבאַנד, וועמענס פרע־זידענט ש. אַפּעל איז אויסגעוויילט געוואָר ז'אַלס וויצע־פאָרזיצער פון אוזשעזו"ר און ווו אונזערע קאָמיטעט־מיטגלידער סקורניק און ר. קאָהן, זיי־נען אויך פאָרטרעטן אין ביוראָ פון דער דאָזיקער פעדעראַציע, באַטייליקן זיך אַקטיוו אין די צוגרייטונגען פון אָט דער וויכטיקער צערעמאָניע, וואָס דאַרף אויך אויספאַלן זייער אימפּאָ־זאַנט.

דער פאַרבאַנד רופט זיינע מיטגלי־דער צו קומען צאָלרייך אויף דער דאָזיקער מאַניפעסטאַציע, כדי אָפּ־צוגעבן כבוד די אומפאַרגעסלעכע „23" העלדן, וואָס האָבן באַצאָלט מיט זייער יונג לעבן אין קאַמף קעגן די נאַציס. צווישן זיי האָבן זיך אויך געפונען 11 אויסגעפרוווטע יידישע קעמפער, וועלכע האָבן דערשטויינט די וועלט מיט זייער העלדישער האַל־טונג פנים אל פנים מיט די נאַצישע ריכטער.

רעזערווירט אייך די דאַטע פון זונ־טיק, דעם 22־טן פעברואַר. טרעף־פונקט 10.15 ביים מעטראָ־אַרויסגאַנג פאָרט שואַזי.

די יערלעכע
טאָמבאָלאַ קאַמפּאַניע
פאַר אונדזערע
סאָציאַלע ארבעטן
און פאַר
פלאַנצן וועלדער
אין ישראל
הייבט זיך אָן
אין מערץ 1981

N° 172 Janvier-fevrier 1981 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אויסשטעלונגען אין פאַריז

קאַמי פּיסאַראָ אין „גראַן־פּאַלע" 1)

דעם 31־טן יאַנואַר איז אין „גראַן פּאַלע" דערעפנט געוואָרן אַן אינטערנאַציאָנאַלע, רעטראָספּעקטיווע אויסשטעלונג פון קאַמי פּיסאַראָ, צו זיין 150־יאָריקן געבוירנטאָג.

די אויסשטעלונג אַנטהאַלט עטלעכע און 80 בילדער און איבער הונדערט צייכענונגען, גואַשן, אַקוואַרעלן, פּאַסטעלן און פאַרשידענע שטאַמפּן, וואָס קומען פון מוזייען און פּריוואַטע קאָלעקציאָנערן פון אייראָפּע, אַמעריקע און פון יאַפּאַן. דאָס איז איינע פון די שענסטע אויסשטעלונגען פון דעם יידישן קינסטלער פּיסאַראָ, דער עלטסטער פון די אימפּרעסיאָניסטן, וועלכן סעזאַן האָט באַצייכנט „דער באַשיידענער און קאָלאָסאַלער פּיסאַראָ", וואָס איז אויך געווען אַ גרויסער גראַווירער און צייכענער. זיינע ווערק באַצויבערן שטענדיק די מאַסן באַזוכער.

די אויסשטעלונג פון קינסטלער גענסבאָרו 2)

אַ צווייטע אויסשטעלונג, וואָס רופט אַרויס אינטערעס איז די פון גרויסן ענגלישן מאָלער פון 18־טן יאָרהונדערט גענסבאָרו, אַדאַנק וועמען ס'איז אַנטשטאַנען אַן ענגלישע שול פון מאָלעריי.

די אויסשטעלונג פּרעזענטירט ניט בלויז זיינע סאַמע באַרימטסטע פּאָרטרעטן, וואָס האָבן באַקאַנט געמאַכט דעם מאָלער אין דער וועלט, נאָר אויך צאָלרייכע לאַנדשאַפטן, וועלכע צייכענען זיך אויס מיט זייער עלעגאַנץ און רייכע פאַרבן.

אין לוווּר 3)

ס'איז איצט געוואָרן 500 יאָר זינט ס'איז געשטאָרבן זשאַן פוקע, איינער פון די באַדייטנדיקסטע קינסטלער פון 15־טן יאָרהונדערט. דאָס איז אייגנטלעך געווען דער זין פון דער אויסשטעלונג, צו באַערן דעם גרויסן מאָלער, וועלכער האָט באַרייכערט די פראַנצויזישע קונסט מיט זיינע מאָנומענטאַלע ווערק ווי דאָס איז זיין „פּיעטאַ דע נואַן".

די אויסשטעלונג פון אַלען קליינמאַן 4)

די אָפּטע אויסשטעלונגען פון יונגן קינסטלער אַלען קליינמאַן האָבן אים שוין באַקאַנט געמאַכט אין אַלע קרייזן. זיין לעצטע אויסשטעלונג, וואָס איז געשלאָסן געוואָרן סוף יאַנואַר 1981 אין דער גאַלעריע זשאַן קאַמיאָן האָט אַן איבעריק מאָל איבערצייגט, אַז מען האָט צו טאָן מיט אַ טאַלאַנטפולן מאָלער. ער איז היינט איינער פון די באַדייטנדיקסטע גראַפיקער.

אַלען קליינמאַן קאָנסטרויִרט אַ וויזועלן אוניווערס. זיינע בילדער רעפּרעזענטירן אַ ראַפינירטן עסטעטישן ספּעקטאַקל. בילדער, וואָס פאַרעגיסטרירן דאָס לעבן און די באַוועגונג.

אַזוי האָבן מיר געהאַט גרויס פאַרגעניגן צו זען זיין „נאַכט־אַוואַנטורע" „ביו יאָרק", דעם „קאַרנאַוואַל", „די אַקטיאָרן" און „די מתפללים", וואָס פרייען זיך מיט דער ספר תורה. דאָס איז אַן אמתער ספּעקטאַקל־סענטימענט פאַר קליינמאַן, וועלכער חלומט פון אַ דינאַמישן אָביעקט איז דער קלאַנג ביי אים געוואָרן ליכט, וואָס ער באַווייזט צו זען פיל שנעלער ווי אונדזערע אויגן.

מ. שוסטער

1) Camille PISSARO (1830-1903), au «Grand Palais», jusqu'à 27 avril 1981.

2) «GAINSBOROUGH» au «Grand Palais» du 7 au 27 avril 1981.

3) Jean FOUQUET, au «Musée du Louvre» (Pavillon de Flore) Département de peintures.

4) Alain KLEINMAN, à la Galerie Jean Camion, 8, rue des Beaux-Arts.

צו הילף די קרבנות פון דער ערד־ציטערניש אין איטאַליע

אונדזער פאַרבאַנד האָט צוליב הומאַניטאַרע טעמעס באַשלאָסן צו קומען צו הילף דער אָפּגעראַטעוועטער באַפעלקערונג, קרבנות פון דער ערד־ציטערניש אין איטאַליע ער האָט צו דעם צוועק איבערגעגעבן אַ טשעק פון פינף טויזנט פראַנק (500 טויזנט אַלטע פראַנק), דער געזעלשאַפט פון די „גאַריבאַלדיען אַן פראַנס" און דערמיט זיך אָנגעשלאָסן אין זייער אַקציע, כדי איבערצוגעבן די הילף אויף אַ דירעקטן אופן די געליטענע איטאַליענער אויפן פּלאַץ.

מאַפּיני, פּרעזידענט פון די איטאַליענער אין פאַריז און איר אומגעגנט האָט אויסגעדריקט זיין צופרידנקייט דעם פאַרבאַנד פאַר זיין הומאַניטאַרן זשעסט פון סאָלידאַריטעט מיט די געליטענע קרבנות פון דער קאַטאַסטראָפע און פאַרזיכערט, אַז די געזאַמלטע פאָנדן זיינען איבערגעגעבן ווערן אויפן פּלאַץ, ווו די ערד־ציטערניש איז פאַרגעקומען.

די סאָציאַלע טעטיקייט פון פאַרבאַנד

די סאָציאַלע טעטיקייט, וואָס איז פאַרבונדן מיטן כאַראַקטער פון אונדזער פאַרבאַנד אַלס אָרגאַניזאַציע פון יידישע געוועזענע פריוויליקע און פראַנט־קעמפער אין קריג קעגן היטלערישן דייטשלאַנד, האָט זיך האַרמאָניש אַנטוויקלט נאָרמאַל און אָפּטמאַל זיך אַפילו אויסגעברייטערט אויף אַלע געביטן, וו נאָר מיר קענען ברענגען נוצן אונדזערע מיטגלידער.

דער הויפּט־פּונקט פון דער דאָזיקער טעטיקייט איז דאָס אָפּרו־הויז אין לעווענס, וואָס מיר האָבן געשאַפן אַ דאַנק דער איבערגעגעבנקייט און דעם נישט זוכן קיין אייגנוצן, מצד אונדזער אַקטיוו — אַ ווערק וואָס האָט אונדז דערמעגלעכט אויסצואַרבעטן דעם בודזשעט אויף געזונטע באַזעס און אויסצוברייטערן אונדזער סאָציאַלע טעטיקייט. אונדזער ביוראָ פירט אויס פיל שריפטלעכע אינטערווענצן פאַר די מיטגלידער.

אונדזערע ספּעציאַליסטן גיבן עצות און העלפן אויספילן די פאַרמאַליטעטן פאַרן „רעטרעט".

אַ גרופּע חברים פאַרנעמט זיך מיטן באַזוכן קראַנקע מיטגלידער אין די שפּיטעלער און קליניקעס און געוויסע קראַנקע מיטגלידער ווערן לויט זייערע ווונטשן אַרויסגעשיקט אין אָפּרו־הויז גאַנץ אומזיסט אין פאַל ווען זיי קענען נישט, צוליב פאַרשיידענע סיבות געשיקט ווערן דורך דער „סעקיוריטע סאָציאַל".

די פון אונדזער מיטגלידער, וואָס האָבן געצאָלט מיטגליד־אָפּצאָל די לעצטע צוויי יאָר קענען אַרויספאָרן מיט 50 פּראָצענט הנחה אין אונדזער אָפּרו־הויז.

מיר באַצאָלן פאַר אונדזערע מיטגלידער דעם „טיקע מאָדעראַטער" און יעדער פון אונדזערע מיטגלידער האָט דאָס רעכט — נאָכן אָפּזיין אין הויז די צייט פון „פריז אַן שאַרזש" צו בלייבן נאָך אַ וואָך אומזיסט.

די אויסגאַבן אויף די סאָציאַלע צוועקן אויף דעם אָפּשניט האָבן היינטיקס יאָר באַטראָפן די סומע פון 2 מיליאָן 457 טויזנט מיט 178 פראַנק.

אויסער דעם קומען מיר אויך אַנטקעגן אונדזערע מיטגלידער אין ספּעציעלע, נישט פאָרגעזעענע פאַלן.

אונדזערע חברים ווערן ברייטהאַרציק אויפגענומען אין אונדזער לאָקאַל אויף 26, רי רענאַר, ווו זיי קאָנען מיטן פולסטן צוטרוי איבערגעבן וועגן זייערע עווענטועלע שוועריקייטן.

מיט בעטן די מיטגלידער אונדז מיטצוטיילן וועגן קראַנקע חברים אין די שפּיטעלער. זיי וועלן אונדז דערמיט פאַרלייכטערן אונדזער אַרבעט.

די סאָציאַלע קאָמיסיע

...און פון „מיטיעל"

די פּראַקטישע אַרבעט אין „מיטיעל" ווערט אויסגעפירט מיט גרויס פאַראַנטוואָרטלעכקייט, ווי אויך די סאָציאַלע אַרבעט. ווי נאָר מיר דערוויסן זיך וועגן אַ קראַנקן מיטגליד, גייען חברים אים באַזוכן, ווו ער זאָל זיך געפינען, אין דער היים אָדער אין אַ שפּיטאָל.

וואָס שייך די פּראַקטישע אַרבעט, איז טעטיק יעדן דאָנערשטיק נאָכמיטאָג אַ פּערמאַנענץ, ווו עס ווערן דערליידיקט אַלע לויפנדע ענינים.

עס קומען פאָר רעגולערע זיצונגען פון קאָמיטעט אונטערן פאָרזיץ פון וויצע־פּרעזידענט סאָסעוויטש, בעת וועלכן ס'ווערן באַהאַנדלט אַלע פראַגעס אין אַ זייער פריינטלעכער אַטמאָספער.

ביי דער געלעגנהייט דאַרף מען אונטערשטרייכן, אַז צום באַדויערן ווענדן זיך, פון צייט צו צייט צום „מיטיעל" מיטגלידער פון פאַרבאַנד אין זייער דרינגענדיקע פאַלן ד. ה. מ'קומט בעטן אַ פּלאַץ אין אונדזער קאַוואָ נישט זייענדיק איינגעשריבן אין מיטיעל. אין אַזאַ פאַל שטעלט מען אונדז אין אַ זייער נישט באַקוועמער לאַגע. איך שטרייך אונטער, אַז מיר זענען בלויז פאַראַנטוואָרטלעך פאַר אונדזערע איינגעשריבענע מיטגלידער, וועלכע האָבן איינגעצאָלט אַ גרעסערע סומע און צאָלן מיטגלידס־אָפּצאָל יאָרן־לאַנג.

איך דריק אויס אַ דאַנק דער אָנפירערשאַפט פון פאַרבאַנד, וועלכע האָט פאַרשטאַנען די וויכטיקייט פון אונדזער טעטיקייט און דערמעגלעכט אונדז, אַז אונדזערע פּערמאַנענצן זאָלן פאָרקומען אין באַקוועמע באַדינגונגען.

איך וויל פאַרענדיקן מיטן ווונטש פאַר אַלע מיטגלידער און פריינט, אַז דאָס 1981 זאָל פאַר זיי זיין אַ יאָר פון געזונט און גליק.

פאַרן קאָמיטעט פון „מיטיעל"

י. סאָסעוויטש.

געשטאָרבן גרשון ריטוואַס (קאַפּיטאַן גרעגאַר)

אין עלטער פון 64 יאָר איז דעם 15 ־ טן יאַנואַר געשטאָרבן, נאָך אַ שווערער קראַנקייט, אונדזער לאַנגיאָריקער מיטגליד, גרשון ריטוואַס, געבוירן אין קאָשעדאַר, אין דער ליטע.

גרשון ריטוואַס איז דער מחבר פון דעם טיף־רירנדיקן ביאָגראַפישן בוך „אַ ייד אין אַ נאַציישן אוניפאָרם", אין וועלכן ער דערציילט זיין שטורמישן לעבנס־וועג, ווי אַזוי ער האָט אַלס סאָוויעטישער קריגס־געפאַנגענער ייד זיך אָנגעגעבן אַלס אַ געבוירענער טאַטאַר, כדי זיך צו ראַטעווען פון די נאַצישע נעגל, כלומרשט ווי אַ פריוויליקער פאַר די וולאַסאָווער אָפּטיילונגען.

די איבערלעבענישן פון ג. ריטוואַס, קלינגען ווי אַ מעשהלע פון „טויזנט און איין נאַכט". ווייל ער איז אפשר איינער פון די זעלטנסטע יידישע העלדן, וואָס האָבן באַוויזן זיך צו ראַטעווען אויף אַזאַ אופן. ער האָט שפּעטער געקעמפט אין פראַנקרייך, אין 352־טן באַטאַליאָן פ.ט.פ.פ. אין לע פּי (האָט לואַר) קעגן דער היטלער־אַרמיי און דערהויבן געוואָרן פאַר זיין העלדישן קאַמף צום גראַד פון קאַפּיטאַן (גרעגאַר). זיין בוך איז איבערגעזעצט געוואָרן אין פראַנצויזיש.

★

אונדזער חבר מ. סאָסעוויטש, קאָמיטעט־מיטגליד און וויצע־פּרעזידענט פון „מיטיעל" ביי אונדזער פאַרבאַנד האָט גערעדט וועגן פאַרשטאָרבענעם ביים אָפענעם קבר.

כבוד זיין ליכטיקן אָנדענק.

מיטוואָך, דעם 11־טן פעברואַר 15,30 אַזייגער אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד

קולטור נאָכמיטאָג צום דערשיינען פון קונסט־אַלבום פון אילעקס בעלער

אין צוזאַמענהאַנג מיטן דערשיינען פון דעם קונסט־אַלבום „זיי האָבן חרוב געמאַכט מיין שטעטל", וואָס אַנטהאַלט 45 אייל־בילדער פון אילעקס בעלער, פּרעזידענט פון פאַרבאַנד, קומט פאָר אין פאַרבאַנד, 26, רי די רענאַר, מיטוואָך, דעם 11־טן פעברואַר, 15.30 אַזייגער אַ קולטור־נאָכמיטאָג.

אונטערן פאָרזיץ פון מ. שוסטער, וועלן אַרויסטרעטן מיט אָפּשאַצונגען דער פּאָעט שאַרל דאָבזשינסקי, שאַרל פעלד, דירעקטאָר פון „צערקל ד'אַר" און דער אויטאָר א. בעלער.

אין אַרטיסטישן פּראָגראַם וועט אויפטרעטן די שוישפּילערין עוו. גריליקעז, וואָס וועט רעציטירן די לידער פון משה־לייב האַלפּערן, מאָרס ראָזענפעלד, משה קולבאַק, איציק מאַנגער, ח. נ. ביאַליק און פיל אַנדערע — אמתע פּערל פון דער יידישער פּאָעזיע, איבערגעדיכטעט אין פראַנצויזיש פון שאַרל דאָבזשינסקי.

איינטריט פריי.

✡

די אויסשטעלונג פון 85 אייל־בילדער פון א. בעלער קומט פאָר אין „מוזיי פון מאַרע", 28 רי פראַן בורזשואַ פון דעם 4־טן ביזן 21סטן פעברואַר.

געלונגענע אימפּרעזע לכבוד א. בולאַווקאַ

געווידמעט זיין בוך וועגן די נאַצישע טויט־לאַגערן

מיטוואָך, דעם 17־טן דעצעמבער, איז אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד פאָרגעקומען אַ ליטעראַרישער נאָכמיטאָג געווידמעט דאָס דערשינענע בוך וועגן אוישוויץ: „לע זשע דע לא מאָר ע דע ל'עספּואַר" פון באַקאַנטן שרייבער, זשורנאַליסט און פּרעזידענט פונעם „אַמיקאַל פון די יידישע געוועזענע דעפּאָרטירטע" אַנרי בולאַווקאַ.

די אימפּרעזע האָט געפירט ג. שולץ איינער פון די דריי פּרעזידענטן פון פאַרבאַנד, וועלכער האָט באַגריסט דעם מחבר און געלויבט דאָס בוך.

דער גרויסער עולם, וואָס האָט איבערגעפולט דעם זאַל (קנאַפּע 200 פּערזאָן), האָט ממש געשלונגען די ווערטער פון פּראָפעסאָר וו. יאַנקעלעוויטש און פון מחבר, וועלכע האָבן צום סוף מיט קראַפט געשטעמפּלט די פּרוון פון ראָבערט פאָריסאָן און זיינע שותפים, וועלכע לייקענען דעם גענאָסיד און עפענען דעם וועג פאַר נייע אַנטיסעמיטישע אַגרעסיעס.

זיי האָבן זיך אויך געווונדערט, וואָס נ. כאָמסקי, אַן אייניקל פון אַ רבין האָט „נישט לייענענדיק פאָריסאָנס בוך", אָנגעשריבן דאָס פאָרוואָרט און שטיצט אַזאַ העסלעכע נאַצישע קאַמפּאַניע.

ציפּורהקע גוטניק, וואָס האָט גערעדט די לעצטע האָט זיך באַזונדערס אָפּגעשטעלט אויף דעם אייגנאַרטיקן סטיל און אויף דער רעאַליסטישער שילדערונג מיט אַזאַ אינערלעכער אָנגעגליטקייט פון מחבר א. בולאַווקאַ.

עוזר קאַווקאַ, האָט געשלאָסן די דאָזיקע מאַניפעסטאַציע מיט פּרעכטיקע יידישע פאָלקס־לידער, באַגלייט ביים פּיאַנאָ דורך עלי גאָלדענבערג. פאַר דעם זיינען בעתן קורצן איבעררייס פאַרקויפט געוואָרן עטלעכע און דרייסיק ביכער, וואָס דער מחבר האָט אונטערגעשריבן.

נייער דיסק פון לאהלע פישער

ביז היינט צו טאָג, נאָך דער גרויסער קאַטאַסטראָפע און ביי דער אָרעמקייט אויף דער יידישער גאַס, איז אַ גרויסער פאַרדינסט יעדע קולטור־דערגרייכונג, ווי דאָס איז דער דיסק די לידער־זאַמלונג פון דער פאַריזער זינגערין און שוישפּילערין לאהלע פישער.

די זאַמלונג פון פאָלקס־לידער געזונגען מיט אַזאַ זאַפטיקער וואַרעמער און פיין־פילנדיקער שטימע איז ווערט צו קומען צו דער עפנטלעכער וועלט, ווייל דאָס איז אַ זייער וואַגיקער ביישטייער צום יידישן שאַפן אויפן געביט פון געזאַנג און נגינה.

דער איצטיקער דיסק צייכנט זיך אויס מיט לידער, וואָס לאהלע פישער האָט זיי אויסגעוויילט, נאַטירט, אויסגעלערנט און געזונגען זינט מערערע יאָרן. די לידער זיינען געזונגען מיט אַזוי פיל נשמה, איינפאַך, היימיש, פאַרשטענדלעך, אַזוי פאָלקסטימלעך ווי די נאַטירלעכע יצירה וואָס איז געבליבן דער גרויסער סוד פון אַלץ, וואָס איז געלונגען און סימפּאַטיש. איז דעריבער דער חוב, אַז די דאָזיקע לידער זאָלן אַריבער אין מויל פון פאָלק, זיי זאָלן אַריינדרינגען אין יעדער יידישער שטוב, מען זאָל זינגען ביי יעדער געלעגנהייט ווייל אַ פאָלק, וואָס הערט אויף צו זינגען שטאַרבט אָפּ און מיר אַלע ווילן עס נישט און טאָרן צו דעם נישט דערלאָזן.

מ. ש.

DETAIL DES MESURES DECIDEES PAR LE GOUVERNEMENT

AUGMENTATION DES PENSIONS DE 10 A 80%

Taux de pensions	Indices au 1-1-1981	Augmentation en francs Par an	Par mois
10%	44	68,96	5,74
15%	66	103,44	8,61
20%	88	137,92	11,48
25%	110	172,40	14,36
30%	143	34,48	2,87
35%	167	34,48	2,87
40%	190	34,48	2,87
45%	214	34,48	2,87
50%	238	68,96	5,74
55%	262	68,96	5,74
60%	286	68,96	5,74
65%	310	68,96	5,74
70%	334	68,96	5,74
75%	358	68,96	5,74
80%	382	68,96	5,74

Paradoxalement, les pensions de 10 à 25% qui indemnisent les infirmités les plus faibles reçoivent les plus fortes augmentations.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N° 173 Avril-Mai 1981 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945
26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

Appel de l'U.F.A.C. pour le 8 Mai

Le 8 MAI 1945 symbolise à jamais la victoire de l'humanité sur le nazisme. La capitulation des armées hitlériennes nous rendait la Paix. Elle redonnait un sens aux droits de l'Homme et des Nations, à la coopération internationale, à la fraternité.

Dans cette victoire, la France, naguère humiliée, tenait une place digne de son histoire, de ses souffrances, de ses combats, de la part qu'elle avait prise à sa propre libération.

Alors qu'en 1975 tout caractère officiel était ôté à la commémoration de cette date — **l'une des plus grandes de notre histoire** — l'U.F.A.C. l'a prise en charge. La ferveur de cette célébration fut telle qu'à partir du 35e anniversaire, elle redevint officielle. Toutefois, en raison de l'importance historique de cette date, l'U.F.A.C. considère toujours que le 8 Mai doit être proclamé Fête Nationale et célébré comme le 11 Novembre et le 14 Juillet.

Alors que se poursuivent des apologies des crimes de guerre et de trahison, alors que les survivants doivent développer leur lutte unanime pour éviter de nouveaux conflits et marcher vers le désarmement, le plus haut devoir est de rappeler le souvenir de ceux qui sont tombés pour délivrer l'Europe du nazisme et pour restaurer la paix.

L'U.F.A.C. LANCE UN APPEL SOLENNEL :

— A tous ceux qui veulent que la part prise par la France au triomphe du droit et de la dignité humaine inspire le civisme de la jeunesse ;

— A tous ceux qui veulent que s'établisse une fructueuse coopération entre toutes les nations ;

— A tous ceux qui respectent cette Victoire parce qu'ils veulent un monde pacifique et libre :

Françaises, Français

Le 8 Mai 1981, dans toutes les villes, dans tous les villages, joignez-vous aux Anciens Combattants, Résistants, Déportés, Victimes de Guerre, pour célébrer la Victoire de 1945, fête de la liberté, de l'indépendance et de la Paix

Le Comité

Après la Grande Manifestation d'Anciens Combattants du 14 Mars

PRES DE 20.000 PARTICIPANTS ET 3000 DRAPEAUX

Près de 20.000 anciens combattants, ont participé samedi après midi 14 mars, à Paris, à la Journée nationale d'action organisée par l'Union française des associations de combattants. Une dizaine de parlementaires appartenant à différents groupes politiques marchaient en tête des manifestants précédés par 3.000 porte-drapeaux.

Devant la statue de Georges Clemenceau, M. René Peyre, président de l'UFAC, a évoqué **« le mécontentement et l'impatience du monde combattant »** qui réclame notamment la revalorisation des pensions militaires. **« Si le chef de l'Etat, a-t-il dit, après son élection en 1974 avait pris en considération, comme il l'avait promis en tant que candidat, le plan quadriennal de rattrapage proposé par l'UFAC, nous ne serions pas aujourd'hui dans la rue ».**

A l'issue de la manifestation, ponctuée par «La Marseillaise», une délégation s'est rendue à l'Elysée pour y remettre une résolution demandant notamment l'application des conclusions de la commission tripartite et le rétablissement du 8 mai jour férié.

De semblables manifestations ont eu lieu dans plusieurs grandes villes de province.

Le 6 Mai à 18 h. Cérémonie de la Flamme

ORGANISEE PAR LA FEDERATION DES ANCIENS COMBATTANTS JUIFS

Cette année la Cérémonie traditionnelle de la Flamme aura lieu le mercredi 6 mai.

Nos camarades sont priés de venir rendre hommage au Soldat inconnu à l'Arc de Triomphe.

Le rassemblement se fera à 18 h devant l'entrée du souterrain, place Charles-de-Gaulle.

René Cassin au Panthéon

Le Conseil des ministres a été informé d'un projet de décret autorisant le transfert au Panthéon des cendres de René CASSIN (1887-1976).

Par cette acte, le Président de la République à la demande de Mme Christiane René CASSIN, entend témoigner de la réconnaissance de la Nation Française envers une personnalité éminente dont l'existence et l'oeuvre se sont identifiées aux valeurs d'indépendance nationale, de liberté et de respect de droits de l'homme pour lesquelles il a combattu

René CASSIN, grand blessé de la Première Guerre mondiale qui créa et présida l'Union Fédérale les Association de Mutilés et d'Anciens combattants, fut l'un des compagnons les plus actifs du général de Gaulle. C'est lui, qui, à Londres rédigea le texte des accords Churchill - de Gaulle qui furent à l'origine de la création de la France Libre C'est lui, on le sait, mais on ne le rappellera jamais assez, qui fut le promoteur essentiel de la Déclaration des Droits de l'Homme que devait adopter l'O.N.U.. dans sa séance mémorable du 10 décembre 1948.

Prix Nobel de la Paix, il fut de toutes les luttes pour les droits légitimes des anciens combattants, de toutes luttes pour la paix et la lutte pour la liberté des hommes.

L'illustre Français qui a joué un grand rôle dans la vie de la communauté juive de France, va ainsi réjoindre ceux auquels la patrie est réconnaissante, le grand résistant que fut Jean MOULIN avais admis qu'un tel hommage lui fut rendu.

«Ce serait un honneur qui me permettrait, même mort, de contribuer à remplir mon rôle d'éducateur civique de jeunesse», avait il redigé dans le testament en 1969.

Pour honorer la mémoire de nos camarades morts pour la France nous vous appelons à venir nombreux

**LE DIMANCHE 31 MAI 1981, A 10 HEURES
AU CIMETIERE DE BAGNEUX**
DEVANT NOTRE MONUMENT

Cette année, notre Cérémonie traditionnelle du souvenir doit revêtir un éclat particulier du fait qu'elle se déroule alors que le monde entier célèbre le 36ème anniversaire de l'effondrement de l'Allemagne nazie.

VENEZ ET FAITES VENIR VOS AMIS
LE 31 MAI A BAGNEUX

38 ans après le Soulevement du Ghetto de Varsovie

Officiellement, le soulèvement du ghetto de Varsovie a commencé le 19 avril 1943 et s'est terminé le 16 mai. En réalité, les combats sporadiques se prolongeront encore pendant des semaines et des mois, de sorte que cette lutte a obligé les Allemands à combattre longtemps, contrairement à leur intention de toute terminer en trois jours. Leurs usines, leurs matières premières ont été détruites ; les matériaux de construction que Himmler a ordonné de recupérer ont été anéantis ; leurs pertes en hommes ne sont pas connues avec certitude : Stroop indique à la fin de ses rapports qu'il a perdu 14 officiers et soldats SS tués, 67 blessés et 2 policiers polonais tués et 15 blessées. Interrogé après la guerre, il a indiqué que « les chiffres des pertes dans la police polonaise étaient plus élevés que ceux indiqués officiellement ».

Il est douteux que la vérité soit connue un jour, mais il s'agit là d'une question d'intérêt secondaire : l'importance historique, la valeur morale de l'héroïque soulèvement du ghetto de Varsovie ne se mesurent pas au nombre d'Allemands tués, ni aux dégâts matériels qu'ils ont subis ; elle se mesure à l'immense somme de courage qu'ont apportée les insurgés du ghetto à la défense de leur dignité d'hommes, bafouée ignominieusement.

Ces extraordinaires événements ont été connus dans d'autres ghettos et dans les camps de concentration, et leur retentissement a été énorme. C'est ainsi qu'au camps de Treblinka, de Sobibor, de Poniatow, à Ponar, à Birkenau et dans des ghettos de Cracovie, de Bochnia, de Bialystok, de Czestochowa, de Sandomir, de Tarnow ont éclaté des révoltes collectives et sanglantes.

Gorges WELLERS

(Suite page 2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Avril-Mai 1981 p 2

Retour aux « Lauriers Roses »

Le printemps à Levens est une symphonie de couleurs. Le bleu du ciel et les mille variétés de fleurs qui éclosent, reflètent la luminosité du soleil méditerranéen.

Le temps influe sur l'humeur des convalescents des « Lauriers Roses ». Oh! certes chacun a ses problèmes : On vient là parce que le corps est meurti ; les nerfs sont à fleur de peau. Et l'on ne saurait brosser un tableau trop idyllique.

Et pourtant, le courant passe. Tout à l'heure, un brave homme, venu pour la première fois et qui va retrouver bientôt son vieux Belleville, me disait son regret de voir son séjour toucher à sa fin.

Je ne suis pas coutumier des séjours en maison de repos, mais plusieurs « pensionnaires » ont, eux, une vieille expérience; Et ils sont tous d'accord, c'est là qu'on est le mieux.

Il y a l'aménagement des lieux, la qualité des repas, l'attention des infirmières, le site, le repos et ...

Il y a les parties de cartes, trois chaines de télévision, des excursions, des fugues (autorisées) à NICE si proche...

Le bureau du directeur se transforme par instant en mur des lamentations, mais rien n'est vraiment grave.

— Si j'avais la santé, me fait un voisin de table, tout serait parfait.

— C'est vrai, mais si vous étiez en pleine santé, vous ne rechercheriez pas les Lauriers Roses.

Parmi les convalescents il y a des anciens combattants (noblesse oblige), des anciens déportés (fraternellement accueillis), un général qui semble parfaitement à l'aise.

Le plus difficile, pour certains, c'est de s'arracher aux servitudes du 3ème âge. On arrive plus facilement quand le soleil revient et que l'on peut se transporter dans les jardins si agréablement aménagés.

Certains sont venus avec leurs épouses, logées dans les hôtels du voisinage. Mais même les solitaires ne sont pas livrés a eux mêmes.

Dans les confidences que nous livrent les uns et les autres, on trouve un fond de nostalgie, cette nostalgie que Ilex BELLER a su exprimer dans son oeuvre...

L'U.E.V.A.C.J. peut-être fière de sa création, et de la réputation des Lauriers Roses qui a accueilli, depuis le début, des milliers de convalescents.

Henry BULAWKO

Belle après-midi a l'occasion de la parution « Ils ont tué mon village »

Le Mercredi 11 Février 1981, en présence d'une foule nombreuse qui remplissait la grande salle de notre siège, un après-midi culturelle s'est déroulée à l'occasion de la parution de l'album-livre d'Ilex BELLER, « Ils ont tué mon village » et du vernissage de son exposition de 82 tableaux au Centre Culturel du Marais.

Notre camarade M. SISTER, qui présidait l'assemblée, a fait une analyse intéressante de l'exposition et de la peinture de I. BELLER.

Le poète Charles DOBZYNSKI a fait ressortir le caractère populaire de la création d'Ilex BELLER.

André VIDAL, président de l'Union des Peintres Juifs, salue chaleureusement notre président BELLER qui reçoit de ses mains, la carte de membre de l'Union des Peintres et Sculpteurs Juifs.

Dans son allocution de clôture, BELLER raconte avec beaucoup d'humour, le chemin qu'il a parcouru depuis qu'il a quitté son village, qu'il était obligé de travailler jusqu'à 15 heures par jour et qu'il ne pouvait pas à ce moment-là beaucoup penser au destin qui l'attendait.

Au cours du programme artistique, Eve GRILIQUEZ récita de nombreux poèmes de Manger, Lévis, Soutzkever, de Dora Taitelbaum, tous traduits d'yiddisch par Charles DOBZYNSKI.

Eva GOLGEVIT et KAWKA, accompagnés au piano par Elie GOLDENBERG, enrichirent par leurs chants, le programme artistique.

Au cours de cette matinée, de nombreux albums furent vendus dédicacés par l'auteur.

Cet album est en vente dans nos Bureaux.

38 ans après le soulevement du Ghetto de Varsovie

(Suite de la page 1)

En évoquant cette lutte désespérée, inégale et âpre, comment ne pas penser à une autre qui s'est déroulée cinq ans plus tard, à des milliers de kilomètres de Varsovie et à laquelle ont participé de nombreux rescapés des innombrables ghettos récoltés et anéantis. Ceux des camps d'Auschwitz, de Maidanek, de Sobibor, de Treblinka, les anciens partisans juifs, survivants des maquis de Pologne, d'Ukraine, de Biélorussie mal armés, soldats improvisés qui, cependant, ont opposé victorieusement aux forces militaires de cinq pays voisins et aux Arabes de Palestine, leur courage, leur intelligence, leur farouche détermination, pareils à ceux des malheureux combattants du ghetto de Varsovie et ont fondé l'Etat d'Israël, patrie et refuge des persécutés et des abandonnés.

L'exemple de bravoure de ceux du ghetto de Varsovie a soutenu et inspiré la volonté de ceux de Palestine. Ainsi les seconds ont donné un sens plein, noble et vivant au sacrifice des premiers en immortalisant leur souvenir qui ne s'effacera plus jamais de la mémoire des hommes libres et courageux.

«Le rassemblement des survivant juifs de l'Holocauste », aura lieu en Israël du 14 au 19 Juin 1981. Départ par «El-Al» le dimanche 14 Juin.

Le comité de ce rassemblement conseille a tous ceux qui veulent participer à ce rassemblement de se renseigner à l'agence «Océania», 4, rue de Castellane, Paris.

L'UFAC adresse une lettre aux candidats à la Présidence de la République

Le Bureau de l'Union Française des Associations de Combattants, réuni à Paris, a décidé d'adresser une lettre aux principaux candidats à la Présidence de la République.

Voici cette lettre :

Monsieur,

L'Union Française des Associations de Combattants et de Victimes de Guerre (U.F.A.C.), qui regroupe 55 fédérations et associations nationales, possède des Unions départementales dans toutes les régions et compte plus de deux millions de membres, s'abstient de prendre position dans la prochaine élection présidentielle, mais elle considère de son devoir d'appeler l'attention des candidats sur quelques problèmes qui préoccupent les Anciens combattants et les Victimes de guerre.

Au lendemain de l'élection, l'U.F.A.C. demandera au Premier ministre la mise en application d'un plan triennal, garanti par la loi, en vue d'aboutir au règlement définitif des questions suivantes :

1- application des conclusions de la Commission tripartite fixant à 14,26% le décalage préjudiciable aux pensionnés de guerre ;

2- rétablissement de la proportionalité des pensions de 10 à 100% d'invalidité;

3- la revalorisation des pensions de veuves, des orphelins et des ascendants ;

4- la reconnaissance des droits des résistants et des victimes du nazisme en tenant compte des circonstances de la clandestinité ;

5- l'égalité des droits pour les anciens d'A.F.N. et de plus justes conditions d'attribution de la carte du Combattant.

L'UFAC souhaite que la France, de par son rayonnement et son influence dans le monde, contribue efficacement, par des initiatives audacieuses, au renforcement de la sécurité et au maintien de la paix par le désarmement, ainsi que l'ont préconisé dans leur message les Anciens combattants du monde entier réunis à Rome en octobre 1979.

J'ai l'honneur de vous prier de bien vouloir accorder, dès que possible, une audience à une délégation du Bureau national de l'U.F.A.C en vue d'ouvrir un dialogue sur les points susvisés.

D'autre part, je vous serais obligé de nous confirmer par écrit vos intentions concernant les points évoqués ci-dessus, et de nous indiquer notamment si, dans l'éventualité de votre élection, vous vous prononceriez en faveur du plan triennal de l'U.F.A.C. et de l'inscription à l'ordre du jour de l'Assemblée nationale d'une proposition de loi tendant au rétablissement du jour férié du 8 mai.

En espérant une réponse favorable, je vous prie d'agréer, Monsieur, l'expression de ma conidération distinguée.

Le Président **René PEYRE**

PARIS A CELEBRE DIGNEMENT LE 38e ANNIVERSAIRE DU SOULEVEMENT DU GHETTO DE VARSOVIE

C'est le 23 avril, à l'appel du C.R.I.F., et la section du «Congrès Juif Mondial» qu'un grand nombre de juifs et non-juifs sont venus, à 18 heures, avec des personnalités de tout bord pour rendre hommage solennel aux héros de l'insurrection du ghetto de Varsovie.

Cette importante manifestation s'est déroulée dans l'enceinte du «Mémorial du Martyr Juif».

C'est le dimanche, 12 avril à 15 heures, qu'un comité groupant un certain nombre d'organisations célébra les héros du Ghetto de Varsovie, au Palais des Arts.

Ces émouvantes manifestations à la mémoire de l'héroïque soulèvement du Ghetto de Varsovie se sont déroulés en présence de nombreuses personalités.

Notre Union a été représentée au Palais des Arts par Maurice SCHUSTER et le 23 avril par ses présidents Ch. APPEL, et G. SZULC, ainsi que par L. SALOMON.

NOS JOIES

Toutes nos félicitations à notre camarade Maurice BROMBERG et son épouse, à l'occasion de la naissance de leur arrière petite - fille AURELIA.

« Le chant du Peuple Juif assassiné »

Après plusieurs mois de travail, Eve Griliquez, productrice de cette emission nous a présenté le mercredi 15 avril à 20 h sur «France Culture» un montage poétique et musical : «Le chant du peuple juif assassiné » d'auteurs célèbres comme D. Bergelson et d'autres dont la plupart ont vecu et souffert dans les camps sous le nazisme : Henry Bulawko, Isaac Katzenelsohn, Charles Dobzynski, Benjamin Fondane etc.

Des chansons yiddisch ont été interprêtes par Talila articulées en contre-point par des poémes lus par Eve Griliquez et Robert Darame. Chants inédits écrit en grande partie dans le Ghetto de Vilna.

L'émission se terminé par une interview de Violette Jacquet qui fut partie de l'orchestre d'Auschwitz et de Pierre Taguieff, sur les origines de la musique radiophonique juive achkenaze.

Cette création radiophonique donne lieu à un spectacle présenté au «Théâtre Moderne» dès le 23 Avril 1981.

Un conseil : allez vite voir et entendre ces chants, poésie et résistance, de cette culture qui nous enchante, nous berce et qui a survecu la barbarie.

M. S.

SURSIS POUR FREDRIKSEN

Marc Fredriksen a vu sa peine de prison assortie du sursis. Cette décision de la cour d'appel de Paris a provoqué de nombreuses réactions.

Condamné en première instance à 18 mois de prison dont 6 avec sursis, Marc Fredriksen, dirigeant de la F.A.N.E. et directeur de « Notre Europe », a vu sa peine réduite par la cour d'appel de Paris à 13 mois de prison, totalement assortis du sursis.

Notre Union s'associe a toutes les organisations pour dennoncer les mesures de clémence qui ne peuvent qu'encourager les nazis, néo-nazis racistes et antisémites à persévérer dans l'action qu'ils ont entreprise contre la démocratie et les libertés.

Contester l'existence des chambres à gaz où ont péri des et d'enfants, inviter «à rester millions d'hommes, de femmes fidèles à Hitler et au camarade Rudolf Hess» a donc valu à Fredriksen cette condamnation qui n'a d'«exemplaire» que la mansuétude à l'égard du coupable.

Campagne pour les « Cartes de Soutien »

Comme les années précédentes, la campagne pour la vente des bons de soutien, qui a débuté il y a quelques semaines seulement, a été accueillie favorablement parmi nos adhérents et amis toujours fidèles à notre organisation.

A ce jour nous avons dépassé la somme de 32.000 Francs, soit 7.000 francs de plus que l'année dernière à la même époque.

Les sommes collectées sont destinées d'une part à nos oeuvres sociales dont personne n'ignore l'importance et dont beaucoup ont pu apprécier l'efficacité, et d'autre part, à la plantation d'arbres dans les fôrets d'Israël.

Les bons de soutien donnent le droit de participer au tirage d'une tombola comprenant de nombreux lots de valeur, dont deux voyages en Israël.

Le tirage de la tombola gratuite aura lieu le Mercredi, 17 Juin prochain, à 20,30 au siège de notre Union, 26, rue du Renard, Paris 4ème (métro : Rambuteau ou Hôtel de Ville).

Un petit effort de chacun pendant les quelques semaines qui restent, pour que la réussite de notre campagne soit à la hauter de nos espérances

CZARNY

La conférence médicale du Dr Danowski

Dans le cadre des après-midis culturelles de notre Union, nous avons eu le plaisir d'entendre une conférence fait dans notre local, le 23 Mars dernier par le Docteur DANOWSKI, et intitulée « L'insomnie, ses causes et ses traitements ».

La grande salle est archicomble quand le président Beller auvre la séance et donne aussitôt la parole au conférencier.

Dans un langage simple et accessible à tout le monde, le conférencier, durant une bonne heure, aborde chaque aspect de cette maladie qui afflige de plus en plus l'espèce humaine. Il passe en revue les multiples causes de l'insomnie. Chapitre par chapitre, le Dr Danowski parle de son historique, de ses variétes, de ses troubles, de son diagnostic scientifique et de ses traitements en tenant ainsi en haleine, toute l'assistance.

Son exposé est illustré par des exemples concrets tirés de sa pratique médicale, d'où un intérêt très vif des auditeurs.

Il conclut que la guérison de l'insomnie, comme de toutes les maladies, dépend de trois facteurs : du médecin, du malade et des médicaments.

Après les applaudissements nourris du public, de nombreux auditeurs posèrent aussitôt au Conférencier, les questions qui leur tenérent à coeur.

NOS PEINES

Nous adressons nos condoléances les plus attristées aux familles de nos camarades disparus :

BRAVERMAN Srul
DRILLECH Elesche
HANINA Max
MAZLOUM Jacques
Dr SOBOTKA Aron
SZEJMAN (SCHLEVIN) Benjamin

Nous assurons de toute notre sympathie, notre camarade Elie Smutek, cruellement frappée par le décès de son épouse Maria SMUTEK.

Le Directeur : I. CLEITMAN
Commision paritaire n° 1092 D 73

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. ״ידישע פראָנט-קעמפער

אונדזער אָנדענק־צערעמאָניע לכבוד די געפאַלענע יידישע העלדן אין 2־טן וועלט־קריג

עס טיילן אונדז אָפּ 4 וואָכן פון אונדזער טראַדיציאָנעלער אָנ־דענק־צערעמאָניע, כדי אָפּצוגעבן כבוד אונדזערע חברים, געפאַלענע אין פראַנקרייך אויף די פראָנטן פון צווייטן וועלט־קריג. צוזאַמען מיט זיי וועלן מיר דערמאָנען די פון אונדזער־רע חברים, וואָס זיינען אומגעקומען אין די סטאַלאַגן, די אַלע, וואָס זיי־נען געפאַלן אין ווידערשטאַנד-קאַמף קעגן די נאַצישע אָקופּאַנטן, ווי אויך די יידן פון פראַנקרייך, וואָס זיינען דעפּאָרטירט געוואָרן און אומגעקומען אין די טויט־לאַגערן.

איינע פון די ערשטע אויפגאַבן, וואָס מיר האָבן זיך געשטעלט בעתן שאַפן אונדזער אָרגאַניזאַציע אין גע־ווען צו פאַראייביקן דעם אָנדענק פון אונדזערע געפאַלענע העלדן. מיר האָבן צו דעם צוועק אויפגעבויט דעם מאָנומענט אויף באַניע. נעבן אים רוען די ביינער פון 70 יידישע פרייוויליקע וועלכע מיר האָבן געבראַכט פון די ציטשוויליקע בית־עולמס. זיי סימבאָ־ליזירן די קרבנותפולקייט פון די יידי-שע קעמפער קעגן די היטלערישע חילות.

אין דעם פייערלעכן מאָמענט פון ערנסטן שטילשווייגן צום אָנדענק פון אונזערע געפאלענע ברידער, מוז אויך היינט יעדער פון אונדז געדענקען די הייליקע צוואה וואָס זיי האָבן אונדז איבערגעלאָזט.

באַרייכערט מיט די דערפאַרונגען פון די לעצטע יאָרן, אין אָנבליק פון די דראָענדיקע געפאַרן, באַזונדערס נאָך דעם אַטענטאַט פון רי קאָפּער־ניק, (שוין 6 חדשים ווי מען האָט נאָך נישט באַוויזן צו געפונען די מערדער), טריי די אידעאַלן, וועלכע האָבן אונדז אַלעמען דעמאָלט באַ־הויכט צו פרייוויליקער אַנגאַזשירונג און קרבנות־גרייטקייט, דאַרפן מיר כסדר שטיין אויף דער וואַך אייביק און געשלאָסן. דורכגעדרינגען מיטן באַוווסטזיין פון דער ראָל פון יידי־שען קאָמבאַטאַנט — שטענדיק צו פאַרבלייבן אַ שוץ־וואַנט פאַרן יידישן יישוב, מוטיק און פעסט זיך אַנט־קעגנצושטעלן צו יעדן באַנייטן אויס־דרוק פון יידן־האַס און ראַסיזם, מיט־ווירקן מיט אַלע אונדזערע כוחות צו שיצן די דעמאָקראַטיע אין לאַנד און דעם שלום אויף דער דער וועלט, ווי דעם שלום אויף די גרענעצן פון ישראל.

קומענדיק אַלע זונטיק, דעם 31־טן מאַי אויף דער טראַדיציאָנעלער אָנ־דענק־צערעמאָניע אין באַניע, וועט דאָס זיין דער שענסטער און ווירדיקסטער קראַנץ, וואָס די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן, און דער גאַנ־צער יידישער ישוב קאָנען לייגן אויפן סימבאָלישן קבר פון אונדזערע גע־פאַלענע קעמפער.

אונדזער טראַדיציאָנעלע אָנדענק=צערעמאָניע
לכבוד די געפאַלענע ״ידישע פראָנט=קעמפער
וועט פאַרקומען זונטיק, דעם 31=טן מאַי 10.30 פרי

ביים מאָנומענט פון בית-עולם פון באַניע אין דער אָנוועזנהייט פון פּראָמינענטע ציווילע און מיליטערישע פּערזענלעכקייטן און פון צאָלרייכע אָרגאַניזאַציעס

דער קאָמבאַטאַנטן פאַרבאַנד ווענדעט זיך צו אַלע יידישע אינסטיטוציעס און צו אַלע זיינע מיטגלידער, אַז זיי זאָלן זיך רעזערווירן די דאָזיקע דאַטע, כדי צו געבן דער האַיאָריקער אָנדענק־צערעמאָניע אַ פאַרשטאַרקטן אָנזען, ספּעציעל אין אָנבליק פון דער אַנטיסעמיטישער פּראָפּאַגאַנדע.

דעם 6-טן מאַי — פלאַס-צערעמאָניע

ווי יעדעס יאָר, וועלן די געווע־זענע יידישע קאָמבאַטאַנטן זיך באַ־טייליקן אין דער פלאַס־צערעמאָניע, וועלכע קומט פאָר מיטוואָך, דעם 6טן מאַי 1981, ביים טריאומף־טויער פון אומבאַקאַנטן סאָלדאַט.

די דאָזיקע יערלעכע צערעמאָניע ווערט, ווי באַקאַנט, איינגעאָרדנט דורך דער פעדעראַציע פון די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע מלחמות.

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַר־באַנד, וואָס איז צווישן די אָרגאַ־ניזאַטאָרן פון דער דאָזיקער פּאַטר־אָ־טישער מאַניפעסטאַציע, רופט זיינע מיטגלידער צו קומען צאָלרייך אויף דער פלאַס־צערעמאָניע.

טרעף־פונקט מיטוואָך, דעם 6־טן מאַי, 6 אָוונט, עטואַל־פלאַץ.

אַלע קומען דעם 8-טן מאַי

אויף דער אָפיציעלער מאַניפעסטאַציע

אין צוזאמענהאַנג מיטן יאָרטאָג פון זיג איבערן היטלעריזם, האָט דער אופאַ״ק וואָס גרופירט צוויי מי־ליאָנען גע. קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות פאַרעפנטלעכט אַ רוף צו אַלע אין אים אָנגעשלאָסענע אָרגאַ־ניזאַציעס צו שיקן דעלעגאַציעס און פענער אין פאַריז, פרייטיק, דעם 8־טן מאַי 12 אַזייגער אויף דער אָפי־ציעלער מאַניפעסטאַציע אויף שאַנז עליזעי. (מעטראָ: זשאָרזש 5).

אויפן רוף פון „אופאַק״, שבת דעם 14טן מערץ

טויזנטער געוועזענע קאָמבאַטאַנטן מאַניפעסטירט אין פאַריז

טויזנטער געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות האָבן שבת, דעם 14־טן מערץ געענטפערט מאַסנווייז אויפן רוף פון אופאַ״ק. זיי האָבן במ־שך פון מערערע שעהן מאַניפעסטירט הינטער טויזנטער פענער פון פלאַס דע לאַ מאַדלען ביז דער סטאַטוע פון זשאָרזש קלעמאַנסאָ אויף שאַנז עלי־זעי קעגן אָפּוואַרפן די קאָנקלוזיעס פון דער דריי־צדדימדיקער קאָמיסיע, וואָס האָט לויט אַ פשרה פעסטגע־שטעלט אַ הינטערשטעליקייט פון 14,26 פּראָצענט פון די פענסיעס און „רעטרעטן״ פון די קאָמבאַטאַנטן, ווי קעגן דער אומגערעכטער רעגירונגס־פּאָליטיק לגבי די געוועזענע קאָמ־באַטאַנטן.

רענע פעיר, פּרעזידענט פון או-פאַ״ק, האָט אין זיין רעדע שאַרף גע־שטעמפּלט די דאָזיקע פּאָליטיק און אויסגעדריקט דעם צאָרן פון מיליאָ־נען קריגס־קרבנות. ער האָט אויך קריטיקירט די רעגירונג, וואָס האָט ביז איצט נאָך נישט אָפּגעפונען די מערדער פון רי קאָפּערניק.

אין דער רעזאָלוציע, וואָס איז דורך אַ דעלעגאַציע איבערגעגעבן גע׳וואָרן אין עליזעי־פּאַלאַץ ווערן באַשטעטיקט פאָלגנדיקע לעגיטימע פאָדערונגען:

— האַלטן דעם צוזאָג פון פרעמיער־מיניסטער צו רעספּעקטירן די קאָנקלוזיעס פון דער דריי־צדדימדיקער קאָמיסיע צוריקצוגעווינען די הינטערשטעליקייט פון די 14,26 פּראָצענט אין הסכם מיטן „ראַפּאָרט קאָנסטאַן״;

— ריוואַלאָריזירן די פּענסיעס פון די אַלמנות און עלטערן פון די גע־פאַלענע און דעפּאָרטירטע;

— רעספּעקטירן די רעכט פון די ווידערשטענדלער;

— רעספּעקטירן און צוריק-איינ־שטעלן דעם 8־טן מאַי אַלס נאַציאָ־נאַלן און געפייערטן יום־טוב פון זיג איבער דער נאַצישער באַרבאַריי.

סאָלידאַריש אין דער אַקציע פאַר דער פאַרטיידיקונג פון זייערע רעכט ציען די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות די אויפמערקזאַמקייט פונעם פּרעזידענט פון דער רעפּובּ־ליק און די פון פּרעמיער־מיניסטער אויף דער וואַקסנדיקער אויפגע־בראַכטקייט פון דער קאָמבאַטאַנטן־וועלט. זיי וואַרטן אויף אַ שנעלער לייזונג פון זייערע לעגיטימע רעכט, וואָס דער אופאַ״ק הערט נישט אויף צו פאַרטיידיקן אין גייסט פון די רע־פּובּליקאַנישע פרייהייטן.

מען האָט געזען אין שפּיץ פון די מאַניפעסטאַנטן צענדליקער סענאַטאָ-רען און דעפּוטאַטן, וועלכע האָבן מיט אַ מערהייט געשטימט און פאַר־לאַמענט פאַר די רעכט פון די קאָמ־באַטאַנטן.

צווישן די פירער פון די אָנגעשלאָ־סענע אָרגאַניזאַציעס אין אופאַ״ק האָט מען באַמערקט אַ ריי חברים פון קאַ־מיטעט און פיל מיטגלידער. צווישן זיי די חברים: טשאַרני, ווייצמאַן, גאָלדגעוויכט, סאַפּירשטיין (קאַראַל), מאַלעך, קויפמאַן, סאָסיעוויטש, קריש־טאַל (מיט דער פאָן), מייער, ציווי־נער, קאַראַס, דיאַמאַנט און אַנדערע.

ענלעכע מאַניפעסטאַציעס זיינען פאָרגעקומען אין פיל אַנדערע גרוי־סע און קלענערע שטעט אין לאַנד.

צום 33־יאָריקן יובל פון מדינת ישראל

שיקן איר די יידישע פראָנט-קעמפער פון פראַנקרייך זייערע האַרציקע גרוסן און די בעסטע ווונטשן פון אַ שנעלן שלום, ווילשטאַנד און דערפאָלג אין ווייטערדיקן פרידלעכן אויפבוי-ווערק

צום 38-סטן יאָרטאָג פון וואַרשעווער געטאָ-אויפשטאַנד

38 יאָר זיינען פאַרביי זינט דעם אויסברוך פונעם אויפשטאַנד אין וואַרשעווער געטאָ. 38 יאָר זינט יע־נעם אַפּריל־טאָג ווען די 40 טויזנט לעבנגעבליבענע יידן אין וואַרשעווער געטאָ (פון אַ האַלבן מיליאָן יידן), האָבן זיך געוואָרפן אין דער שלאַכט קעגן די היטלעריסטישע באַרבאַרן.

די געטאָ־אויפשטענדלער, פאַראיי־ניקט אין זייערע לײַדן און פּיין — אָן אונטערשיד פון פּאָליטישע איבער־צייגונגען, האָבן געגעבן אַ ביישפּיל דער ריזיקער אַרמיי יידישע פראָנט־קעמפער און פּאַרטיזאַנער, וואָס האָבן במשך פון דעם גאַנצן צווייטן וועלט־קריג זיך געשלאָגן אין די אַלע לענ־דער, אויף די פראָנטן און אינעם הינטערלאַנד, מיט און אָן אוניפאָרם קעגן דער נאַצישער באַרבאַריי.

די געטאָ־קעמפער האָבן נקמה גע־נומען פאַר די מיליאָנען קדושים, וואָס די נאַציס האָבן געפּייניקט, פאַרגאַזט און פאַרברענט.

פאַר אונדז, געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן, וואָס זיינען זינט 1939 פרייוויליק אַוועק אין דער מלחמה קעגן היטלעריזם און האָבן שפּעטער הינטער די נאַצישע שטעכל־דראָטן אָדער אין „מאַקי״ פאַרגעזעצט דעם ווידערשטאַנד קעגן דייטשן אָקופּאַנט — פאַר אונדז איז דער אָנדענק פון די וואַרשעווער העלדן באַזונדערס נאָענט, באַזונדערס הייליק.

דער פאַרבאַנד, וואָס שטיצט יעדע איניציאַטיוו צו פייערן דעם געטאָ־אויפשטאַנד און דאָס אָפּגעבן כבוד די רומפולע העלדן איז געווען פאַר־טרעטן דורך מ. שוסטער, וויצע-גע־נעראַל סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, זונ־טיק דעם 12־טן אַפּריל אין „פּאַלע דעזאַר״, אָרגאַניזירט דורך אַ גע־זעלשאַפטלעכן קאָמיטעט.

ביים מעמאָריאַל פון „אומבאַקאַנטע יידישן מאַרטירער״.

אויפן רוף פון קרי״ף, צוזאמען מיט דער פראַנצויזישער סעקציע פון יידי־שען וועלט־קאָנגרעס, האָבן די פּרע־זידענטן פון פאַרבאַנד ש. אָפּעל, ג. שולץ און דער קאַסירער ל. סאָלאָ־מאָן ווי אויך אַ גרעסערע צאָל מיט־גלידער זיך באַטייליקט אין דער פיי־ערונג צום 38־סטן יאָרטאָג פון וואַר-שעווער געטאָ־אויפשטאַנד ביים „מע־מאָריאַל פון אומבאַקאַנטן יידישן מאַרטירער״, וואָס איז פאָרגעקומען דאָנערשטיק, דעם 23־טן אַפּריל.

מ. ש.

בנימין שלעווין מער נישטאָ

די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן האָבן מיט גרויס צער אויפגענומען דעם פריצייטיקן טויט פון זייער חשובן חבר פון קאַמף און באַוווסטן שרייבער בנימין שלעווין.

אַ גרויסער עולם יידישע פּען־מענטשן, זיינע געטרייע לייענער, צווישן וועלכע מען האָט באַמערקט פיל געוועזענע פראָנט־קעמפער זיינען געקומען אים אָפּגעבן אַ לעצטן כבוד.

די רעדנער ביי זיין אָפענעם קבר: מ. שולשטיין, מ. ליטווין, אין נאָמען פון די יידישע שרייבער. מ. שוסטער אין נאָמען פון פאַרבאַנד און ד״ר דאַנאָווסקי אַלס פּרעזידענט פון דער בריסקער געזעלשאַפט און אין נאָמען פון 23סטן ר.מ.וו.ע. האָבן אַרויסגע-הויבן די פּערזענלעכקייט און ראָל פון בנימין שלעווין ווי אַ שרייבער, וועלכער האָט געדינט זיין פאָלק און די יידישע קולטור, וואָס איז ווידער פאַראָרעמט געוואָרן מיט זיין טויט.

No 173 Avril-Mai 1981 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אויף א באזוך אין ישראל

פאַר אַ ייד פון אונדזער דור איז יעדע רייזע קיין ישראל אַ „הארץ־רייזע". ווייל קיין שום געשעעניש אין ישראלדיקן לעבן איז פאַר אים נישט פרעמד. מיר זיינען געווען זעקס מיטגלידער פונעם צענטראַל־קאָמיטעט פון אונדזער פאַרבאַנד1) אָנגעפירט דורך זיין פרעזידענט אילעקס בעלער, וואָס האָבן באַזוכט אין די ראַמען פון אַ „יאַסק"־עקסקורסיע במשך פון דריי וואָכן ישראל.

איך וואָלט וועגן אונדזער רייזע געקענט דערציילן גאַנצע שעהן, וואָס מיר האָבן געזען און געהערט וועגן דער פרעכטיקער יוגנט, וועגן אויפבוי אין ישראל, דאָס איז לוידער נישט מעגלעך אין די ראַמען פון אַן אַרטיקל אין אַזאַ קליינער צייטונג ווי דאָס איז „אונדזער ווילן".

פון רעכטס אויף לינקס, די קאָמיטעט־מיטגלידער: קרייטשטיין, קאַץ, שראַגא, בלייער, בעלער, פרוי לילענשטיין און פיכמאַן ביים אַנטהילן דעם טאָוול פון נייעם וועג.

אין בית הלוחים"

מיר זיינען געווען טיף באַאיינדרוקט פון באַזוך אין דעם מוסטערהאַפטן „בית הלוחים" (הויז פון אינוואַלידן). ישראל ציילט 23 טויזנט אינוואַלידן אין אַפּוקה. מיר האָבן געזען מיט די אייגענע אויגן (ווי פריער אונדזערע חברים ש. מאַלעך און זש. גורפינקעל) ווי בלינדע שפּילן אין באַל, ווי אינוואַלידן אָן הענט און פוס שווימען, מאָלן בילדער, שאַפן סקולפּטורן, קומען מיט זייערע פרויען און קינדער זיך ווײַלן אין אַ היימישער סביבה.

ספּעציאַליסטן קומען פון דער גאַרער וועלט באַוואונדערן די מאָדערנסטע איינריכטונגען פון „בית הלוחים" און די מיטלען פון איבערדערציִען די אינוואַלידן. מיר ווילן באַזונדערס דערמאָנען די זייער חברישע אויפנאַמע מצד דעם דירעקטאָר משה בערמאַן, וועמען מיר האָבן איבערגעגעבן די הילף־סומע פון צען טויזנט פראַנק פאַרן דאָזיקן הויז.

דער וואַלד אויפן נאָמען פון בערנאַרד פּאַנס

דער ק.ק. ל. , וואָס האָט שוין פון פריער געוווּסט וועגן אונדזער באַזוך, האָט געשיקט אַן אויטאָקאַר מיט אַ וועג־ווייזער, כדי אונדז צו פירן באַזוכן איינעם פון די 5 וועלדער, פאַרפלאַנצט אויפן נאָמען פון אונדזער אומפאַרגעסלעכן פרעזידענט ב. פּאַנס, אונדזערע פריינט פון „יאַסק" זיינען געווען מיט אונדז צוזאַמען אַ 80 יידן פון פּאַריז.

מיר פאָרן דורכן עמק ישראל, צעבליטע פעלדער, אומענדלעכע פּרדסים, קאָרן־פעלדער אויף וועלכע עס וועלן שפּעטער וואַקסן ליין. עס דוכט זיך אונדז, אַז מיר זיינען אין נאָרמאַנדיע אָדער אין דער שווייץ. דאָס איז ממש אַ בליענדיקער גן־עדן.

מיר פאָרן פאַרביי עפולה, מיר זיינען אין די בערג פון גליל און קומען אויפן באַרג גלבוע.

אויפן שפּיץ פון באַרג שטעלן מיר זיך ביי אַ טאָוול, אויף וועלכן ס'איז איינגעמויערט דער נאָמען פון בערנאַרד פּאַנס. נאָך אַ מינוט שטילשווייגן לכבוד דעם פאַרשטאָרבענעם, באַוואונדערן מיר דעם געדיכטן וואַלד פון סאָסנע־ביימער, וואָס האָט געענדערט צום גוטן דעם קלימאַט פון לאַנד.

דער נייער וועג

מיר זיינען דאַן איינגעלאַדן צו דער ד'ערעפענונג פון אַ נייעם אויפגעבויטן שאָסיי, וואָס פירט צום נייעם מושב „מצפה חרשים". די אַרומיקע געגנט באַשטייט נאָך פון ווילדע באַקעטע בערג מיט ווילדע גראָזן. מיר דראַפּען זיך אַרויף אויף אַ באַרג. דאָרט, ווו עס הויבט זיך אָן דער נייער וועג פלאַטערן ישראל־פענער און די אויפשריפטן אין עברית און פראַנצויזיש באַגריסן אונדזער פאַרבאַנד, די פראַנצויזישע פראַנט־קעמפער פון פראַנקרייך. איך האָב דעם כבוד איבערצושניידן דעם ווייסבלויען באַנד און צו דערקלערן דעם וועג פאַר דערעפנט.

די איינוווינער פון נייעם מושב, וואָס באַשטייט דערווייל פון 7 יונגטלעכע מיט 4 קינדער נעמען אונדז אויף מיט אַ גלעזל פריש וואַסער. איך באַגריס זיי זייער וואַרעם פאַר זייער פּיאָנערישן גייסט און זאָג זיי צו, אַז נאָך דעם ווי מיר האָבן שוין ביז איצט פאַרפלאַנצט 5 וועלדער וועלן מיר אויך ווייטער ברענגען הילף פאַר דעם פרידלעכן אויפבוי פון מדינת ישראל.

און צום סוף ווילן מיר דערמאָנען וועגן דער האַרציקער באַגעגעניש מיט די יידישע קעמפער אין דער פראַנצויזישער אַרמיי, וועלכע פירן זינט מערערע יאָרן אַ ווירקזאַמע טעטיקייט און האָבן זייער אייגענע אָרגאַניזאַציע. זיי ציילן 120 מיטגלידער, פירן אַ סאָציאַלע אַרבעט, געשטיצט דורכן פראַנצויזישן אַמבאַסאַדאָר אין ישראל. זייער פרעזידענט מאָריס אַלוש, מיט וועלכן מיר האָבן אָנגעקנופּט אַ קאָנטאַקט האָט אונדז זייער וואַרעם אויפגענומען.

אילעקס בעלער

1) בעלער, בלייער, פרוי לילענשטיין, קרייטשטיין, קאַץ, פיכמאַן, שראַגא).

מיטוואָך, דעם 17־טן יוני
פונקט 20.30 אויף 26 רי רענאַר
(מעטראָ ראַמביטאָ)

עפנטלעכע ציאונג פון
אונדזער יערלעכער טאָמבאָלאַ

מיט אַן אַרטיסטישן פּראָגראַם

די איינקונפטן גייען פאַר פלאַנצן ביימער
אין ישראל און פאַר די סאָציאַלע צוועקן
פון אונדזער פאַרבאַנד

איינטריט פריי.

מיטוואָך, דעם 11טן פעברואַר אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד

זייער געלונגענער קולטור־נאָכמיטאָג לכבוד אילעקס בעלערס בוך און אויסשטעלונג „מיין שטעטל"

אין דער אַנוועזנהייט פון אַ געקליבענעם עולם, וואָס האָט איבערגעפולט דעם גרויסן זאַל פון פאַרבאַנד, איז מיטוואָך, דעם 11־טן פעברואַר פאָרגעקומען די קולטור־אימפּרעזע צום דערשיינען פון אילעקס בעלערס אַלבום „זיי האָבן חרוב געמאַכט מיין שטעטל" און צו דער דערעפענונג פון זיין אויסשטעלונג פון 82 בילדער אין „קולטור־צענטער פון מאַרע", אויף דער זעלבער טעמע.

משה שוסטער, דער פאַרזיצער עפנט די אימפּרעזע און מאַכט דאַן אַ לענגערן אינטערעסאַנטן אַנאַליז אין יידיש וועגן א. בעלערס בוך און זיין מאַלעריי.

דער באַוווּסטער פּאָעט שאַרל דאָבזשינסקי האָט מיט טאַלאַנט באַלויכטן דעם אָריגינעלן יידישן פאָלקס־אַספּעקט פון א. בעלערס שאַפונגען אין וואָרט און בילד.

אַנדרע ווידאַל, פרעזידענט פונעם פאַרבאַנד פון די יידישע קינסטלער באַגריסט זייער וואַרעם אונדזער פרעזידענט בעלער און גיט אים איבער די מיטגלידס־קאַרטע פון פאַרבאַנד פון די יידישע מאָלער און סקולפּטאָרן.

אין דעם ענטפער־וואָרט, האָט א. בעלער דערציילט אויף אַ רירנדיקן אופן און מיט הומאָר וועגן זיין דורכגעמאַכטן וועג זינט ער האָט פאַרלאָזט דאָס שטעטל און, אַז דאַרפנדיק אַרבעטן ביז 15 שעה אין טאָג, האָט ער אַלס פאָלקס־מענטש פון מאָלעריי נישט געקאָנט דאַן פיל טראַכטן.

אין אַרטיסטישן טייל האָט די באַקאַנטע שוישפּילערין עוו גרילי־קען רעציטירט אויף אַ גלענצענדיקן אופן מערערע לידער פון י. מאַנגער, ה. לייוויק, אַ. סוצקעווער, ד. טייטלבוים, לייזער וואָלף און אַנדערע דיכטער, איבערגעזעצט פון יידיש אויף פראַנצויזיש דורך שאַרל דאָבזשינסקי.

עוואַ גאָלדגעוויכט זינגט צוזאַמען מיט עזר קאַווקאַ מיט פיל סענטימענט „מאָטעלע" און דאַן אַליין „אויפן וועג שטייט אַ בוים". לסוף זינגט קאַווקאַ מיט געפיל מערערע לידער און פאַרענדיקט מיט „מודה אני". זיי זיינען באַגלייט געוואָרן ביים פּיאַנאָ דורך עלי גאָלדענבערג.

דאָס איז געווען אַ זייער פיינע און איינדרוקספולע אימפּרעזע, בעת וועלכער עס זיינען פאַרקויפט און אונטערגעשריבן געוואָרן דורכן אויטאָר עטלעכע און פופציק אַלבומען.

וואָס שייך דער אויסשטעלונג איז זי אַדורך מיט דערפאָלג. די קריטיק האָט זיך זייער וואַרעם אָפּגערופן וועגן בעלערן.

מען קען זיך פאַרשאַפן
דעם אַלבום - בוך
פון אילעקס בעלער

מען קען זיך פאַרשאַפן דעם אַלבום ־ בוך „ זיי האָבן חרוב געמאַכט אונדזער שטעטל " אין ביוראָ פון פאַרבאַנד, 26, רי די רענאַר.

צוזאַמענפאָר אין ישראל פון די געראַטעוועטע פון האָלאָקאָסט

מיטן דערנענטערן זיך פון דער דאַטע פונעם וועלט־צוזאַמענפאָר אין ישראל פון די געראַטעוועטע פון האָלאָקאָסט, דעם 15־טן יוני 1981, מאַכט באַקאַנט דער פּאַריזער קאָמיטעט אין וועלכן אונדזער פאַרבאַנד האָט געגעבן זיין אַנשלוס, אַז די אַלע, וועלכע ווילן זיך אין אים באַטייליקן דאַרפן זיך צואיילן איינצושרייבן.

וועגן גענויע אינפאָרמאַציעס זיך ווענדן אין רייזע־ביוראָ „אָסעאַניאַ", 4, רי דע קאַסטעלאַן אין פּאַריז.

מיר בעטן אונדזערע מיטגלידער אין דעם פאַל אונדז צו מעלדן וועגן זייער רייזע.

דער ציל פונעם צוזאַמענפאָר איז צו פּראָקלאַמירן דעם ווילן פון די געראַטעוועטע יידן פאַר דער וועלט צו פאַראייביקן דעם אָנדענק פון אונדזערע מאַרטירער און באַשטראָפן די יידן־מערדער.

די צערעמאָניע אין איוורי לכבוד די „23" העלדן

זונטיק, דעם 22־טן פעברואַר, איז אין דער אַנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם און פּערזענלעכקייטן פאָרגעקומען אויפן בית־עולם פון איוורי, ביים מאָנומענט פון מאַנוכיאַן די יערלעכע אָנדענק־צערעמאָניע לכבוד די „23" אומשטערבלעכע העלדן, וואָס זיינען אַריין אין דער געשיכטע אונטערן נאָמען פון דער מאַנוכיאַן־באַטאַליאָן־ריימאַן־גרופּע.

די רעדנער, זאַנקאַ, דאַרנאָ מאַפּיני, פּרעזידענט פון אוזשעוו"ר און דעבי ברידעל, פּרעזידענט פון אַנאַק"ר האָבן אַרויסגעהויבן די גרויסע ראָל וואָס עס האָבן געשפּילט די אימיגרירטע און באַזונדערס די יידן מיט זייער דעציִדירנדיקן אַנטייל אין קאַמף קעגן דעם נאַציִשן אָקופּאַנט און פאַר דער באַפרייאונג פון פראַנקרייך, ווי דאָס זיינען געווען די „23" רומפולע העלדן, דערשאָסן אין אַפּריל 1944.

אויך האַיאָר זיינען געווען אַנוועזנד מיליטערישע און ציווילע פאַרשטייער פון די אַמבאַסאַדעס פון פּוילן, אונגאַרן, ענגלאַנד און איטאַליע, ווי אויך פאַרשטייער פון דער קאָמבאַטאַנטן־וועלט און אַ דעלעגאַציע פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי אָנגעפירט פון פּאָל לאָראַן און גאָסנאַ.

דער פאַרשטייער פון דער ישראלדיקער אַמבאַסאַדע האָט זיך אין לעצטן מאָמענט אַנטשולדיקט פאַרן ניט קאָנען קומען.

מען האָט באַמערקט מעלינאַ מאַנוכיאַן, די אַלמנה פון מאַנוכיאַן, די ברידער פון מאַרסעל ריימאַן און פון פינגערצווייג און אַנדערע.

אונדזער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטראָטן דורכן פרעזידענט ג. שולץ און סעקרעטאַר מ. שוסטער (וועלכער האָט אויסגערופן די נעמען פון די דערשאָסענע העלדן), ה. גאָלדגעוויכט, זש. גורפינקעל (מיט דער פאָן), קאָהן, י. קרישטאַל, מאַלעך, ל. סאַלאָמאָן, ד. שוואַרץ, ס. זילבערבערג, מ. זילבערבערג און פיל אַנדערע.

דער רעפעראַט פון ד"ר דאַנאָווסקי

אונטערן פאָרזיץ פון א. בעלער, איז מיטוואָך, דעם 25־סטן מערץ פאָרגעקומען אַ מעדיציניִשער רעפעראַט פון ד"ר דאַנאָווסקי אויף דער טעמע: „די שלאָפלאָזיקייט, אירע אורזאַכן און איר היילונג".

אין פאַרלויף פון איבער אַ שעה צייט, האָט דער פרעלעגענט זיך אָפּגעשטעלט אויף די סיבות, וואָס דערפירן צו שלאָפלאָזיקייט, אַ קראַנקייט וואָס דאַטירט נישט פון היינט און וואָס פאַרנעמט אויך אַ ווירקטיק אָרט ביים באַרימטן שרייבער מאַרסעל פּרוסט, וועלכער האָט פון איר געליטן, האָט בעמלעך דערמאָנט דער דאָקטאָר.

נאָכן האָבן אָנגעוויזן אויפן דיאַגנאָז און אויף די אורזאַכן, האָט דער רעדנער זיך אָפּגעשטעלט אויף די מעטאָדן ווי זיך צו היטן און זיך היילן און וואָס מען דאַרף אויסמיידן כדי דער שלאָף זאָל צוריקקומען. דאָס איז אָבער פיל אָפּהענגיק פון די פּאַציענטן גופא, פון זייער פיזישן און גייסטיקן צושטאַנד.

נאָכן האָבן געענטפערט אויף אַ ריי פראַגן, האָט דער פאָרזיצער באַדאַנקט דעם ד"ר דאַנאָווסקי, ווי די גרויסע צאָל אַנוועזנדיקע וואָס האָבן איבערגעפולט דעם זאַל און וועלכע האָבן באַשאַנקען דעם רעדנער מיט לאַנגע אַפּלאָדיסמענטן פאַר זיין אינטערעסאַנטן און לעבעדיקן רעפעראַט.

די רעטראָספּעקטיווע אויסשטעלונג פון קינסטלער רפאל כוואָלעס

דעם 12־טן אַפּריל האָט זיך פאַרענדיקט די רעטראָספּעקטיווע אויסשטעלונג פון פּאַריזער יידישן קינסטלער רפאל כוואָלעס אין צענטער רש"י. די אַלע וואָס האָבן זי געזען און באַוואונדערט זיינען ביים איינדרוק, אַז רפאל כוואָלעס איז נישט גאָר געבליבן טריי זיין זוכן אין זיין שאַפן, נאָר אַז ער הערט נישט אויף צו וואַקסן אין זיינע פּלאַסטישע געשטאַלטיקונגען.

די דאָזיקע רייכע און פאַרשידנאַרטיקע אויסשטעלונג, זיין טעמאַטיק, זיינע לאַנדשאַפטן, קאָמפּאָזיציעס פּאָרטרעטן (פון ווילנער גייסטרייכע פּערזענלעכקייטן, רבנים) שטיל־לעבנס, וואָס ער האָט אויסגעחלומט אין זיין פאַנטאַזיע און דמיון שטעלן אים אין דער ריי פון די גרויסע קינסטלער.

א ווילנער ייד האָט כוואָלעס אויפגעהאַלטן אין זיין נשמה די גלאָררייכע טראַדיציעס פון דער שטאָט ווילנע. מיר האָבן געזען בילדער, וואָס שפּיגלען אָפּ אַלע עטאַפּן פון זיין מאָלעריי און די וועגן, וואָס האָבן אים אַוועקגעשטעלט אַלם יידישן מאָדערנעם קינסטלער, וועלכער האָט אויסגעזונגען אין זיי זיין נאָסטאַלגיע, אומעט און פרייד מיט פיל פּאָעזיע און מיט זייער אַ רייכער גאַמע פון פאַרבן.

מ. שוסטער

פּ. ס. הגם די אויסשטעלונג איז פאַרענדיקט איז דאָס הויז פון רפאל כוואָלעס שטענדיק אָפן פאַר די ליבהאָבער פון קונסט, וואָס האָבן חשק צו באַוואונדערן זיינע ווערק.

n° 173 Avril Mai 1981 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N° 174 Juin-Juillet 1981 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945
26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

LE 31 MAI DERNIER AU CIMETIERE DE BAGNEUX

EMOUVANTE CEREMONIE EN HOMMAGE AUX COMBATTANTS JUIFS MORTS POUR LA FRANCE

Le soleil aidant, une foule nombreuse est venue assister le dimanche 31 Mai dernier, au cimetière de Bagneux devant notre Monument à la traditionnelle cérémonie du souvenir, organisée par notre Union, en hommage aux combattants juifs tombés dans les combats contre les armées hitlériennes.

Répondant à notre appel, nos camarades sont venus nombreux exprimer leur détermination de garder vivace le souvenir de ceux qui donnèrent leur vie pour la France et pour la liberté.

Comme toujours et peut-être davantage encore, des personnalités juives et non juives ont, par leur présence, donné un éclat particulier à cette manifestation.

La cérémonie commença exactement à l'heure prévue par l'allocution d'ouverture de notre président Ilex BELLER. Après la partie religieuse célébrée par M. le kantor BERLINSKI et l'aumonier militaire M. CHOUKROUN, après le dépôt des gerbes de fleurs et des couronnes au pied du Monument, la Musique Militaire exécuta la Marseillaise et le Chant des Partisans.

Avec l'hymne du Ghetto joué par la Musique Militaire, devant la foule visiblement émue, se termina vers 11 h 30 cette belle et émouvante cérémonie du Souvenir.

Son déroulement était digne et le service d'ordre à la hauteur. Nos camarades méritent bien des remerciements.

Nous publions en page 2 des extraits des discours prononcés par notre président I. Beller, par le secrétaire général de l'U.F.A.C. Louis Beaudoin et par notre secrétaire général-adjoint Maurice Sister.

LES PERSONNALITES PRESENTES :

MM. Louis BEAUDOIN, Secrétaire général de l'U.F.A.C. ; le Général VATINELLE, représentant le Ministre des Anciens Combattants; le Lieutenant-Colonel MOURIES, représentant le Gouverneur Militaire de Paris ; le Général CASSOU[s]*; le Dr MEUNIER, représentant le Maire de Paris et Claude-Gérard MARKUS*[s]*; ERREL, Attaché de la Défense représentant l'Ambassade d'Israël ; GINOUX Maire de Montrouge ; Mme KELLER, représentant le C.R.I.F. ; Pierre BUGEAUD, président de l'Association des Combattants Prisonniers de Guerre de la Seine ; MAFFINI, président de l'U.G.E.V.R.E. ; GLOWICZOWER, président de l'U.E.V.A.C.J. de St-Quentin ; BENTATTA, représentant de l'U.E.V.A.C.J. de Nice-Côte d'Azur ; Ch. STEINMAN, représentant l'U.J.R.E. ; H. BULAWKO, président de l'Amicale des Anciens Déportes Juifs de France ; GERSTNER, président du 12ème R.E.I. ; Elie SOFFER, représentant la Fédération des Anciens Combattants Juifs*[s]*; SARKADI, représentant le 12ème R. M.V.E.*

Après l'ignoble saccage des sepultures juives à Bagneux

Quatre-vingt sépultures du cimetière juif de Bagneux ont été saccagées, maculées, de croix gammeées, des slogans fascistes et des sigles néo-nazis, dans la nuit du 24 au 25 avril qui coïncidait avec la «Journée Nationale de la Déportation». A l'appel du C.R.I.F. (Conseil représentatif des institutions juives en France) notre Union s'est joint aussitôt.

Cette grande manifestation contre la provocation nazie s'est d'ailleurs déroulée devant le monument érigé par notre association à la gloire des combattants juifs morts pour la France.

Dès que la nouvelle de cet acte barbare a été connue, nous adressions la lettre suivante au Ministre de l'Intérieur M. Christian Bonnet.

Monsieur le Ministre,

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, certaine de traduire les sentiments d'indignation de tous ceux qui ont combattu contre le nazisme, s'élève avec véhémence contre les abominables profanations des tombes juives au Cimetière de Bagneux-Parisien à la veille de la journée nationale de la déportation.

Elle proteste contre ces faits inqualifiables et vous demande de prendre des mesures énergiques afin que les responsables soient recherchés et poursuivis, pour que de telles ignominies ne puissent plus se reproduire.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de nos sentiments les plus respectueux.

(Suite page 2)

80 tombes juives ont été profanées le 25 avril dernier au cimetière de Bagneux

INSCRIPTIONS ANTISEMITES A NIMES

L'évêque de Nimes exprime sa « revolte » après l'apparition dans le courant de la semaine de croix gammées et d'inscriptions néo-nazis sur les vitrines de deux magasins tenus par des juifs.

Dix mille survivants de l'Holocauste se sont réunis à Jérusalem

La réunion mondiale des survivants juifs de l'holocauste a été inaugurée le lundi 15 juin à Jérusalem. Près de 6.000 rescapés des camps de la mort venant de vingt-sept pays différents se sont réunis pendant quatre jours avec un nombre presque équivalent de survivants aujourd'hui installés en Israël. Une délégation française de 350 personnes conduite par Mme Simone Veil, présidente de l'Assemblée des Communautés européennes, participe à ce rassemblement.

«C'est la première, et sans doute *la dernière fois, que les survivants de la chasse aux juifs sous le nazisme ont l'occasion de se rencontrer*» a decalré Me Serge Klarsfeld, secrétaire général du comité français créé pour cette manifestation. Selon l'initiateur du projet, M. Ernest Michel, on ne compte plus aujourd'hui que 150.000 déportés encore vivants et leur moyenne d'âge se situe entre soixante et soixante-dix ans de sorte que, dans quelques années, la réunion deviendra impossible. C'est pourquoi les participants ont voulu «*témoigner*» devant les nouvelles générations en remettant symboliquement leur «*testament*» à un groupe de cinq cents fils et filles de déportés au cours des cérémonies de clôture devant le Mur des lamentations.

Un ordinateur et un fichier permettent aux congressistes de retrouver la trace de parents ou d'amis. D'autre part, au sommet d'une colline entre Jérusalem et Tel-Aviv, a été inauguré le 18 juin par Mme Simone Veil un monument portant les noms des 80.000 victimes

(Suite page 2)

M. Jean Laurain nouveau Ministre des A.C.V.G.

M. Jean LAURAIN a été de nouveau nommé Ministre des Anciens Combattants.

Les anciens combattants ont trouvé dans le nouveau ministre un défenseur compréhensif à l'égard des problèmes qui les préoccupent.

Son premier geste a été de préparer un projet de loi, de rétablir la date de 8 Mai comme jour férié au même titre que le 11 Novembre et a partir du 1er Juillet une augmentation des pensions d'invalidité.

Les numéros gagnants de notre tombola

Le 17 Juin a eu lieu à notre siège la soirée au cours de laquelle a été tirée publiquement la liste des gagnants par un jury.

Notre camarade Léon ZIMET, au nom de la commission de la tombola à ouvert la séance.

Après avoir remercié en termes chaleureux l'assistance il a donné la parole à notre président G. SZULC. Celui-ci a évoque les réalisations et le but de notre action : planter des arbres en Israël et pour les oeuvres sociales de notre organisation.

On procède au tirage des numéros gagnants, qui sont annoncés par M. CZARNY et S. WAJCMAN. Puis l'on projette un film sur la vie et la rééducation des invalides en Israël, dans leur maison de rééducation ultramoderne où nos camarades qui l'ont visité l'hiver dernier ont été chaleureusement reçu.

Voici les numéros gagnants :

Les numéros : 00580 et 13.226

Un voyage en Israël;

Les numéros 10.132 - 11.600 et 12.140 : Un magnétophone à cassettes;

Le numéro 1.402 : Un tableau d'art;

Les numéros 1.478 - 2.918 - 4.523 - 10.144 - 10.439 - 17.280 - 18.385 : Une parure de lit;

Les numéros 13.559 - 14.628 - 14.746: Un transistor ;

Les numéros 2.623 - 2.864 - 3.129 - 15.823 - 16.212 et 16.949: Un service de table 12 couverts;

Les numéros 7.333 et 12.279 : Un appareil photo;

Les numéros 7.519 - 8.521 - 11.625 - 12.263 et 17.778 : Un service à thé brodé main ;

Les numéros 10.322 - 12.131 et 18.056 : Une calculatrice de poche;

Les numéros 13.001 et 15.085: gagnent un moulin à café;

Les numéros 1.645 - 5.812 - 11.998 - 14.168 et 17.699: Une montre bracelet;

Les numéros 1.119 - 1.189 - 3.462 - 4.704 - 8.511: Un briquet;

Le numéro 17.070 : Une pendulette ;

Les numéros 6.100 - 10.392 - 12.692 et 14.112 : Un jeu de boules de plage;

Le numéros se terminant par 691 et 634 : Un livre en français ou en yiddisch;

Les numéros se terminant par 901 : Une boite de mouchoirs.

LES ANCIENS COMBATTANTS JUIFS ONT RANIME LA FLAMME

Le 6 Mai 1981, la Flamme a été ranimée sur la tombe du Soldat Inconnu par la Fédération des Associations d'Anciens Combattants Juifs dans l'armée française des deux guerres.

En présence de personnalités civiles et militaires et d'une foule nombreuse, le président Henri GLASBERG, commandeur de la Légion d'Honneur, à offert l'Epée à M. Meir ROSENNE, Ambassadeur d'Israël à Paris, assisté d'autres anciens combattants, dont le président de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945 Ilex BELLER et Salomon WAJCMAN, secrétaire général de la Fédération.

Les anciens combattants sont venus en grand nombre rendre hommage au Soldat Inconnu et exprimer leur joie à l'occasion du 8 Mai, jour de la Victoire sur la barbarie hitlérienne.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Juin - Juillet 1981 p. 2

NOTRE CÉRÉMONIE DU SOUVENIR

L'ALLOCUTION DE NOTRE PRESIDENT I. BELLER

Je voudrais tout d'abord remercier les personnalités officielles et les représentants des diverses organisations qui ont bien voulu répondre à notre invitation, et par leur présence rehausser l'éclat de notre manifestation.

Notre Union a dès les premiers jours de sa création assumé la mission de perpétuer le souvenir des héros juifs engagés volontaires dans l'armée française de la guerre 1939 - 1945 tombés au champ d'honneur.

Au pied de ce Monument reposent côte à côte, soixante dix de nos camarades que nous avons ramenés des champs de bataille. Ils sont morts les armes à la main en combattant contre les envahisseurs fascistes, ennemis de la France et du peuple juif. Ils sont le symbole de centaines de milliers d'autres, qui sont tombés dans tous les coins de France, dans l'armée régulière, dans les stalags, dans la résistance, dans les maquis.

Chaque année, à la même date, nous nous rassemblons ici pour exalter leur courage, nous souvenir et exprimer notre ferme volonté de lutter contre le retour des horreurs du nazisme, restant ainsi fidèles au testament de nos héros et de nos martyrs.

36 ans après la fin de cette terrible guerre, le nazisme et l'antisémitisme sont toujours vivants. Le crime de la rue Copernic, comme la dernière profanation des tombes juives icimême, au cimetière de Bagneux, nous oblige à rester vigilants.

En exaltant la mémoire de nos héros et martyrs, nous ne pouvons oublier que l'Etat d'Israël, où vivent des centaines de milliers de rescapés des camps de la mort nazis, est toujours en guerre. La présence des missiles syriens a proximité de la frontière Israélienne renforce l'inquiétude dans cette région du monde deja suffisamment vulnérable.

Israël a besoin de la paix pour vivre !

Qu'Israël et ses voisins arabes s'entendent pour le plus grand bien de tous les peuples concernés, pour qu'enfin commence le règne de la paix tant rêvé !

En agissant ainsi, nous resterons fidèles à nos idéaux de fraternité et à la paix entre les peuples.

LE DISCOURS DE LOUIS BEAUDOIN Secrétaire Général de l'U.F.A.C.

Chargé de l'honneur de représenter à cette cérémonie du Souvenir l'Union Française des Associations de Combattants et son Président National, René PEYRE, j'adresse à la Fédération des Associations d'Anciens Combattants et Volontaires Juifs, à son Président, à ses représentants et à ses membres ici rassemblés, le salut des Anciens Combattants français et le témoignage de leur solidarité. Permettez-moi d'associer à cet hommage celui de la FNCPG-CATM que je représente également ce matin.

Réunis dans ce cimetière, nos pensées nous portent à nous souvenir avec émotion et respect de ceux qui sont tombés dans les combats pour lesquels ils s'étaient engagés résolument

en sachant la signification de leur choix et en connaissant le risque de leur acte volontaire et courageux.

Les tombes devant lesquelles nous nous inclinons donnent l'ultime mesure du sacrifice librement consenti pour défendre ce qui, dans les guerres cruelles que nos peuples ont connues, devait être sauvegardé ou reconquis au prix du sang des héros.

C'est ce refus que les combattants volontaires juifs ont voulu exprimer, tout spécialement au cours de la guerre de 1939-1945, pour protester et pour lutter contre la perversion diabolique qui, n'admettant entre les hommes aucune différence et ne leur reconnaissant aucun droit, prétendait supprimer les uns et asservir les autres afin d'établir un ordre tyrannique absolu dont le racisme constituerait le fondement.

Les millions de juifs victimes de ce génocide délibéré, appellent par leur martyre l'humanité entière à proscrire le racisme, à combattre l'antisémitisme, à condamner l'intolérance, à lutter pour la fraternité et la compréhension mutuelle dans un monde où la communication doit rapprocher les hommes dans leur diversité plutôt que les séparer pour leurs différences.

Devant le spectacle de tant de profanations, d'attentats et de crimes, face à la vague inquiétante des fanatismes et des terrorismes qui frappent et détruisent aveuglément, la communauté française et internationale des Anciens Combattants doit se montrer vigilante et solidaire.

Vigilante pour empêcher le retour du passé, de ses excès et de ses égarements ; pour défendre la liberté et les droits de l'homme contre l'arbitraire ou l'oppression. Solidaire pour construire la Paix en préservant l'humanité de l'apocalypse d'un affrontement général des moyens de destruction sans bornes qu'il faut absolument parvenir à limiter.

Tel est le sens de l'action de nos organisations françaises et internationales d'anciens combattants, unies dans une même volonté et dans un commun souci d'éveiller la conscience des peuples et celle de leurs dirigeants à la nécessité d'un désarmement fondé sur la confiance et le respect de la vie.

Devant ces sépultures de combattants et de victimes des guerres, inspirés par l'exemple des volontaires que vous avez été, engageons-nous à oeuvrer pour l'édification d'un monde pacifique, fraternel et solidaire dans la liberté que nous avons défendue.

L'ALLOCUTION DE MAURICE SISTER Secrétaire-adjoint de l'UNION

En mai-juin 1940 les combattants juifs se trouvaient dans tous les secteurs opérationnels. Les régiments de marche qui comptaient en majeure partie des juifs, se distinguèrent par leur comportement courageux. Ils opposèrent une résistance farouche à l'envahisseur. Toutes ces unités furent citées pour leur bravoure.

Les champs de bataille de la Somme, des Ardennes, de l'Aisne, des Vosges, d'Alsace, jusqu'

au lointain Narwik en Norvège, furent jonchés de centaines, sinon de milliers de jeunes combattants tombés en héros.

Leurs frères d'armes, qui eurent la chance de survivre prirent le chemin de l'exil. Ils continuèrent sous d'autres formes certes, leur combat derrière les barbelés des camps de prisonniers en Allemagne. D'autres, s'engagèrent dans les rangs de la résistance française et poursuivirent la lutte contre l'occupant sanguinaire.

C'est à tous ces combattants, avec ou sans uniforme, que nous rendons hommage aujourd'hui.

En évoquant leur heroïsme et leur sacrifice, notre pensée va vers les dizaines de milliers de combattants glorieux du Ghetto de Varsovie et d'autres Ghettos. Tout en sachant que leurs chances de survie étaient pratiquement nulles devant l'écrasante supériorité d'armements dont disposait leurs bourreaux, ils se soulevèrent et infligèrent des pertes considérables à l'ennemi. Par leur héroïque comportement, ils mirent fin à la légende selon laquelle les juif se laissaient conduire comme des moutons à l'abattoir.

......

Ils ont versé leur sang pour qu'il n'y ait plus jamais de racisme, plus jamais d'antisémitisme. Malheureusement les faits sont là ! Ils nous montrent que la bête nazie relève la tête.

......

Nous associons à cet hommage les glorieux insurgés du ghetto de Varsovie et d'autres ghettos, les morts de la brigade juive dont le sacrifice volontaire a ouvert la voie aux combattants pour l'indépendance d'Israël ; tous ceux juifs et nonjuifs de toutes les armées alliées qui donnèrent leur vie pour la défense d'un idéal commun.

......

C'est rester fidèles à nos morts que d'approuver l'U.F.A.C. lorsque la grande association française d'anciens combattants demande que le 8 Mai soit férie au même titre que le 11 Novembre. C'est donc rester fidèles à nos morts que d'approuver les motions de l'U.F.A.C. pour un désarmement complet, afin que la paix dans le monde soit préservée.

......

C'est dans cet esprit que notre Union est toujours présente dans toutes les actions menées par le monde combattant lorsqu'il s'agit de défendre non-seulement nos droits légitimes mais aussi dans la bataille contre la résurgence du fascisme et de l'antisémitisme et pour les droits de l'homme.

L'évolution du conflit israélo-syrien, par la présence des missiles au Liban nous inquiète particulièrement, mais nous gardons l'espoir qu'il sera finalement réglé par la voie pacifique.

......

Avec la communauté juive de France, avec l'ensemble des démocrates, nous exigeons le châtiment des criminels de guerre qui ont jusqu'ici échappé à la justice en Allemagne et ailleurs, la mise hors la loi des organisations d'extrême droite, l'interdiction des publications diffusant des mensonges et outrageant la mémoire des victimes du nazisme.

Permettez-moi d'exprimer l'espoir qu'un nouveau climat s'installera en faveur des anciens combattants et victimes de guerre, avec le nouveau gouvernement. La déclaration de M. Jean LAURAIN, le nouveau Ministre des Anciens Combattants, proposant comme première action le rétablissement du 8 Mai comme jour férié est déjà un bon présage.

En proclamant notre détermination de rester unis afin d'empêcher le retour d'un passé aussi sinistre, en renouvelant notre engagement de rester fidèles au testament que nous ont légué nos héros, nous sommes sûrs que le caractère que nous donnons à notre cérémonie du souvenir répond à vos sentiments.

Après le saccage à Bagneux

(Suite de la page 1)

LE MESSAGE DU PRESIDENT DE L'UFAC

Voici les messages que nous ont adressés le Président de l'U. F. A. C., notre ami René PEYRE et notre camarade Louis BEAUDOIN, Secrétaire Général de la Fédération Nationale des Combattants Prisonniers de guerre.

Mon cher Président,

De retour de province, j'apprends les odieux incidents survenus sur les tombes des déportés juifs au cimetière de Bagneux.

L'U.F.A.C. indignée adressera aux autorités compétents la protestation qu'exige une telle ignominie.

Vous trouverez dans ces lignes, l'expression de ma vive sympathie et de la solidarité de l'U.F.A.C.

Croyez, mon cher Président, à l'assurance de mes sentiments les meilleurs.

Le Président René PEYRE

...ET CELUI DU SECRETAIRE GENERAL DE LA FEDERATION DES A. C. P. G.

Monsieur le Président,

C'est avec un profond sentiment d'indignation et de compassion que nous avons appris le saccage des 80 sépultures juives au cimetière de Bagneux dans la nuit du 24 au 25 avril.

Au nom du Bureau Fédéral de notre Fédération, je tiens à vous faire part de notre sympathie et de notre solidarité dans la condamnation de tels actes criminels inspirés par un fanatisme avoué pour une idéologie que nous avons combattue.

Comme vou le savez j'aurai l'honneur de représenter l'U.F.A.C. à la cérémonie annuelle de votre Association au cimetière de Bagneux et c'est avec un plaisir nuancé d'émotion que je rencontrerai le 31 mai les dirigeants et les militants de votre Association.

Louis BEAUDOIN
Secrétaire Général

10 MILLE SURVIVANTS DE L'HOLOCAUSTE REUNIS A JERUSALEM

(Suite de la page 1)

juives du nazisme en France (76.000 déportés, 3.000 internés dans des camps situés en Frace et 1.000 fusillés). La liste a été composée selon la décision prise dans le «Mémorial de la déportation des juifs de France» réalisé par Mº Klarsfeld.

Notre Union a été répresenté par son membre du comité M. Georges Gurfinkel, à toutes les manifestations, ainsi qu'à la grande réception organisée par la Fédération mondiale des résistants, combattants et des déportés juifs.

NOS DONS

Nous exprimons nos vifs remerciements, à tous les donateurs qui nous ont fait parvenir leurs dons :

ACHIN	200 Frs
CURTZER	100
DONNAT	100
DULA	50
FELENTAIN	110
GARBIN	100
GOLDBERG	100
GRUBSTEIN	300
ITIC	150
Mme JAKOBI	50
KATZ	300
LEBENTAL	300
LHEUREUX	50
MAGLANO	50
MOLLE	100
MYDLARZ	50
ROZENBLIN	100
SENATOR	100
VASSILIEFF	100
VILLEVIELLE	300
ZAJDMAN	100

Le Directeur : I. CLEITMAN
Commision paritaire nº 1092 D 73

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis. 75010 Paris

NOS VOEUX

Nous sommes heureux de présenter nos meilleurs voeux à notre camarade GRONOWSKI (Lerman) et son épouse, heureux grands-parents d'un petit JEREMIE.

Nous adressons nos plus sincères félicitations à notre camarade ZONELICHE et Madame, à l'occaion de la naissance de leur petite-fille FLORA.

NOS PEINES

Nous adressons nos condoléances les plus sincères aux familles de nos camarades disparus :

BIR Bernard
HANINA MAx
HELDMAN Israël
KLEIN François
MESSER Abraham
URMAN Moïse

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פֿון פֿאַרבאַנד פֿון די געוו. ייִדישע פֿראַנט-קעמפֿער

אין דער אַנוועזנהייט פֿון פּערזענלעכקייטן און פֿון אַ גרויסן עולם בײַם מאָנומענט
פֿון ייִדישער גבורה אויף באַניע

איינדרוקספֿולע אָנדענק-צערעמאָניע לכּבֿוד די געפֿאַלענע ייִדישע העלדן פֿון 2-טן וועלט-קריג

אַ גרויסער עולם — מער ווי יעדעס יאָר — איז געקומען זונטיק פֿרי, דעם 31-טן מאַי, אויף באַניע, כּדי אָפּצוגעבן כּבֿוד די געפֿאַלענע ייִדישע פֿראָנט-קעמפֿער אין קאַמף קעגן היטלער-דײַטשלאַנד.

צוזאַמען מיט די ייִדישע קאַמבאַטאַנטן, פּאַרטיזאַנער און אלמנות, זײַנען געקומען ציווילע און מיליטערישע פּערזענלעכקייטן, פּרעזידענטן פֿון קאַמבאַטאַנטן-אָרגאַניזאַציעס ייִדישע און ניט-ייִדישע, וועלכע האָבן געהאַלטן פֿאַר זייער חובֿ צו באַערן די ייִדישע פֿרייוויליקע אַנגאַזשירטע, האָבן מיט געווער אין די הענט זיך געשטעלט אין דינסט פֿון פֿראַנקרײַך ווען זי איז באַפֿאַלן געוואָרן דורך היטלער-דײַטשלאַנד.

שוין פֿאַר 10 אַזייגער הייבן אָן צו קומען די אָפֿיציעלע פּערזענלעכקייטן: זשינן, געוועזענער דעפּוטאַט און מער פֿון מאָנרוזש, גענעראַל וואַטינעל, פֿאָרשטייער פֿון נײַעם קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער זשאַן לאָרען, ד״ר מעניע, פֿאָרשטייער פֿון פּאַריזער מער, גענעראַל קאַסן, קאָלאָנעל מורי פֿון דער ערשטער מיליטערישער רעזשיאָן, ה. ערעל, מיליטערישער אַטאַשע, דער פֿאָרטרעטער פֿון ישׂראלדיקן אַמבאַסאַדאָר, ליסיען באַדוען, גענעראַל-סעקרעטאַר פֿון אופֿאַ״ק, פּ. בידזשאַ, פּרעזידענט פֿון דער סענער אָרגאַניזאַציע פֿון די קריגס-געפֿאַנגענע, פֿרוי קעלער, דירעקטאָרין פֿון קרי״ף, א. דאַווערן וויצע-פּרעזידענט פֿון „אַר-אַק״ שאַרל שטיינמאַן, גענעראַל-סעקרעטאַר פֿון „אוניאָן״, אַנרי בולאַווקאַ, פּרעזידענט פֿון פֿאַרבאַנד פֿון די ייִדישע דעפּאָרטירטע, ק. סאַפּירשטיין, גענעראַל-סעקרעטאַר פֿון פֿאַרבאַנד פֿון די ייִדישע געזעלשאַפֿטן, ע. סויפֿער, פֿון דער פֿעדעראַציע פֿון די ייִדישע קאַמבאַטאַנטן פֿון ביידע וועלט-מלחמות, ד״ר דאַנאָווסקי, ערן-פּרעזידענט פֿון פֿאַרבאַנד און פּרעזידענט פֿון אַמיקאַל פֿון 23טן מרוו״ע, סאַרקאַדי פֿונעם אַמיקאַל פֿון 22טן רמוו״ע, פּ. גערשטנער, פֿון 12טן רע״אי״אי גלאַוויטשאָווער פּרעזידענט פֿון אונדזער סעקציע פֿון סען קאַנטען, בענמאַטאַ, וויצע-פּרעזידענט פֿון אונדזער סעקציע אויפֿן קאַט ד״אזיר, מאַדרע, ניימאַן און זשיל מיט די פֿענער פֿון 21-סטן, 22-סטן און 23-סטן רמוו״ע.

צאָלרײַך זײַנען אויך געווען די פֿאָרטרעטער פֿון די פֿראַנצויזישע קאַמבאַטאַנטן-אָרגאַניזאַציעס פֿון פּאַריז און פֿון איר אומגעגנט און כּמעט אַלע פֿאָרשטייער פֿון די ייִדישע געזעלשאַפֿטן און סאָסיעטעס.

באַלד ווערט פֿאָרמירט דער צוג, וואָס מאַרשירט אָפּ אונטער דער אָנפֿירונג פֿון פּרעזידענט ש. אַפּעל, ג. שולץ, ל. זימעט צום מאָנומענט פֿון ייִדישער גבֿורה, וואָס דער ייִדישער קאַמבאַטאַנטן-פֿאַרבאַנד האָט אויפֿגעשטעלט, אין וועלכן עס רוען די ביינער פֿון אַ זיבן צענדליק קעמפֿער, אַהערגעבראַכט פֿון די צאָלרײַכע שלאַכט-פֿעלדער.

אַלעקס בעלער:

בײַ אַן אויסערגעוויינלעכער שטילקייט עפֿנט דער פּרעזידענט פֿון קאַמבאַטאַנטן-פֿאַרבאַנד די צערעמאָניע מיט זײַן רעדע, אין וועלכער ער באַגריסט די פּערזענלעכקייטן און אַלע אַנוועזנדיקע.

„יעדעס יאָר אין דער צײַט, זעצט ער פֿאָר, פֿאַרזאַמלען מיר זיך בײַ אונדזער מאָנומענט, כּדי צו עקזאַלטירן דעם קאַמף פֿון אונדזערע געפֿאַלענע, דערמאָנען אונדזערע חבֿרים און ברענגען צום אויסדרוק אונדזער שטאַרקן ווילן צו קעמפֿן קעגן דער ווידער-אויפֿוואַכונג פֿון נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם, בלײַבנדיק אַזוי אַרום טרײַ דער צוואה פֿון אונדזערע העלדן און מאַרטירער.

„באַערנדיק דעם אָנדענק פֿון אונדזערע קעמפֿער טאָרן מיר קיינמאָל נישט פֿאַרגעסן אין מדינת ישׂראל, וווּ עס לעבן הונדערטער טויזנטער געראַטעוועטע פֿון די נאַצישע לאַגערן.

נאָך דעם ווי דער רעדנער שטעלט זיך אָפּ אויף דער פֿאַרשאַרפֿטער לאַגע אויף די ליבאַניש - ישׂראלדיקע גרענעצן, דריקט ער אויס די באַאומרואיקונג פֿון די ייִדישע געוועזענע קאַמבאַטאַנטן און ער פֿאַרענדיקט:

„באַערנדיק אונדזערע געפֿאַלענע, דריקן מיר אויס אונדזער הייסן ווונטש, אַז דער דאָזיקער קריג זאָל זיך פֿאַרענדיקן, ווײַל מדינת ישׂראל נויטיקט זיך אין שלום, כּדי צו קאָנען לעבן אין זיכערקייט״.

די צאָלרײַכע פֿענער, וואָס מען פֿאַרבויגט פֿאַר אונדזער מאָנומענט, די קרענץ, וועלכע מען ברענגט צו באַדעקן אונדזער ברודער-קבֿר, דער מיליטערישער סאַלוט און די „סאָנע-

(לייען ווייטער זייט 2)

די ריירנדיקע פֿלאַם-צערעמאָניע בײַם אומבאַקאַנטן זעלנער

אַ גרויסע צאָל ייִדישע קאַמבאַטאַנטן פֿון לעצטן וועלט-קריג און פֿון דער ערשטער וועלט-מלחמה האָבן, האַיאַר מיטוואָך, דעם 6טן מאַי אָנגעצונדן דעם פֿלאַם אויפֿן קבֿר פֿון אומבאַקאַנטן סאָלדאַט אין צוזאַמענהאַנג מיטן 8-טן מאַי, דעם טאָג פֿון זיג איבער דער היטלערישער באַרבאַרײַ.

האָט דער ישׂראל-אַמבאַסאַדאָר מאיר ראָזען אַרומגערינגלט פֿון אַ רײַ פֿאָרשטייער פֿון פּרעזידענט א. גלאַזבערג, צווישן זיי אונדזער פּרעזידענט אַלעקס בעלער, ס. ווייצמאַן אָנגעצונדן דעם פֿלאַם. דער מיליטערישער אָרקעסטער האָט דערבײַ געשפּילט די „התּיקווה״ און די „מאַרסעליעזע״. צווישן דעם גרויסן פֿאַרזאַמלטן

עולם האָבן זיך געפֿונען זייער פֿיל מיטגלידער פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד. אויסער די אויבן-דערמאָנטע: ש. אַפּעל (פּרעזידענט פֿון פֿאַרבאַנד און פֿאַראַנטוואָרטלעכער צוזאַמען מיט טשאַרני פֿאַר דער אָרדענונג), ד״ר דאַנאָווסקי, ערן-פּרעזידענט, מ. שוסטער פֿאַרטרעטנדיקער גענעראַל-סעקרעטאַר, ר. קאָהן, וועלכער האָט געטראָגן דעם קראַנץ פֿון דער פֿעדעראַציע, ש. מאַלעך, זש. גורפֿינקעל, ב. קויפֿמאַן, זש. קרישטאַל (וואָס האָבן געטראָגן די פֿענער), ל. זימעט, ח. סאַדאָווסקי, ציווייגער, סאָסעוויטש, ד. שוואַרץ, מ. זילבערבערג, פּ. גערשטנער, קאַראַס און פֿיל אַנדערע.

די ריירנדיקע פֿלאַם-צערעמאָניע האָט געמאַכט אַ שטאַרקן רושם.

די דאָזיקע פֿלאַם-צערעמאָניע איז, ווי יעדעס יאָר, זינט 1945, אָרגאַניזירט געוואָרן דורך דער פֿעדעראַציע פֿון די ייִדישע געוועזענע קאַמבאַטאַנטן, וועמענס פּרעזידענט עס איז קאַפּיטאַן אַנרי גלאַזבערג, אין וועלכער די פֿאַרטרעטער פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד מ. טשאַרני (קאַסירער) און ס. ווייצמאַן (גענעראַל-סעקרעטאַר), און ש. אַפּעל האָבן גענומען אַ וויכטיקן אָנטייל.

אין דער אַנוועזנהייט פֿון מיליטערישע (מערערע גענעראַלן, העכערע אָפֿיצירן) און ציווילע פּערזענלעכקייטן, פֿאָרשטייער פֿון קאַמבאַטאַנטן-אָרגאַניזאַציעס, פֿון קרי״ף (פּרעזידענט אַלען דע ראָטשילד), פֿון אויבער-ראַבינער רענע סיראַ,

---

רעזערווירט אײַך פֿאָלגנדיקע דאַטעס:

1. זונטיק, דעם 25-טן אָקטאָבער 10 פֿרי
אין דער מעריע פֿון 9-טן אַראָנדיסמאַן

יערלעכע אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג

2. זונטיק, דעם 29-טן נאָוועמבער צוועלף אַזייגער

אונדזער גרויסער יערלעכער באַנקעט

אין די זאַלן פֿון קאָנקאָרד - לאַפֿאַיעט

שטאַרקער אָפּקלאַנג פֿון צוזאַמענפֿאָר פֿון די שאריתּ הפּליטה אין ירושלים

דער וועלט-צוזאַמענפֿאָר פֿון דער שאריתּ-הפּליטה, וואָס איז פֿאָרגעקומען צווישן 14-טן און 18-טן יוני אין ירושלים האָט געהאַט אַ שטאַרקן אָפּקלאַנג אין דער וועלט-עפֿנטלעכקייט.

לויט דעם באַריכט פֿון אונדזער קאָמיטעט-מיטגליד ח' זשאַרזש גורפֿינקעל, וועלכער האָט זיך באַטייליקט אין צוזאַמענפֿאָר און האָט אונדז פֿאַרטרעטן אויף אַלע מאַניפֿעסטאַציעס, האָבן אָנטייל גענומען אין צוזאַמענפֿאָר איבער זעקס טויזנט געראַטעוועטע פֿון נאַצי-גיהנום.

זיי זײַנען געקומען פֿון 27 לענדער, ווי אויך די געראַטעוועטע, וועלכע לעבן אין ישׂראל. צווישן זיי אַ גרויסע צאָל געקומענע פֿון „צווייטן דור״ — קינדער פֿון געליטענע און געראַטעוועטע.

די פֿייערלעכע דערעפֿענונג פֿון דעם וועלט-צוזאַמענפֿאָר איז פֿאָרגעקומען מאָנטיק, דעם 15-טן יוני אין „יד ושם״, מיטן אָנטייל פֿון דעם מדינה-פּרעזידענט יצחק נבון.

דער פֿייערלעכער, גרויסער קבלת-פּנים פֿאַר די געסט איז פֿאָרגעקומען זונטיק, דעם 14-טן יוני אין „היכל הספּורט״ (ספּאָרט-פּאַלאַץ). זיי זײַנען באַגריסט געוואָרן דורך פֿרוי סימאָן ווייל, די פּרעזידענטין פֿון אייראָפּעאישן פּאַרלאַמענט און פֿון בירגערמייסטער פֿון תּל-אָבֿיבֿ ה' שלמה להט און נאַטירלעך דורך דעם פֿאָרזיצער פֿון וועלט-פֿאַרבאַנד פֿון די אַנטי-נאַצי קעמפֿער סטעפֿאַן גראַיעק. וועלכער האָט געהאַלטן אַ ריירנדיקע רעדע.

אין די זעלבע טעג איז אויפֿגעשטעלט געוואָרן אַ דענקמאָל, 25 קמ. פֿון ירושלים, אויף וועלכן עס זײַנען אויסגעקריצט געוואָרן די נעמען פֿון די אומגעבראַכטע 80 טויזנט ייִדן פֿון פֿראַנקרײַך אין די נאַצישע טויט-לאַגערן, צווישן זיי 11 טויזנט קינדער.

בעת דער אַנטהילונג פֿון דענקמאָל איז אויך אַרויסגעטרעטן דער אויבער-ראַבינער פֿון פֿראַנקרײַך שמואל סיראַט. די צערעמאָניע אין דער אָנוועזנהייט פֿון די עדות פֿון די „גרוילן און פֿון האָפֿענונג״, האָט זיך פֿאַרענדיקט מיט אַ תּפֿילה פֿאַרן שלום אין נאָענטן מזרח און אויף דער וועלט.

מיר זענען געווען אַנוועזנד:

אונדזער פֿאַרבאַנד איז געווען פֿאַרטראָטן דעם 7-טן מאַי דורך זש. קרישטאַל אין דער סינאַגאָגע פֿון רי דע לא וויקטואַר, ווו עס איז אָפּגעמערקט געוואָרן דער טאָג פֿון דעפּאָרטאַציע און שפּעטער בײַם „מעמאָריאַל פֿון אומבאַקאַנטן ייִדישן מאַרטירער״ דורך ש. אַפּעל, מ. שוסטער, קאַראַל, סאַפּירשטיין און זש. גורפֿינקעל בעתן אָנצינדן דעם פֿלאַם דורכן קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער.

דאָנערשטיק, דעם 18-טן יוני

אין דער אַנוועזנהייט פֿון מלוכה-פּרעזידענט פֿראַנסואַ מיטעראַן און פֿון די מיניסטאָרן, איז דאָנערשטיק, דעם 18-טן יוני פֿייערלעך אָפּגעמערקט געוואָרן אויפֿן מאָן-וואַלעריאַן דער 18-טער יוני 1940, דער טאָג, אין וועלכן גענעראַל דע גאָל האָט געמאַכט אַן אַפּעל צום פֿראַנצויזישן פֿאָלק צום קאַמף קעגן נאַצישן אָקופּאַנט, באַקאַנט אונטערן נאָמען „ל'אַפּעל דע 18 זשואַן״!

אונדזערע חבֿרים ש. אַפּעל (מיטגליד פֿונעם קאָמיטעט פֿון מאָן-וואַלעריאַן, איזי בלוך (ערן-מיטגליד), ב. קויפֿמאַן מיט דער פֿאָן, ח. שטאַבאַוויטש, ש. מאַלעך, און זימעט האָבן פֿאַרטרעטן אונדזער פֿאַרבאַנד. זיי זענען אויך געווען אַנוועזנד בײַם טריאומף-טויער בעת דער נײַער קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער האָט אָנגעצונדן דעם פֿלאַם.

דעם 8-טן מאַי אויף שאַנז עליזעי מיטן אופֿאַ״ק

זייער איינדרוקספֿול איז געווען די מאַניפֿעסטאַציע פֿון 8-טן מאַי אָרגאַניזירט דורכן אופֿאַ״ק אין גאַנצן לאַנד און אין אַלע אַראָנדיסמאַנען פֿון פּאַריז. אויף שאַנז עליזעי איז שוין 11.30 געווען פֿאַרזאַמלט אַ גרויסער עולם קאַמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער.

פּונקט 12 אַזייגער רירט זיך דער צוג אין שפּיץ הונדערטער פֿענער און פּערזענלעכקייטן. נאָך אַ מינוט שטילשווײַגן לייגן דער פּרעזידענט פֿון אופֿאַ״ק רענע פֿעיר און דער מער פֿון פּאַריז זשאַק שיראַק, בלומען אויפֿן קבֿר פֿון אומבאַקאַנטן סאָלדאַט.

מען האָט באַמערקט צווישן עולם אַ סך ייִדן. פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד האָט מען געזען: ש. אַפּעל, טשאַרני, שוסטער, קרישטאַל, זימעט, גאָלדגעוויכט, שוואַרץ, מייער און פֿיל אַנדערע חבֿרים.

דער פֿאַרבאַנד פֿון די געוו. ייִדישע דעפּאָרטירטע, זין און טעכטער פֿון די דעפּאָרטירטע ייִדן פֿון פֿראַנקרײַך

דאָנערשטיק, דעם 16-טן יולי 1981 18,03 אַזייגער, קומט פֿאָר די אָנדענק-צערעמאָניע צום 39-סטן יאָרטאָג פֿון דער גרויסער אַבלאַווע פֿון 1942 בײַם אָנדענק-טאָוול פֿון געוו. וועלאָדראָם ד״היווער, בולוואַרד גרענעל (מעטראָ: ביר אַקעם), אונטערן ערן-פּאַטראָנאַזש פֿון קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער זשאַן לאָרען, מיטן אָנטייל פֿון פּערזענלעכקייטן פֿון אַלע שאַטירונגען און פֿון די פֿעדעראַציעס פֿון דעפּאָרטירטע ווידערשטענדלער פֿון די אַמיקאַלן פֿון די לאַגערן און פֿון צאָלרײַכע ייִדישע אָרגאַניזאַציעס, געזעלשאַפֿטן און סאָסיעטעס.

די פּאַריזער ייִדן און פֿון דער אומגעגנט זײַנען פֿרײַנטלעך אײַנגעלאַדן צו קומען צאָלרײַך כּדי אָפּצוגעבן כּבֿוד די קרבנות פֿון נאַציזם.

צו דער 1-טער יאָרצײַט פֿון אונדזערע פֿאַרשטאָרבענע קאָמיטעט-מיטגלידער

מיר דערמאָנען מיט פּיעטעט די ערשטע יאָרצײַט פֿון אונדזערע איבערגעגעבענע און אומפֿאַרגעסלעכע קאָמיטעט-מיטגלידער, וואָס זײַנען אַרויסגעריסן געוואָרן פֿון אונדזערע רייען אין משך פֿון אַ יאָר.

שאַרל באַרי, (געשטאָרבן דעם 23-סטן פֿעברואַר 1980);
אַנרי אַפּעלבויג, (דעם 11-טן אַפּריל 1980);
שמואל בלום, (דעם 2-טן מאַי 1980);
ד״ר אירא גראַבאָוויטש, (דעם 6-טן מאַי 1980);

דעם 22-טן יולי ווערט אַ יאָר זינט ס'איז געשטאָרבן **פֿעליקס הערשקאָוויטש**.

no 174 Juin-Juillet 1981 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

די עפנטלעכע „ציאונג פון אונדזער טאמבאלא

א דאנק דער איבערגעגעבנקייט און צוגעבונדנקייט פון די מיטגלידער צו אונדזער ארגאניזאציע, קאנען מיר ווידער פעסטשטעלן מיט צופרידנקייט, אז די טאמבאלא־קאמפאניע איז אויך הייאר אדורך מיט דערפאלג. זי האט, בעמלעך, אריינגעבראכט איבער זעקס מיליאן אלטע פראנק און עס זענען פאראן געוויסע חובות.

די ציאונג איז פארגעקומען מיטוואך, דעם 17־טן יוני אין אונדזער לאקאל אין דער אנוועזנהייט פון די טוער פון צענטראל־קאמיטעט און מיטגלידער מיט זייערע פרויען, ביי א גלעזל.

געעפנט דעם אוונט אט דער קאמיטעט־מיטגליד ל. זימעט, אין נאמען פון דער טאמבאלא ־ קאמיסיע, וועלכער האט, נאכן הארציק באדאנקען די אנוועזנדיקע, איבערגעגעבן דאס ווארט דעם פרעזידענט ג. שולץ.

האבנדיק אונטערגעשטראכן דעם ציל פון פלאנצן ביימער אין די וועלדער פון ישראל, וואס העלפט צום פרידלעכן אויפבוי פון מדינת ישראל, שטעלט זיך ג. שולץ אפ אויף אונדזער סאציאלע ארבעט, וואס איז ענג געבונדן מיט אונדזער אפרו־הויז אין לעווענס, וואס ווערט באטראכט אלט איינע פון די בעסטע און מאדערנסטע אפרו־הייזער אין פראנקרייך.

די הכנסה פון דער טאמבאלא — פארענדיקט שולץ — גיט א מעגלעכקייט אויסצובררייטערן די הילף פאר ישראל, האבנדיק דאס יאר איבערגעגעבן 50 טויזנט פראנק פאר פלאנצן ביימער, 10 טויזנט פראנק פארן הויז פון די ישראל־אינוואלידן אין אפוקא, אבער אויך צו פארשטארקן די סאציאלע ארבעט לטובת די מיטגלידער פון פארבאנד, פאר אנטוויקלען די שיינע קולטור־ארבעט און פאר דעם לייען־זאל, וווּ מען טרעפט יעדן טאג אלץ מער חברים.

מיט דער טעכנישער אויספירונג האבן זיך פארנומען די חברים פון דער טאמבאלא־קאמיסיע : טשארני, וויצמאן, שטאבאוויטש, מאלעך, סאסעוויטש, שווארץ, וועלער, מ. סקורניק מיט זיין פרוי, די פרוי ליכטנשטיין און אנדערע, וועלכע האבן נישט בלויז פארקויפט אזוי פיל טאמבאלא־קארנעטן, ווי דאס זיינען ח. סאזאווסקי, פארשפרייטנדיק אליין קארנעטן פאר דער סומע פון 7 טויזנט פראנק, נאר האבן אויך פארגרייט אזעלכע שיינע טישן מיט געטראנקען.

נאך דער ציאונג איז געוויזן געווארן אן אינטערעסאנטער דאקומענטאר־פילם וועגן ברויזנדיקן לעבן פון די ישראל־אינוואלידן אין זייער טאגטעגלעכע פארווילונגען מיט זייערע פרויען און קינדער. מען זעט דא מענטשן, אן פיס, אן הענט, אבער זיי שווימען, שפילן פוטבאל, מאלן מיט די פיס, ווען זיי האבן נישט קיין הענט. מיט איין ווארט זיי לעבן און ווירקן מיט אויף אלע געביטן ווי פולשטענדיק געזונטע ישראל־בירגער.

(לייען די ליסטע פון די געווונענע נומערן אויף דער פראנצויזישער זייט 1).

„לע לאריע ראז" — דאס הויז ווו מען קאן אפגעפינען די פרייד צום לעבן

איבער אכט יאר ווי איך האב נישט באזוכט אונדזער אפרו־הויז אין לעווענס, ווו אלץ האט זיך געענדערט אין די דאזיקע 15 יאר און ווו איך האב דא (אין לעווענס) נאך א שווערע קראנקהייט צוריק געפונען די פרייד פון לעבן. איך האב דאן אויסגעדריקט מיין אפטימיזם אין א הימן צום הויז, וואס איז דאן געדרוקט געווארן אין „אונדזער ווילן". פארענדיקס האב איך דעם הימן מיטן פאראפראזירן צוויי שורות פון יוליאן טווימס א פאעמע :

„עס ווילט זיך גרייכן העכער־העכער,
צו הונדערט שטאק א הויז".

נו ! צו קיין „הונדערט שטאקן" האבן מיר נישט דערגרייכט אבער א פרעכטיקער פארק מיט טישלעך און שטולן מיט א באסיין אין דערמיטן פון וועלכן עס שפריצט א פאנטאנע און עס שווימען דארט גאלדענע פישלעך, א פרייד פארן אויגן פונאנדערגעוואקסענע ביימער מיט געדיכטע גרינקייט, וועלכע באשיצן די אויסבעסערונגען און באקוועמלעכקייטן פון אונדזער הויז, די גאלדיקוואַרעמע זון ־ שטראלן וואס באהעלן יעדעס ווינקעלע, איז נאר איין שאד וואס אויב מיר קאנען נישט — פון אונדזער הויז — כאטש דערהאלטן א קליין ביסעלע פון דער דאזיקער שיינקייט, איז אפשר וועלן דערפון געניסן אונדזערע קינדער!

פ.ס. מיר האבן דא זייער ווירדיק אפגעמערקט דעם 8־טן מאי מיט א שיינעם באנקעט און דעם אויסוואל פון מיטעראן. אין ביידע פאלן האט דער דירעקטאר געברענגט צום אויסדריק פיל מיט טאקט און געמאסטענע ווערטער אונדזערע געפילן און עמאציעס.

מ. סקורניק

ראט וואס איר דארפט וויסן...

די העכערונג פון די מיליטערישע פענסיעס

אויפן סמך פונעם ארטיקל ל. 9 פון קאדעקס פון די מיליטערישע פענסיעס און מלחמה־קרבנות, זיינען די קליינע פענסיעס פון 10 ביז 80 פראצענט געהעכערט געווארן פון 1־טן יאנואר 1981 אן.

די פענסיעס פון 10 פראצענט זענען געהעכערט געווארן אויף 2 פונקטן :

די פון 15 פראצענט אויף 3 פונקטן ;

20 פראצענט אויף 4 פונקטן ;
25 פראצענט אויף 5 פונקטן ;
פון 35 ביז 45 פראצענט אויף 1 פונקט און פון 50 ביז 80 פראצענט אויף 2 פונקטן.

1 פונקט שטעלט מיט זיך פאר א העכערונג פון 9,11 פראנק פאר 3 חדשים פאר 2 פונקטן 18,23 פראנק פאר 3 חדשים ; 3 פונקטן א העכערונג פון 36,47 פר. פאר 3 חדשים און 5 פונקטן - 45,58 פראנק פאר 3 חדשים.

מיר זיינען שוין אין אנהייב פון חודש יולי און די פענסיעס ווערן נאך אויסגעצאלט לויטן פריערדיקן באַרעם אין דער „פעיערי זשענעראל" דערקלערט מען, אז זי נויטיקט זיך נאך אין עטלעכע חדשים, כדי אויסצוצאלן די פענסיעס לויטן נייעם אינדעקס, מיט א צוריקצאלונג פאר דער אפגעלאפענער צייט.

די נייע העכערונג פון פינף פראצענט

וואס שייך דעם נייעם קאמבאטאנטן־מיניסטער האט ער געמאלדן, אז פון 1־טן יולי אן וועלן אלע מיליטערישע פענסיעס און קאמבאטאנטן־רעטרעטן געהעכערט ווערן אויף 5 פראצענט. די דאזיקע העכערונג איז נוגע 2 מיליאן מיט 200 טויזנט געוועזענע קאמבאטאנטן.

די העכערונג שרייבט זיך איין אין די ראמען פון דער אנווענדונג פון די קאנקלוזיעס פון דער דרייצדדימדיקער קאמיסיע וועגן „ראפארט־קאנסטאן", וואס האט גלייכגעשטעלט א הינטערשטעליקייט פון די פענסיעס פון 14,26 פראצענט.

„אומגלויבלעך און דאך..."

פון יוסף גאלדקארן, לייוויק־פארלאג, תל־אביב.

א טיף־רירנדיק בוך, פון וועלכן דער לייענער קען זיך נישט אפרייסן, אזוי פארכאפנדיק איז עס. דאס בוך, וואס באשטייט פון 18 רעפארטאזשן, שילדערט ווי אזוי יידן זיינען געראטעוועט געווארן אין יענע פינסטערע טעג ווען די נאציס האבן געבושעוועט אין פוילן, אדאנק דער הילף און מסירת נפש פון פאליאקן.

דערפון אויך דער טיטל „אומגלויבלעך און דאך" — א בוך, וואס איבערראשט ווי אזוי יידן האבן געפירט דעם קאמף נישט בלויז אין די געטאס נאר אויך אויף דער ארישער זייט מיט דער הילף פון פוילישע מענטשן און ווו ווו פיל האבן זיך טאקע געראטעוועט. א רירנדיק בוך, אן אינטערעסאנט ווערק צו לייענען.

די אנדענק=צערעמאניע לכבוד די געפאלענע יידישע העלדן

(סוף פון זייט 1)

רי א מאר" — דער ארקעסטער, וואס האט צוו״א אויסגעפירט דעם הימן פון די געטאס, די רעדעס פון פרעזידענט א. בעלער, פון גענעראל־סעקרעטאר פון אופא״ק, פון משה שוסטער, וויצע־גענעראל־סעקרעטאר פון פארבאנד און די אפיציעלע דעלעגאטן פון דער רעגירונג און דער מיליטערישער מאסט האבן בולט געבראכט צום אויסדרוק דעם דרך ארץ און כבוד, וואס מיר זיינען שולדיק אונדזערע קעמפער און העלדן, וואס מיר טארן קיינמאל נישט פארגעסן.

די איינדרוקספולע רעדעס, אין וועלכע עס זיינען עקזאלטירט געווארן דער הערויזם פון די יידישע פרייוויליק־אנגאזשירטע אין קאמף קעגן נאצישן דייטשלאנד און גערופן צו בלייבן וואכזאם קעגנאיבער די געפארן פון טעראריזם, ראסיזם, אנטיסעמיטיזם, קריגס־באוואפענונגען, האבן געמאכט א שטארקן איינדרוק אויף די אנוועזנדיקע. זיי האבן אויסגעפירט, אז די געוועזענע קאמבאטאנטן דארפן מיטווירקן מיט אלע כוחות, כדי צו פארזיכערן דעם שלום אומעטום, ווו ער איז באדראט.

אין נאמען פון דער קאמבאטאנטן־סעקציע פון סען־קאנטען, דער פארבאנד פון די יידישע געזעלשאפטן, דער פארבאנד פון די יידישע דעפארטירטע, די יידישע געזעלשאפטן : "ווארשע און אומגעגנט", „קאנסק", „ברעסט־ליטאווסק", „מינסק־מאזאוויעצק", „שעדלעץ", „פראגא", „ראדאם", „די פריינט פון פאריז", „פידעליטע א לא פראנס" אא״וו.

דער פארבאנד דריקט אויס אן עפנטלעכן דאנק אלע אנוועזנדיקע ארגאניזאציעס, געזעלשאפטן, יחידים, די חברים פון קאמיטעט, פאר האבן מיטגעווירקט יעדער אויף זיין אופן און פאסטן צום מוסטערהאפטן פארלויף פון דער רירנדיקער אנדענק־צערעמאניע, פאר וועלכער ס׳איז געווען פאראנטווארטלעך פרעזידענט ש. אפעל.

עס האבן געלייגט בלומען-קרענץ

עס האבן געלייגט בלומען אונדזער פארבאנד, וואס האט איבערגעגעבן דעם כבוד צו לייגן דעם קראנץ דעם גענעראל־סעקרעטאר פון אופא״ק, דער „מיטיעל" ביים פארבאנד, פרעזידענט א. גלאוויטשאווער

צום טויט פון אברהם ליססנער

צוריק מיט א פאר וואכן איז אין פאריז געשטארבן אברהם ליססנער, דער אויטאר פון בוך „ען פראן־טירער זשוויף ראקאנט"... (א יידישער פארטיזאן דערציילט". א פראגרעסיווער טוער, א געוועזענער שפאנישער קעמפער. א. ליססנער האט אויך גענומען אן אקטיוון אנטייל אין דער ווידערשטאנד־באוועגונג קעגן נאצישן אקופאנט. ער איז אויך איינער פון די לעצטע לעבנגעבליבענע פון דער מאנוכיאן־גרופע.

כבוד זיין אנדענק.

אלגעמיינע יערלעכע פארזאמלונג פון מיטעל ביים קאמבאטאנטן=פארבאנד

זייער יום־טובדיק האט אויסגעזען דער גרויסער זאל פון קאמבאטאנטן־פארבאנד, זונטיק, נאכמיטאג, דעם 26־טן אפריל, ווו ס׳איז פארגעקומען די אלגעמיינע יערלעכע פארזאמלונג פון „מיטיעל". אונטער די קלאנגען פון שיינע יידישע פאלקס־לידער, געשפילט אויף א „ראדיא־קאסעט".

אונדזערע מיטגלידער האבן זיך פארזאמלט ארום די שיין־געדעקטע טישן, באצירט מיט בלומען.

דער פרעזידענט פערסטונסקי, אומגערינגלט פון די קאמיטעט־מיטגלידער, עפנט די פארזאמלונג. ער באגריסט אלע פרייַנט און בעט צו באערן מיט א מינוט שטילשווייגן די פארשטארבענע מיטגלידער, ווי אויך געמען ס׳ווערן געלייענט דורכן וויצע־פרעזידענט סאסעוויטש, וועלכער מערק אויך אפ די דאטע פון 19־טן אפריל 1943, פון ווארשעווער געטאאויפשטאנד. ער באגריסט דאן די פארזאמלטע געסט.

די סעקרעטארין ב. קוויאט באקומט דאס ווארט צום באריכט. זי בעט מ׳זאל צוערשט באדאנקען מיט אפלאדיסמענטן די זייער איבערגעגעבענע קאמיטעט־מיטגלידער : שווארץ, לעווין, סאסעוויטש און פרוי ארטענשטיין פאר האבן צוגעגרייט די שיינע טישן.

די טאג־ארדענונג הויבט זיך אן מיטן איבערלייענען דעם באגריסונגסבריוו פון ערן־פרעזידענט פון „פארבאנד" ד״ר דאנאווסקי. ער דריקט אויס, אין ווארעמע ווערטער ווי אויך אין נאמען פון מאדאם דאנאווסקי, די אנערקענונג פאר דער „וויכטיקער און פרוכטבארער ארבעט" פון „מיטיעל".

ס׳ווערט דאן געלייענט דער באגריסונגס־בריוו פון וויצע־גענעראל־סעקרעטאר מ. שוסטער, אין וועלכן „ער שאצט אפ די ערנסטע איבערגעגעבענע ארבעט פון קאמיטעט בראש פון וויצע-פרעזידענט סאסעוויטש אין דער צוזאמענארבעט מיטן פרעזידענט פערסטונסקי.

נאך די באגריסונגען גיט אפ די סעקרעטארין דעם באריכט פון דעם מיטיעל־אקטיוויטעט פון פארגאנגענעם יאר. זי שטרייכט אונטער, אז חוץ די ספעציפישע טעטיקייט פון „מיטיעל" איז זי אויך ענג געבונדן מיט דער אלגעמיינער טעטיקייט פון קאמבאטאנטן־פארבאנד.

ער נעמט אנטייל אין אלע מאניפעסטאציעס, אנדענק־צערעמאניעס אויף באניע, אדער קולטורעלע אונטערנעמונגען, וואס דער פארבאנד ארדנט איין.

דער קאסירער פעלדמאן גיט איבער די פינאנציעלע לאגע מיטן פארשטעלן דעם בילאנס. ער ווערט באשטעטיקט דורכן פריינט דוד ראזענבערג, מיטגליד פון דער קאנטראל־קאמיסיע.

בעתן איבערייס פארזוכן די פארזאמלטע געסט די געשמאקע קיכלעך און געטראנקען.

די פארזאמלטע ווערן איינגעלאדן זיך ארויסצוזאגן וואס נוגע אלע ענינים פון מיטיעל. אין דער דיסקוסיע נעמען אנטייל די פריינט : סאזאווסקי, שווארץ, פרוי ווינאפעל, בלאשער און פעלדמאן.

שפעטער קומט אן דער פרעזידענט פון „פארבאנד" פריינט שולץ. ער באגריסט אלע געסט און דעם פרעזידענט פערסטונסקי, וועגן וועלכן ער זאגט, אז ער איז געווען איינער פון די ערשטע גרינדער פון מיטיעל, וועלכן ער האט געווידמעט זייער א סך צייט און כוחות.

דער פרעזידענט שולץ גיט צו, אז „דער מיטיעל איז זייער וויכטיק פאר דער עקזיסטענץ פון „פארבאנד"."

פרעזידענט פערסטונסקי נעמט א ווארט און לייגט פאר, אז פריינט סאסעוויטש זאל איבערנעמען די פונקציע פון פרעזידענט פון מיטיעל און פריינט פערסטונסקי ווערט אויסגעוויילט אלס ערן־פרעזידענט ביי לאנגע אפלאדיסמענטן.

דער געוועזענער קאמיטעט גיט זיך אן אין דעמיסיע, אבער ער ווערט איבערגעוויילט מיט נאך א נייעם קאנדידאט : שארל קרוק.

די זייער געלונגענע פארזאמלונג האט זיך פארענדיקט אונטער די קלאנגען פון יידישע פאלקס־לידער.

אלע געסט האבן אויסגעדריקט זייער צופרידנקייט און דאנקבארקייט דעם קאמיטעט.

ב. קוויאט

די אויסשטעלונג יידישע קונסט אין „גראן פאלע" 1)

א זייער איינדרוקספולע אויסשטעלונג שטעלט מיט זיך פאר „די יידישע קונסט", וואס קומט פאר אין „גראן פאלע". דאס זיינען 149 קעגנשטאנדן און זעלטענע חפצים, וואס קומען פון די קאלעקציעס פון פאריזער „מוזיי קליני". זיי זיינען געזאמלט געווארן דורך איזאק שטראוס, א מוזיקער אין נאפאלעאן דעם דריטנס הויף און שפעטער אין באזיץ פון דער בעראנעסע נאטאניעל דע ראטשילד.

די צווייטע טייל פון דער אויסשטעלונג שטעלט מיט זיך פאר די אפגעפונענע מצבות אין 1849 אויף בולווארד סען־זשערמען אין פאריז, ווו עס האט זיך געפונען א בית־עולם אין אנהויב פון 12־טן יארהונדערט און וואס איז אפגערייניקט געווארן ווען „פיליפ לע בעל" האט פארטריבן די יידן פון זיין קעניגרייך אין 1306.

— — —

« Chefs-d'oeuvre de l'Art Juif » au « Grand Palais ».

די אפערע פאפאן

די ווידערשטאנד־באוועגונג פון אקיטען האט ביי דער געלעגנהייט דערמאנט, אז דער דארטיקער „באפרייאונגס־קאמיטעט" האט צוליב דעם פראטעסטירט קעגן באשטימען פאפאן אלס פרעפעקט פון די לאנדן דעם 22־סטן אויגוסט 1944.

די רעזיסטאנס־ארגאניזאציע פון מארי־מאדלען פורקאד, וועט אויפן פארלאנג פון פאפאן פארשן זיין אפערע.

די וואכנצייטונג „קאנאר אנשענע" האט אין חודש מאי צוויי מאל שווער באשולדיקט דעם געוועזענעם מיניסטער פון בודזשעט פאפאן, אז ער האט אין די יארן 1942 ־ 1944 געהאלפן די דייטשן אין די אקופאציע־יארן ביים דעפארטירן 1690 יידן. ביידע דעפארטאציע־דאקומענטן פון די דאזיקע אפיציעלע פאפירן ביים דעפארטירן יידן פון דער פרעפעקטור פון דעפארטעמענט פון זשיראנד (די געגנט פון באררדא) טראגן די אונטערשריפן פון פאפאן.

דער אדוואקאט סערזש קלארספעלד האט פארעפנטלעכט אזעלכע דאקומענט פון „זיכערקייט־דינסט", וואס פאדערן אריבערצושיקן די יידן פון באררדא קיין דראנסי און פון דארט קיין אוישוויץ.

> **קאמוניקאט**
>
> די ביוראס פון אונזער ארגאניזאציע 26 רי די רענאר, וועלן צוליב די וואקאנסן זיין געשלאסן פון 31-טן יולי ביזן 15-טן אויגוסט.

אורטייל אין פראצעס פון פאריסאן דעם 8-טן יולי

ראבערט פאריסאן, וועלכער זעצט פאר צו לייקענען די גאז־קאמערן, ווו די נאציס האבן פארגאזט יידן, איז דעם 30־טן מאי געשטאנען פארן פאריזער געריכט פאר האבן שווער באליידיקט דעם יידישן היסטאריקער פראפ. לעאן פאליאקאוו. באשולדיקנדיק אים אין „מאניפולירן און פאבריצירן דאקומענטן", וואס שטעלן פעסט די עקזיסטענץ פון די קרעמאטאריעס.

א ריי וויכטיקע עדות האבן צעקלאפט די פארלוימדונגען פון אנטיסעמיטישן פראפעסאר פאריסאן.

דער אורטייל פון געריכט ווערט דערוואַרט דעם 8־טן יולי.

Nº-174 Juin-Juillet 1981

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N° 175 Octobre-Novembre 1981 p.1 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945
26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32
(Directeur-Fondateur 1946 - 1981 : I. CLEITMAN)

LES OBSEQUES D'ISI BLUM

Le 14 Août 1981 disparaissait Isi BLUM-CLEITMAN, secrétaire général de notre Union depuis 37 ans. Ses obsèques ont eu lieu le Mercredi 19 Août 1981 à 16 H. au cimetière de Bagneux.

Une foule nombreuse de camarades, de personnalités et d'amis sont venus lui rendre hommage, malgré la période de vacances.

Plusieurs allocutions furent prononcées devant sa tombe, l'une par M. Charles STEINMAN, secrétaire général de l'U.J.R.E. et au nom de la « Presse Nouvelle » le journal progressiste en langue yiddisch, une autre par M. Julien LAUPRETRE, membre du Comité Central du Parti Communiste Français. Ils ont en termes choisis et amicaux retracé la vie d'Isi BLUM, ses qualités de militant chevronné et son dévouement furent rappelées et mises en valeur.

Puis ce fut le tour de notre camarade Ilex BELLER, président de notre Union qui prononça la dernière allocution retraçant les mérites d'Isi BLUM en tant que secrétaire général de notre association et militant dévoué qui contribua efficacement au rayonnement de notre Union.

De nombreuses couronnes et fleurs ont été déposées sur la tombe de notre regretté camarade Isi BLUM.

L'allocution de notre président Ilex Beller

La plus belle arbre de notre forêt est tombé.
Le premier et le meilleur de nous tous n'est plus !
Notre cher camarade Isi BLUM nous a été enlevé.

Au nom de notre belle organisation les Anciens Combattants Juifs, au nom des centaines de nos membres, je salue notre Isi pour son dernier départ. Il m'est difficile de trouver les mots pour exprimer mes sentiments du moment.

Comment salue-t-on un être cher qui fait partie de soi-même ? Avec qui nous avons collaboré pendant les trois quart de notre vie ? Trop proche est la douleur, trop pauvres sont mes mots.

— — —

La nature a comblé notre Isi de beaucoup de qualités : Un homme tranquille, un bon organisateur.

Dès son plus jeune âge, il s'est toujours trouvé du côté des pauvres et du côte des victimes.

Il aide, il organise, il dirige. Je le revois en 1939 déambulant avec ses chaussures éculées dans le sable du camp-caserne de Barcarès, avec son éternel sourire sur les lèvres, encourageant et aidant ses camarades.

En Mai-Juin 1940, dans les rangs du 22ème R. M. V .E. il prend part aux batailles de la Somme où des centaines des nôtres ont laissé leur vie.

Quand le traitre Pétain signa l'armistice avec Hitler, Isi fut entrainé comme prisonnier de guerre en Allemagne hitlérienne où il passa 5 longues annés difficiles au Stalag III B. Il fut là-bas Homme de Confiance et l'un des dirigeants de la résistance. Après son retour de captivité, il est l'un des initiateurs qui créèrent notre organisation.

Il fut un temps où des «petites gens» essayèrent de briser notre Union. Isi, en tant que secrétaire général, comprit très vite que devant l'antisémitisme renaissant, la meilleure arme était de rester unis. C'est grâce à son intelligence que nous somme encore aujourd'hui une organisation unitaire.

C'est aussi Isi qui eut l'idée de construire une maison de repos destinée aux Anciens Combattants. Il a donné beaucoup d'années de sa vie pour ériger les Lauriers Roses à Levens, qui est à ce jour l'une des Maisons de repos les plus prestigieuses de France où des milliers de convalescents, juifs et non juifs ont amélioré leur santé.

Nos adhérents, des Juifs de tous les jours ,se sont identifiés à Isi, ils étaient fiers de ses capacités, de sa simplicité, c'est pour cela qu'il était tant aimé.

Le poète dit : « il y a des morts qui s'en vont, mais il y en a qui restent dans le coeur de ceux que l'on aime. »

Chère Clara, Cher René, Cher Pierre, Chère famille, je sais qu'il n'existe pas en ce moment de réconfort possible dans le terrible malheur qui vous frappe. Sachez cependant que tous nos camarades, des centaines d'anciens combattants juifs sont avec vous dans votre malheur, que le souvenir de Isi nous accompagnera le reste de notre vie.

Importantes manifestations du souvenir à la synagogue Copernic

Plusieurs milliers de personnes, à l'intérieur de la synagogue de l'Union libérale de la rue Copernic et à l'extérieur, ont suivi dimanche matin, 4 octobre en silence, la cérémonie organisée à la mémoire des quatre victimes de l'attentat, qui s'est poursuivie par l'inauguration d'une plaque commémorative.

Le président de la République était représenté par le général Jean Saulniers, chef de la maison militaire et par M. Jacques Attali, conseiller spécial. Le premier ministre avait délégué M. Jean Peyrelevade, directeur-adjoint, M. J. Clément et M. Jean-Michel Rosenfeld.

On remarquait la présence de M. Jacques Chirac, Maire de Paris ,de l'ambassadeur d'Israël M. Méir Rosenne, de l'ambassadeur du Portugal, de M. Robert Badinter, des représentants des églises catholique et protestante. Le grand rabbin du Consistoire Central, M. Jacob Kaplan, le grand rabbin de Paris, M. Alain Goldmann, le président de la communauté juive de Vienne, récemment atteinte par un attentat contre sa synagogue, M. Lionel Stoléru qui venait transmettre un message de M. Valery Giscard d'Estaing, ainsi que de nombreux députés de Paris, se pressaient aux côtés des responsables des institutions de la communauté juive de France. Parmi eux nos camarades I. Beller, président de notre Union et le trésorier L. Salomon, nos représentants.

Après l'office, le président du C.R.I.F., M. Alain de Rothschild a demandé« une fois de plus que la lumière soit faite sur les auteurs, les inspirateurs et les complices de l'attentat et que soient publiés les résultats de l'enquête menée depuis un an».

M. Finel, président de l'Union libérale israélite de France, entouré des porte-drapeaux des organisations de résistance et de déportés juifs, a dévoilé la plaque à la mémoire des victimes de cet acte terroriste. Après la prière des morts, chantée par un partie de l'assistance, le public a défilé devant la synagogue pour «un moment de réflexion ». Mme Simone Veil, de son côté a déclaré : « Le souvenir est la seule façon d'éviter le retour de certaines drames ».

O

Rappelons que le MRAP, avait de son côté organisé le jeudi 1er octobre une impessionnante manifestation silencieuse depuis la Place Victor Hugo et tout le long de la rue Copernic, ou près de 2000 personnes ont defilé sous différentes banderoles Parmi eux plusieurs ministres et des personnalités éminentes.

Nos camarades G. Szulc, Ch. Golgevit et Ch. Stabowicz ont répresenté notre Union.

Rappelons aussi qu'une cérémonie religieuse a eu lieu dimanche 11 octobre a la Grande Synagogue de la Rue de la Victoire.

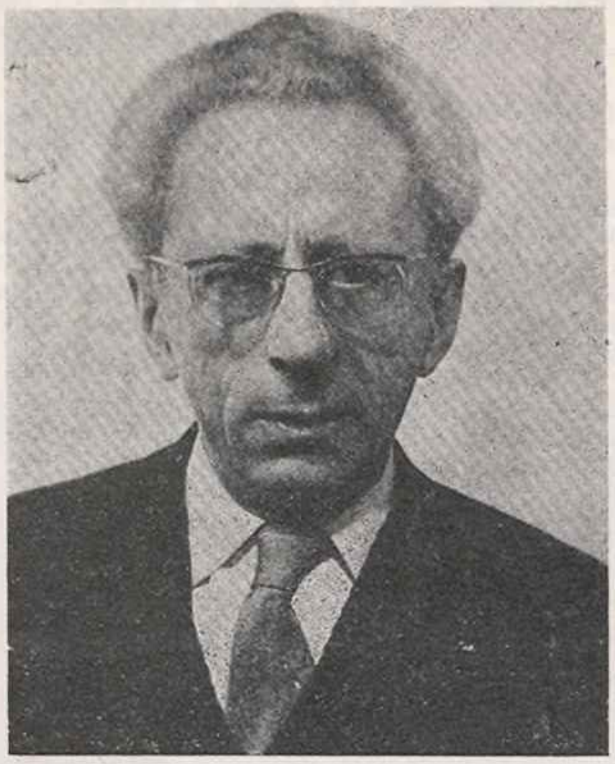

NOTRE SECRETAIRE GENERAL
ISI BLUM
n'est plus

Notre assemblée rendra l'hommage mérité à I. Blum

Dans quelques jours, dimanche le 25 octobre, aura lieu l'assemblée générale de notre Union.

Le bilan d'activité de l'année écoulée qui sera présenté à nos camarades est positif et encourageant.

L'attachement des anciens combattants juifs à leur Union n'est pas un fait du hasard. Ils se sont rendu compte tout au long des années que toute l'activité de l'organisation est orientée vers un seul objectif : servir au mieux tous ceux qui ont combattu et souffert pour la même cause.

Si notre Union jouit d'une telle popularité et d'une telle estime parmi la grande masse des anciens combattants juifs et victimes du nazisme, c'est qu'ils voient en elle le véritable défenseur de leurs intérêts.

Que ce soit dans la lutte pour leurs droits (naturalisation, pension, carte de combattant, etc.), ou pour la défense de la paix, que ce soit dans l'action contre l'antisémitisme, la xénophobie ou contre le réarmement allemand ou l'aide à Israël, notre Union reste le fidèle interprète des aspirations profondes des anciens combattants juifs.

Pour toutes ces raisons il faut que nos camarades participent aux débats de leur assemblée générale, il faut qu'ils disent leur avis sur toutes les questions qui y seront posées.

Ils contribueront ainsi au développement et à la marche en avant de notre grande et belle Union.

Vous viendrez tous le 25 octobre, vous viendrez nombreux pour rendre aussi l'hommage mérité à notre regretté camarade Isi BLUM qui fut de toutes vos doléances, de toutes vos revendications et de toutes les réalisations de notre association.

A L'ASSEMBLEE GENERALE DE L'UFAC

Les assemblées générales de l'U.F.A.C. sont toujours d'un très haut niveau. Cette année encore les assises annuelles se sont tenues le 3 et 4 octobre, à Issy-les-Moulineaux, ses débats se sont déroulés dans une atmosphère de serénité, d'efficacité et de solennité.

Le ministre des A.C. et V.G. Jean Laurain qui a assisté à la clôture de l'assemblée a d'ailleurs tenu à assurer «le monde combattant que tous les engagements seront tenus».

«Les hommes, qui s'unissent pour sauver les baleines, ne sauront-ils pas s'unir pour sauver la paix ?», a déclaré M. Moreau, vice-président de l'UFAC, chargé de présenter la motion relative à l'action internationale des anciens combattants. Celle-ci **«exhorte les grandes puissances, et singulièrement les deux plus grandes, à renouer le dialogue»**, à seul fin d'arrêter l'escalade dans la course aux armements.

M. Morizot, autre vice-président de l'UFAC, s'est félicité des premières mesures prises par le gouvernement, depuis la fin mai, en faveur de plusieurs sujets en attente (8 mai, rapport constant), tout en s'inquiétant de l'absence de toute mesure nouvelle dans le projet du budget 1982.

Après l'éloquent hommage rendu au monde combattant par le maire d'Issy-les-Moulineaux, M. René Peyre, président de l'U.F.A.C., a commenté les résolutions adoptées par l'assemblée générale. Exprimant à son tour sa satisfaction de voir appliquées les premières promesses faites par **«le candidat François Mitterrand, dans sa lettre à l'U. F.A.C-, le 23 avril 1981»**, (dont la célébration du 8 mai, jour férié, pour laquelle l'UFAC faisait campagne depuis cinq ans), M. Peyre n'en a pas moins exprimé quelques critiques, relatives notamment à la revalorisation des pensions militaires chez les fonctionnaires, à l'absence de concertation pour le projet de budget 1981 et au rétablissement de la proportionnalité des pensions.

M. Jean Laurain, qui **« croit**

(Suite page 3)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Octobre - Novembre 1981 p. 2

EMOUVANT HOMMAGE A ISI BLUM

A la matinée commémorative

De très nombreux parisiens, camarades et amis se sont rassemblés à l'appel de notre association pour rendre un vibrant hommage à notre ancien secrétaire général Isi BLUM, le 23 septembre dernier.

En présence de son épouse, de son fils René et sous la présidence de notre co-président Godel **SZULC**, plusieurs personnalités ont pris la parole : MM. Louis BEAUDOIN, secrétaire général de l'U.F.A.C. et secrétaire générale de la Fédération Nationale des P.G.A.C., SOFFER (qui a lu un message du Capitaine GLASBERG, président de la Fédération A.C. Juifs des deux guerres mondiale, Dr. P. HIRSCHMAN au nom de l'U.J.R.E. et de la « Presse Nonvelle » Joseph RAYBEAUD, senateur Maire de Levens (la commune où se trouve notre maison de répos « Les Lauriers Roses », Henri BULAWKO au nom de C.R.I.F. et en même temps que Président des anciens déportés Juifs et Maurice SISTER au nom de notre association. Tous les orateurs ont retracé en termes émouvants la vie de l'homme et militant que fut Isi BLUM. De nombreux messages des organisations et personnalités ont été lus. Puis un programme musical approprié (Chopin, Beethoven, et de Albinoni, exécuté par le pianiste Elie GOLDENBERG et le jeune violoniste Vladimir VINNITZKI, a cloturé cet hommage poignant rendu à Isi BLUM.

Le Présidium et une vue partielle de la salle.

Dans la salle on a pu voir parmi les nombreux représentants : MM. André DAVERGNE de la Direction Nationale de l'A.R.A.C., MAFFINI, Président de l'U.G.E.V.R.E., Charles STEINMAN, Sécrétaire Général de l'U.J.R.E., le Dr. DANOWSKI notre président d'honneur et au titre de président de l'Amicale du 23ème R.M.V.E., Paul GERSTNER, Secrétaire de l'Amicale du 12ème R.E.E. et bien d'autres

MESSAGES ET CONDOLEANCES

Monsieur le Président
et Cher Camarade,
Je vous prie de trouver dans ces lignes l'assurance de toute ma sympathie et de celle de notre Bureau National, devant la disparition de ce grand militant Ancien Combattant que fut notre camarade Isi BLUM.
Je vous prie de croire, ainsi que tous les camarades de votre Union, à mes sentiments de solidarité et d'amitié.

Le Président
René PEYRE

* * *

Je vous prie d'agréer les condoléances sincères de notre Fédération auxquelles j'associe le souvenir personnel que je conserve de notre ami Isi BLUM, grande figure de la Résistance et du combat pour la liberté.

Louis BEAUDOIN
Secrétaire Général de la Fédération Nationale des Combattants Prisonniers de guerre

* * *

Avec Isi BLUM disparait une figure du mouvement ancien combattant juif qui à la tête de votre organisation a joué un rôle de premier plan au sein du mouvement ancien combattant français. Tous ceux qui ont eu le privilège de le connaitre ont pu apprécier ses capacités de dirigeant, sa fidélité à notre cause commune ainsi que ses qualités humaines.
Notre association gardera de lui un souvenir impérissable et s'associe au deuil qui vous frappe.

Le Président national de l'ARAC
C. LUCIBELLO

* * *

Apprenons avec émotion décès Isi BLUM. Rendons hommage au nom de tous les membres du CRIF au militant dévoué. Sincères condoléances.

Alain de ROTHSCHILD
Président

Au nom de FNDIRP vous adressons fraternelles condoléances pour perte cruelle qui frappe votre association en la personne Isi BLUM, militant dont dévouement et compétence au service des grandes causes humaines. Isi BLUM restera un exemple. Nous vous assurons notre solidarité attristée.

Charles JOINEAU
Secrétaire générale FNDIRP

* * *

L'Association Nationale des Anciens Combattants de la Résistance très peinée à l'annonce du décès d'Isi BLUM, tient à saluer la mémoire de ce camarade que nous avons connu, notamment à l'U.F. A.C., et à qui nous portions une grande estime.
Elle vous assure, en cette douloureuse circonstance, de ses sentiments de fraternelle sympathie.

Pour le Bureau,
C. FOURNIER-BOCQUET
Secrétaire Général

* * *

Isi BLUM a été un des fondateurs de l'Union des Combattants Juifs. Depuis il n'a cessé de faire prospérer cette Union où ce groupaient ceux qui avaient combattu dans l'Armée Française. Il a été à l'origine de la construction de la Maison de LEVENS où beaucoup de nos camarades ont pu trouver la détente et le repos que nécessitait leur état de santé.
Notre cher camarade a bien mérité de la France, son pays d'adoption, et du Peuple Juif qu'il a défendu en toutes circonstances.

LE Président
H. GLASBERG

* * *

J'avais pour Isi BLUM une grande affection. J'admirais en lui le courage du combattant, la ferveur du compagnon des luttes pacifiques. J'aimais l'ami délicat et fidèle. Son souvenir demeurera toujours en nous.

Pierre PARAF
Président d'Honneur du MRAP

Au nom du MRAP et en mon nom personnel, je vous exprime la profonde émotion que nous ressentons après le décès de notre ami Isi BLUM.
C'est un militant de très grande valeur, apprécié de tous, que perdent à la fois votre Associatoin, l'ensemble de la communauté juive et les forces démocratiques françaises.
Il fut parmi les fondateurs du MRAP.

Albert LEVY

* * *

Le Lieutenant-Colonel L'HOPITALIER vous prie d'agréer ses sincères condoléances à l'occasion du décès de mon ami Isi BLUM.

* * *

Profondement touché par disparition Isi BLUM. Avons perdu militant exemplaire ,homme de coeur et ami fidèle.

Henri BULAWKO

* * *

C'est une perte cruelle que vous subissez en sa personne dont le dynamisme et le dévouement à l'égard de votre association étaient d'un exemple magnifique pour tous. Nous-mêmes perdons en lui un fidèle ami qui nous manquera et son souvenir sera perpétué parmi tous ceux qui l'ont connu et approché.

Joseph MARK
Délégué Général du K.K.L. de France
(Fond National Juif)
Maurice STERN
Membre de l'Exécutif du K.K.L.

* * *

Je suis chargé par tous les camarades de la Section Côte-d'Azur de vous dire que nous nous associons très sincèrement à l'hommage qui sera rendu par vos soins à son oeuvre ainsi qu'à l'homme qu'a été notre regretté Isi BLUM. Nous vous assurons de notre ferme désir de vouloir continuer à l'épanouissement de l'UNION des ENGAGES VOLONTAIRES et ANCIENS

(Suite en page 4)

L'allocution de Maurice Sister

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs est en deuil, son secrétaire général Isi BLUM, l'un de ses fondateurs, n'est plus parmi nous, il nous a quitté le 14 Août dernier. Sa disparition nous a rendu infiniment tristes, elle a profondément affligé et bouleversé ses camarades, mais aussi ses innombrables amis.

●

Né à Odessa, élevé chez une tante en Bessarabie où régnaient à cette époque les boyards roumains, Isi BLUM a fait le dur apprentissge de la mort avec le sang et les larmes, lorsque les gardes de fer de Cuza organisérent des pogromes. Il rencontra ensuite la haine à son arrivée à Paris en 1934-35 lorsque les bandes d'action française attaquèrent les démocrates.

Engagé Volontaire étranger dès les premiers jours de la guerre en 1939, il manifesta un amour profond pour son pays d'adoption. Sa patrie s'était la France des dreyfusards, la France aux nobles traditions humanistes, et c'est avec la même passion qu'il haissait l'anti-France qu'incarnaient les disciples de Charles Maurras et les nervis fascistes.

Son comportement sur le front de la Somme fut exemplaire et lorsqu'il fut pris les armes à la main avec les survivants du 22ème R.M.V.E., par les Allemands le 6 juin 1940, il savait que la guerre n'était pas terminée pour lui. Avec volonté et courage, il s'engage totalement dans la lutte au Stalag III B. Son comportement admirable en tant qu'homme de confiance d'une baraque réservée aux prisonniers juifs, lui valut le plus grand respect non seulement de tous ceux qui l'ont connu, mais aussi des Allemands devant lesquels il défendait ses camarades sans faillir à sa tâche.

●

Dès la capitulation de l'Allemagne nazie il revient à Paris où il est parmi les fondateurs de notre Union.

Il occupe dès le début une place importante dans la direction, on lui confie le poste de secrétaire général, poste clé qu'il a détenu durant 37 ans. Il a été l'âme de notre association, car sans lui elle ne serait certainement pas devenue ce qu'elle est aujourd'hui. Doté d'une intelligence assez rare, d'un dynamisme à toute épreuve, bon organisateur, d'une capacité de travail extraordinaire, désintéressé et d'un dévouement sans borne, BLUM a été tout au long de ces années de toutes les initiatives et réalisations de notre Union, à commencer par le Monument érigé au Cimetière de Bagneux en hommage à nos héros, la publication de deux livres «Au service de la France» et «Le Combattant Volontaire Juif». Puis ce fut la réalisation de notre Maison de Repos «Les Lauriers Roses» à Levens.

Dans chaque iniitiative, Isi BLUM recherchait la perfection et les méthodes les plus efficaces, il savait recruter toutes les bonnes volontés ne négligeant rien pour créer l'ambiance de camaraderie, pour maintenir l'unité des anciens combattants juifs et la liaison fraternelle avec le monde combattant. Sa formation intellectuelle et morale, son ardent patriotisme, le plaçait aux côtés de ceux qui s'opposaient à la résurrection du nazisme en protestant contre la renaissance de la nouvelle wehrmacht.

●

Qui de nous, ne se souvient de toutes ces actions organisées contre le réarmement de l'Allemagne où Isi BLUM a joué un grand rôle. Il s'est donné corps et âme aux côtés du regretté avocat André BLUMEL et de bien d'autres personnalités connues. Il était de toutes les batailles contre le racisme ,l'antisémitisme, contre la xénophobie, comme ce fut le cas dans la lutte contre l'expulsion de notre regretté Jacob GROMBKENIG, rédacteur en chef de la Presse - Nouvelle et vice-président de notre association.

Etant son collaborateur et son ami de longue date, j'ai pu apprécier ses méthodes de travail, ses qualités de journaliste et de rédacteur, ainsi que son intégrité, l'intérêt de la collectivité étant la priorité des priorités.

●

Isi BLUM représentait pour tous ceux qui l'ont connu un homme de coeur, un esprit ouvert, fin et cultivé. A la tête de notre Union, il servait non seulement la cause des combattants juifs, mais encore celle qui est chère au coeur des juifs et surtout à ceux qui ont connu la barbarie nazie, la cause de la paix en Israël ainsi que pour tous les peuples.

Au cours de ces 50 années d'intense activité politique, sociale et culturelle, Isi BLUM est resté fidèle à son peuple et fut un internationaliste convaincu. Grand ami d'Israël il a toujours été soucieux de l'avenir d'Israël, il vivait dans la perspective d'une détente accrue et dans l'espoir que la paix s'installe avec ses voisins arabes. Chaque occasion était bonne pour aider ce pays.

Isi BLUM portait en lui le rêve, les souhaits et l'espoir des masses populaires de voir se réaliser tôt ou tard une société plus humaine et égalitaire où il ferait bon vivre en paix.

Fidèles à son esprit, nous avons voulu lui rendre cet hommage et dire ce qu'il représentait pour notre Union, pour nos adhérents et en même temps exprimer nos condoléances attristées à son épouse, à ses fils, ses petites-filles et à tous les membres de sa famille, leur dire combien ils peuvent être fiers d'avoir eu un époux, un père comme lui. Evoquer la vie d'Isi BLUM, c'est retrouver toute la France dans ce qu'elel a de meilleur, d'universel et d'humain.

●

Nous avons perdu en Isi BLUM un grand ami, un ami respecté, un ami irremplaçable. Son souvenir restera longtemps gravé dans nos coeurs, dans le coeur de tous les anciens combatants juifs et de tous les antifascistes et antiracistes.

C'est en poursuivant sa tâche, en continuant la lutte contre nos ennemis communs, que nous rendrons le meilleur hommage à notre inoubliable Isi BLUM. Ainsi, nous resterons dignes de so mémoire.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Octobre-Novembre 1981 p.3

Contre la résurgence de l'idéologie fasciste et nazie

(Motions adoptées á l'Assemblée de l'U.F.A.C.)

L'Assemblée Générale de l'U. F.A.C. réunie les 3 et 4 Octobre à Issy-les Moulineaux, exprime son indignation devant les agissement racistes, antisémites et neo-nazis, les actes de violence, perpétrés par les groupements terroristes, fascistes et néo-nazis contre le monument de Jaurès a Carmaux.

Elle prend acte avec satisfaction des déclarations du Président de la République et des directives données par le Ministre de l'inteieur pour que soient réprimées les activités racistes, antisémites et nazies.

Elle se **réjouit** du jugement de la 17ème chambre correctionnelle de Paris condamnant les falsifications historiques de Faurisson et tous ses complices qui niaient le génocide hitlérien et l'existence des chambres à gaz.

Elle demande que soient accélérées les poursuites pour crimes de guerre engagées contre Touvier et Leguay ainsi que l'extradition de Barbie afin que ces criminels soient jugés rapidement.

L'Assemblée Générale de l'U. F.A.C. préoccupée par l'impunité dont bénéficient les auteurs de nombreux attentats dont celui de la rue Copernic, demande que la recherche de ces criminels soit activement poursuivie.

Constatant le caractère pernicieux de la propagande nazie sur la jeunesse mal informée, l'Assemblée demande que ces menées soient interdites, notamment que soient interdits tous ouvrages, disques et jouets tendant à la banalisation du nazisme et de ses crimes.

Elle insiste pour que des mesures soient prises notamment dans les établissements d'enseignement et à l'armée pour permettre à la jeunesse de prendre connaissance des crimes de guerre et des enseignements de la Résistance.

RENE CASSIN AU PANTHEON

L'Assemblée Générale de l'U. F.A.C. réunie les 3 et 4 Octobre 1981 ressent avec une très vive satisfaction le fait que le 10 décembre prochain date d'anniversaire de la déclaration universelle des droits de l'homme, la dépouille de René Cassin entrera dans le Panthéon.

La France rendra ainsi l'hommage mérité à ce grand homme qui était aussi un des nôtres.

Ancien combattant de la grande guerre, il fut dès Juillet 1940, le proche collaborateur du général de Gaulle à Londres; défenseur acharné des droits de l'Homme; prix Nobel de la Paix, René Cassin servit avec confiance sa patrie et l'amitié entre les peuples.

L'Assemblée Générale recommande aux groupements affiliés de prendre toutes initiatives appropriées afin de perpétuer son souvenir auprès de notre peuple et de sa jeunesse.

A l'Assemblée Générale de l'U.F.A.C.

(Suite de la page 1)

beaucoup à la vie associative», c'est-à-dire à la prise en charge des problèmes par les intéressés eux-mêmes, se réjouit d'assister à cette assemblée générale, car il **«considère l'UFAC comme l'interlocuteur le plus valable».** Faisant référence à son tour à la lettre d'avril 1981, le ministre réaffirme que **«tous les engagements seront tenus»**, même si certains, pour des raisons financières doivent prendre quelque retard.

La préparation du 8 mai 1982, fête de la liberté et de la paix, marquant la «réconciliation européenne», bénéficiera d'un crédit spécial de 2,3 millions de francs. L'UFAC, comme elle le souhaite, participera à la commission chargée de l'organisation de cette journée commémorative, comme elle sera invitée à la commission chargée de la préparation du budget (dès le prochain collectif du printemps). A ce propos, M. Jean Laurain a indiqué quelques chiffres. Les crédits proposés s'élèveront, pour l'an prochain à 23 106 millions de francs (soit une augmentation de plus de 20 % par rapport à 1981). Sur ce chifre, le montant des pensions, diverses, versées aux ayant-droit, atteindra 22 333 millions de francs, soit 96,65% du budget total.

Les premières mesures de rattrapage du rapport constant, à elles seules, représenteront une dépense supplémentaire de 2550 millions de francs. Enfin le ministre a indiqué qu' **«au printemps 1982, il y aura majoration de l'indice de référence des pensions».**

Telle fut la conclusion de ces deux émouvantes journées de l'amitié organisé par l'UFAC.

Les délégués de notre Union Michel CZARNY, Maurice SISTER, Karol SAFIRSZTEIN, Georges GURFINKEL et Max ZYLBERBERG ont tour a tour suivi tous les travaux et commissions avec intérêt pendant les deux jours.

Rappelons aussi que les délégués ont observé une minute de silence à la mémoire de Isi BLUM.

M. CZARNY

NOUS ETIONS PRESENTS:

14 JUILLET A L'ELYSEE

Notre Union était représenté le 14 juillet à la réception donnée à l'Elysée par nos deux camarades Maurice SISTER et Michel CZARNY, invités par le Président de la République avec tous les autres anciens combattants.

..ET LE 23 AOUT

Le 23 Août, nos camarades Ilex BELLER, Boris KAUFMAN (avec le drapeau), Maurice SOSEWICZ et Henri WELLER, ont représenté notre Union à Montparnasse pour l'anniversaire de la libération de Paris.

Ils ont assisté le soir à la réception offerte par M. Jacques CHIRAC, Maire de Paris.

LE 6 SEPTEMBRE A L'APPEL DU C.L.P.

La cérémonie commémorative de la libération de Paris organisée par le Comité parisien de libération a eu lieu cette année le dimanche 6 septembre à 16 heures, place du 18-Juin à Paris. Deux allocutions ont été prononcées: par M. Prat, chargé de mission au Cabinet du ministre des Anciens combattants et par M. A. Tollet, président du C.P.L.

Plusieurs camarades de notre Union ont participé à cette cérémonie émouvante parmi eux: Golgevit, Garbarz, Kaufman, Szwarc et autres.

AU STRUTHOF LE 27 SEPTEMBRE

Les cérémonies au Struthof qui se déroulent habituellement avant les vacances ont eu lieu cette année le 27 septembre. Elles revêtirent une ampleur particulière, réunissant des milliers de personnes et personnalités.

Notre Assemblée Générale annuelle

aura lieu le Dimanche 25 Octobre 1981

à 9 h. 30 du matin

à la mairie du IX' arrondissement, 6, rue Drouot

(Métro: Richelieu-Drouot)

A l'ordre du jour:

1. Allocution de notre président;
2. Rapport d'activité;
3. Compte rendu financier
4. Débats et élection du nouveau Comité.

Calcul du montant de la pension d'invalidité de guerre

Nous publions ci-dessous des tableaux qui permettront à nos lecteurs, au vu du taux d'indice correspondant à leur pension, de calculer le montant de celle-ci.

Le montant annuel de la pension est fonction du nombre de points d'indice multiplié par la valeur du point (39,55 F au 1er juillet 1981).

Le nombre de points est porté sur les pièces officielles délivrées par le ministère des Anciens Combattants.

PENSIONS DE 10 A 80 %

% d'invalidité	Nombre de points
10	44
15	66
20	88
25	110
30	143
35	167
40	190
45	214
50	238
55	262
60	286
65	310
70	334
75	358
80	382

Entre 10 et 80% d'invalidité, il n'existe pas de différence entre les pensionnés, le nombre de points d'indice est identique pour les déportés et les internés, qu'ils soient résistants ou politiques, pour les «P.R.O.». Cependant, les déportés et internés résistants bénéficient, en plus, du taux de grade. La différence est relativement peu importante, sauf bien entendu, si le grade est élevé (nos tableaux ne tiennent pas compte du taux de grade).

A partir du taux de 85%, le bénéfice du statut est ouvert pour les invalides remplissant certaines conditions.

Dès lors, il y a une différence importante relativement au montant de la pension selon que les invalides sont bénéficiaires, ou non, du statut.

Une règle différente est observée pour les déportés politiques. Ils n'ont pas le statut (sauf exception) mais leur pension est calculée selon les conditions et les règles applicables aux déportés résistants (loi du 9 juillet 1970).

Les internés et les P.R.O. ont rarement droit au statut.

PENSIONS DE 85 A 100 %

SANS STATUT		AVEC STATUT	
% d'invalidité	Nombre de points	% d'invalidité	Nombre de points
85	489	85	625
90	522	90	745
95	574	95	872
100	628	100	1000

PENSIONS DE PLUS DE 100%

SANS STATUT		AVEC STATUT	
% d'invalidité	Nombre de points	% d'invalidité	Nombre de points
100 + 1°	928	100 + 1°	1139
par degré en plus	19	par degré en plus	41

RETRAITE DU COMBATTANT TAUX ENTIER (33 POINTS)

1 305,15 PAR AN

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Octobre - Novembre 1981 p. 4

VIVE LE 8 MAI

Par 481 voix contre 1 et 2 abstentions, le parlement s'est prononcé : dès 1982, le 8 mai sera fête nationale. Enfin ! Tant et tant d'années de lutte se voient récompensées, et l'on comprend la satisfaction du monde combattant telle qu'elle est exprimée par l'U.F.A.C.

« L'U.F.A.C., qui de 1976 à 1979 a pris en charge la célébration de la victoire de 1945 et obtenu en 1980 le rétablissement des cérémonies officielles supprimées par le Président Valéry Giscard d'Estaing, salue avec une très grande satisfaction cette décision du Parlement qui permettra au Gouvernement de proclamer avec solennité le caractère de fête nationale du 8 mai.

L'U.F.A.C., d'autre part, a toujours demandé que la jeunesse soit pleinement informée du déroulement de la Seconde Guerre mondiale et de la valeur symbolique du 8 mai 1945, marquant la chute du régime nazi qui avait tenté d'imposer par la violence son hégémonie à l'Europe et au au monde entier.

Aussi, l'U.F.A.C. apprécie-t-elle la décision du Gouvernement de célébrer avec éclat le 8 mai 1982 avec le concours des Anciens combattants et de la jeunesse et de lui donner une dimension internationale à Paris.

L'U.F.A.C., invite d'ores et déjà, ses associations, ses unions départementales et tous les Anciens combattants et Victimes de guerre à participer en masse à la prochaine célébration du 8 mai. »

Sans doute est-il dommage que le 8 mai soit simplement ajouté à la liste des fêtes légales énumérées par l'article L. 22-1 du Code du travail, mais les députés ont simplement repris une proposition de loi déjà adoptée par le Sénat, ce qui rend définitive la décision. prise.

Les rapporteurs l'ont d'ailleurs fort bien dit :

« Le retour à la commémoration du 8 mai revêt un caractère d'actualité brûlante en raison des manifestations de renaissance du racisme et du nazisme dont les derniers jours nous ont encore apporté le triste exemple. Le caractère pédagogique de cette décision est évident car il importe de prémunir les jeunes générations contre ces résurgences. Les jeunes doivent sans cesse réapprendre le respect des droits de l'homme dont la célébration ne doit jamais être suspendue et dont l'apprentissage, fût-ce au travers des erreurs de l'homme en général, doit sans relâche être repris ».

Tout comme M. Laurain, ministre des A.C.V.G.:

« La célébration du 8 mai sera l'occasion de souligner, face à la jeunesse française, l'éternelle actualité du combat pour la démocratie, pour les droits de l'homme, pour le respect de la personne humaine. En cela elle est profondément complémentaire des initiatives prises par M. le ministre d'Etat, ministre de l'Intérieur, pour accoitre la répression des auteurs du renouveau du fascisme en France.

Susciter la prise de conscience et la vigilance des jeunes générations pour leur donner les moyens de construire la paix dans la liberté et la justice sera la motivation profonde de la célébration du 8 mai qui doit être une magnifique leçon d'éducation civique.

En liaison étroite avec mes collègues de l'Education nationale, du temps libre, de la jeunesse et des sports, je ferai en sorte que la jeunesse scolaire et l'éducation populaire participent pleinement à cette commémoration. Cela suppose la mobilisation générale de tous les moyens d'information et d'explication, en commençant par les témoignages des Anciens combattants eux-mêmes et en continuant par la revalorisation de l'enseignement de l'histoire contemporaine et de l'instruction civique à l'école.

Dans les jours qui précéderont chaque année le 8 mai les médias seront fortement sollicités pour expliquer à l'opinion publique et sourtout à la jeunesse, au moyen d'articles de presse, d'émissions de radio et de télévision, les raisons de cette fête. Dans les associations de jeunesse, des débats, des expositions et des visites de hauts lieux de la Résistance tels que le Mont-Valérien, seront organisés.

Je souhaiterais, de plus, que le 8 mai prenne à Paris une dimension plus large, celle d'une fête internationale de la liberté et de la paix. Les cérémonies du 8mai doivent permettre d'associer la jeunesse européenne dans un même élan vers la paix.

Nous proposerons que des délégations étrangères d'Anciens combattants et de jeunes des pays concernés par la guerre de 1939-1945 puissent se rencontrer à l'occasion de cette fête."»

Ces mêmes préoccupations, on les retrouve dans le débat. Sans doute convient-il de dire — ce n'est pas si fréquent — qu'un hommage a été rendu aux associations par M. Laurain qui a d'abord souligné l'exemplarité de leur combat, puis a déclaré :

« Je crois pouvoir, en votre nom à tous, féliciter et remercier les associations d'Anciens combattants d'avoir mené le combat que nous savons pour la fidélité, le patriotisme, l'attachement aux valeurs essentielles de notre nation. »

Le 10 Octobre au Mont-Valérien

Rappelons que la cérémonie organisée par le Comité national du Souvenir des Fusillés du Mont-Valérien à eu lieu le samedi 10 octobre 1981 à 15 heures, au Mémorial de la France Combattante du Mont-Valérien.

Cette cérémonie du souvenir et de fidélité à la mémoire des 4500 fusillés, aux idéaux pour lesquels ils donnèrent leur vie, revêtiront cette année encore une grande importance.

LE MEMORIAL DE THANN ENCORE DETRUIT

M. Laurain à qualifié cet acte de « honteux et lâche », ajoutant qu'il constitue une «insulte à la mémoire de tous ceux qui ont fait le sacrifice de leur vie pour que nous puissions aujourd'hui vivre libres».

Messages et condoléances

(Suite de la page 2)

région en suivant la ligne de conduite qui nous a été donnée.

C. JUTNER
Président de notre section
sur la Côte d'Azur.

* * *

Nous prenons une grande part au deuil qui vous frappe et vous adressons, tant au nom de notre Président Monsieur Jules BRAUNSCHVIG qu'au nom de Monsieur Gérard ISRAEL, Secrétaire général adjoint, et de l'Alliance Israélite Universelle, nos plus vives et sincères condoléances que nous vous prions de bien vouloir transmettre à la famille.

Pour Jacques LEVY
Directeur absent
Mme M. Th. LEVAILLANT
Secrétaire

* * *

Depuis 1964, un an avant l'ouverture des « Lauriers Roses » nous avons eu l'honneur de collaborer avec Isi à la grande réalisation sociale de l'U.E.V.A.C.J.

Le sens de la responsabilité, le dévouement, la compétence, l'honnêteté morale, politique, le respect d'autrui, toutes ces expressions se confondent entre elles lorsque l'on prononce son nom.

Par sa vie exemplaire, il nous semble toujours présent, ne serait ce qu'en nos coeurs.

Nathan SAPIR
Directeur des «Lauriers Roses»
et Pauline SAPIR

NOUS AVONS RECU DES MESSAGES DE...

Mr. FISCHMAN, président du 22ème R.MV.E

Exprime en son nom personnel et au nom du 22ème R.M.V.E. ses condoléances les plus sincères à l'épouse et aux enfants du regretté Isi BLUM, ancien combattant exemplaire du 22ème R.M.V.E. ainsi qu'à l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs.

* * *

Mr. Chalom BERLINSKI
Premier Ministre Officiant
du Temple Victoire

C'est avec émotion et une grande tristesse que je viens d'apprendre le décès de Monsieur Isi BLUM.

Depuis la libération, chaque année, en célébrant les cérémonies du souvenir, j'ai pu apprécier se droiture, ses qualités d'homme d'action, son contact humain et toute la sympathie qui s'en dégageait.

Il laisse un grand evide.

Je vous serais reconnaissant de transmettre à son épouse durement épronuvée, ainsi qu'à toute sa famille, l'expression de mes sentiments les plus attristés.

* * *

Mr Georges WELLERS,

Profondement attristé par le décès de son ami Isi BLUM dont il admirait toujours l'nitelligence, la solidité des convitions et la probité de caractère, vous adresse Madame, ainsi qu'à vos enfants et à l'Union des Engages Volontaires et Anciens Combattants Juifs, ses très sincères condoléances et vous prie de croire qu'il partage votre deuil.

* * *

Mr. VINCIGUERRA, Président de la Tramontana.

* * *

MM. SORRENTINO et MION, Membres de la Commission Paritaire de Surveillance des «Lauriers Roses».

* * *

Mr. André DAVERGNE de la Direction Nationale de l'A.R.A.C.

* * *

Mr. Maurice DELCROS et Pierre CARDIN de la Section de Bagneux de l'A.R.A.C.

* * *

Jacqueline PONS, fille de notre regrette président et Alain ROTBART.

Le Directeur : Maurice SISTER
Commision paritaire n° 1092 D 73

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

VENEZ NOMBREUX AU

BANQUET ANNUEL

qui aura lieu

le DIMANCHE, 29 NOVEMBRE 1981 à 13 HEURES

dans les Salons de

L'HOTEL CONCORDE-LAFAYETTE

(Porte Maillot)

Vous passerez une après-midi agréable dans une ambiance d'amitié avec l'orchestre ATTAL

Réservez vos places à « Notre Volonté »
26, rue du Renard, 75004 Paris

DRANCY : 40 ANS

Drancy est, avec Struthof, un des hauts lieux de la persécution allemande en France.

Il y eut d'autres camps, en zone nord et en zone sud, mais Drancy eut le triste privilège d'être désigné comme «l'antichambre de la mort». C'est de là que partirent vers les camps d'extermination près de 80.000 Juifs, hommes, femmes, enfants, vieillards.

Ce que fut leur existence dans ce camp installé dans des bâtiments inachevés Georges Weller le rapporte dans «L'Etoile jaune à l'heure de Vichy» (Fayard).

L'histoire commence le 20 août 1941, quand les 11e et 12e arrondissements de Paris, essentiellement populaires, sont mis en état de siège. 3477 Juifs, pour l'instant seulement des hommes, sont raflés et transférés à Drancy. C'est le début d'une longue série d'opérations faisant suite aux internements à Pithiviers et Beaune-la-Rolande, qui ira en s'aggravant.

Le temps qui passe ne doit pas atténuer le souvenir des persécutions hitlériennes. 40 ans après, l'Amicale des Anciens Déportés Juifs a organisé un rassemblement autour du Mémorial de Drancy, le dimanche 18 octobre à 10 h. 30.

Ils furent très nombreux dresser face aux alsificateurs de lutter contre l'oubli et de nous dresser face aux alsificateurs de l'histoire et aux nostalgiques racistes et antisémites.

— Il n'y aura pas d'ouverture du procès du Maréchal Pétain, ni transfert de ses cendres à Verdun, a déclaré M. le ministre Jean LAURAIN.

« La Captivité — histoire des prisonniers de guerre Français 1939-1945 »

« La captivité — histoire des prisonniers de guerre français 1939-1945 » est réalisée par le professeur Yves DURAND, agrégé d'histoire, et éditée par la Fédération nationale des combattants prisonniers de guerre et combattants d'Algérie, Tunisie, Maroc.

C'est un ouvrage de format 25 x19 de 550 pages, divisé en 7 parties et 23 chapitres illustrés par 350 photos, dont quelques-unes inédites, et comportant plus de 300 témoignages d'anciens prisonniers de guerre.

Présenté sous couverture cartonnée avec jaquette, son prix est de 150 F (franco).

La rédaction de l'ouvrage a nécessité cinq années de recherches et de travail au professeur DURAND, maître-assistant d'Histoire à l'université d'Orléans, et de nombreux concours divers.

*

L'originalité de ce livre repose sur les témoignages authentiques des prisonniers de guerre dans les diverses situations qu'ils eurent à connaître entre 1939 et 1945, sur lesquelles l'auteur, le professeur DURAND, projette un éclairage d'historien et d'humaniste.

Préfacé par Armand LANOUX, ancien prisonnier de guerre, secrétaire générale de l'Académie Goncourt, l'ouvrage se termine par une postface du président fédéral, Georges LEPELTIER, ouvrant une perspective sur l'action de la grande communauté des prisonniers de guerre après leur retour dans la patrie retrouvée.

NOS PEINES

Nous présentons nos condoléances les plus attristées aux familles de nos camarades disparus:

BIMBAD Fischel
GOLDSZTEIN Srul
KANAR Joseph
SCHNEIDER Max
SWIECZKA Symcha
WAJNAPEL Lazare

NOS VOEUX

Nous sommes heureux d'adresser nos plus chaleureses félicitations à notre camarade Boris KAUFMAN, membre du Comité, et son épouse, heureux grand - parents d'une petite FANNY. Aux jeunes parents, nous souhaitons beaucoup de bonheur.

* * *

A notre camarade SZTABOWICZ, membre du Comité, et son épouse nous adressons nos plus sincères félicitations à l'occasion de la naissance de leur petit-fils FLORENT. Nous présentons également aux jeunes parents tous nos voeux de bonheur.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראַנט-קעמפער

די לוויה פון איזי בלום

אַ גרויסער עולם, הונדערטער חברים, פערזענלעכקייטן און פריינט זיינען מיטוואָך, דעם 19־טן אויגוסט, טראָץ דער וואַקאַנס־צייט געקומען אָפּגעבן דעם לעצטן כבוד אונדזער חבר איזי בלום, גענעראַל־סעקרעטאַר פון קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד.

ביי זיין אָפענעם קבר (אין קאַוואָ פון „מיטיעל", ביים פאַרבאַנד), האָבן גערעדט און אַרויסגעהויבן די פערזענלעכקייט און אומפאַרגעסלעכע געשטאַלט פון איזי בלום שאול שטיינוואַן, גענעראַל־סעקרעטאַר פון „אָרגאַן" און אין נאָמען פון דער „נייע פרעסע", איינער פון אירע מיטגרינדער און בויער. נאָך אים האָט גענומען אַ וואָרט זשיליען לאַפּרעטער, אין נאָמען פון צ. ק. פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. ביידע רעדנער האָבן אין זייער וואַרעמע ווערטער געשילדערט דאָס לעבן פון איזי בלום, אַלס פּראָגרעסיוון, געזעלשאַפטלעכן טוער און אומדערמידלעכן איבערגעגעבענעם אַנטי־נאַציזם קעמפער פאַר גערעכטיקייט און שלום.

דאַן האָט אונדזער חבר אילעקס בעלער, פּרעזידענט פון פאַרבאַנד געהאַלטן אַ רירנדיקע רעדע, אין וועלכער ער האָט דערמאָנט די גרויסע פאַרדינסטן פון פאַרשטאָרבענעם אַלס גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד און מיליטאַנט פאַר דער איינהייט פון די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, ווי פאַר די גרויסע סאָציאַלע דערגרייכונגען און רעאַליזירונגען אין דינסט פון די פרייוויליקע פראָנט־קעמפער, ווי פאַרן יידישן יישוב. (מיר ברענגען זיין רעדע אין פראַנצויזיש).

מיט אַנטשולדיקן זיך פאַר דער גרויסער צאָל חברים, טוער און פערזענלעכקייטן פאַר נישט האָבן אויסגערעכנט זייערע נעמען, ווי פאַר די וועלכע האָבן געשיקט בלומען אויפן פרישן קבר פון איזי בלום.

אין איבערגעפולטן גרויסן זאַל פון אונדזער פאַרבאַנד

ווירדיקע און רירנדיקע טרויער-אַקאַדעמיע לכבוד אונדזער אומפאַרגעסלעכן חבר איזי בלום

דער גרויסער זאַל פון פאַרבאַנד פון די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן איז געווען צו קליין אַריינצונעמען די אַלע, וואָס זיינען געקומען צו דער טרויער־אַקאַדעמיע לכבוד איזי בלום.

זיינען טאַקע פיל געשטאַנען, זיך צוהערנדיק צו די רעדנער, פאַרשטייער פון די אָרגאַניזאַציעס: „אופּאַק", קרי"ף, אַראַ"ק, יידישע געוועזענע דעפּאָרטירטע, „אוניאָן", אינזשעניר"ר, מראַ"פּ, קק"ל, די פעדעראַציע פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע וועלט־מלחמות.

דעם פאָרזיץ פירט חבר ג. שולץ, וועלכער הויבט אַרויס די געשטאַלט פון אומפאַרגעסלעכן חבר, דעם אומדערמידלעכן גענעראַל - סעקרעטאַר. זיינע איניציאַטיוון אויף אַלע געביטן, ווי דער מאָנומענט אויף באַניע, דאָס פּראַכטפול הויז אין לעוועגס, ווי אויך זיין קאַמף קעגן נאַציזם, אַנטיסעמיטיזם, פאַר שלום.

ער איז דערפאַר געווען געשעצט און געאַכטעט דורך אַלעמען. ער בעט דאַן אָפּצומערקן מיט אַ מינוט שטילשווייגן זיין אָנדענק, נאָך וועלכן דער באַקאַנטער פּיאַניסט און מיטגליד פון פאַרבאַנד, עלי גאָלדענבערג, פירט אויס אַ טייל פון שאָפּענס טרויער־מאַרש.

לעאָ באַראָן, גענעראַל־סעקרעטאַר פון אופּאַ"ק דריקט דאַן אויס זיין טרויער און מיטגעפיל דער משפּחה. ער שטרייכט אונטער דעם אייגנהייטס־גייסט, וואָס הערשט אין פאַרבאַנד, אַדאַנק אַזעלכע ווי איזי בלום און דאָס איז נישט קיין לייכטע זאַך. דערמאָנענדיק די אַלגעמיינע ליידן אין די לאַגערן און דעם ווידערשטאַנד צום נאַציזם, זאָגט דער רעדנער:

„די יידישע חברים זיינען געווען גאָר באַזונדערס גערודפט, און דאָס איז אויך געווען אַ מין שטויס־קראַפט פאַר אונדז אַלעמען און האָט אָנגערעגט צום געמיינזאַמען קאַמף".

עס באַקומט דאַן אַ וואָרט חבר א. בולאַזוקאַ. מיט פיל עמאָציע ווענדעט ער זיך צו די פאַרזאַמלטע זאָגנדיק: „ווען נישט אין נאָמען פון קרי"ף און דעם אַמיקאַל פון די יידישע געוועזענע דעפּאָרטירטע, וועלכע האָבן מיך דעלעגירט, וואָלט איך סיי ווי געווען דאָ היינט צווישן אייך, ווי בלומס אַ פערזענלעכער פריינט. אונדזער טרויער איז זייער גרויס און מיר דאַרפן זיין ווירדיק זיין אָנדענק".

ה. בולאַזוקאַ דערמאָנט די איניציאַטיוון פון פאַרבאַנד, צווישן וועלכע דער וואַלד אין ישראל, די געמיינזאַמע אויפגאַבן אין אָנבליק פון די אַטענטאַטן אויף די סינאַגאָגעס רי קאָפּערניק און אין ווין.

פריינט סאַיפּער, לייענט דאַן אַ מעסאַזש פון אַנרי גלאַזבערג, פּרעזידענט פון די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע וועלט־מלחמות.

דאַן רעדט אין נאָמען פון „אוניאָן" און פון דער „נייע פרעסע" ד"ר פּאָל הירשמאַן

„איזי בלומס טויט איז אַ גרויסער פאַרלוסט פאַר אונדז אַלעמען. ער איז געווען אין אונדזער באַוועגונג, איינער פון די בויער פון דער „נייע פרעסע", ער איז געווען אונדזער פריינט, אונדזער נאָענטער חבר.

„מיר וועלן אים תמיד געדענקען, מיר וועלן בלייבן טריי זיין אָנדענק, פאָרזעצנדיק דעם קאַמף אין זעלבן גייסט".

דער פאָרזיצער און משה שומער לייענען דאַן איבער פיל מעסאַזשן פון קאָמבאַטאַנטן - אָרגאַניזאַציעס, פערזענלעכקייטן און פריינט, צווישן וועלכע אַ מעסאַזש פון חבר י. פּערסטונסקי, וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד, וועלכער האָט טראָץ זיין געזונט־צושטאַנד זיך געפונען אין זאַל (מיר ברענגען זיין

עס באַקומט אַ וואָרט דער סענאַטאָר־מער פון לעוועגס זשאָזעף רעיבאַ, וועלכער איז ספּעציעל געקומען קיין פּאַריז. ער זאָגט: „איזי בלום איז געווען אַ גרויסע פיגור, וועמענס לעבן איז געווען פאַרבונדן מיט דער זאַך פאַר וועלכער ער האָט געקעמפט. צוזאַמען מיט אים, מיט פאָל מאַנע, האָבן מיר פאַרפלאַנצט דעם בוים „לאַריע ראָז" ווייל „לאַרבערבלעטער, רוס און רויז — איז האָפענונג". דאָס איז דאָס דויערהאַפטע, וואָס בלייבט אין אָנדענק פון איזי בלום.

זייער געפילפול שפּילט דאַן פריינט ע. גאָלדענבערג אַ סאָנאַטע פון בעטהאָווען. דער עולם הערט זיך צו אין טיפער שטילקייט.

עס האַלט צום סוף אַן איינדרוקספולע רעדע דער חבר מ. שוסטער. ער ווענדט זיך צו דער פרוי קלאַראַ און די אַנדערע משפּחה־מיטגלידער, וואָס געפינען זיך אין זאַל: „טייערע קלאַראַ מיט זיינע זין, טייערע פריינט, דער פאַרבאַנד איז אין טרויער, זיין גענעראַל־סעקרעטאַר, איינער פון זיינע גרינדער איזי בלום, איז מער נישטאָ צווישן אונדז".

אין לויף פון זיין רירנדיקער רעדע הייבט ער אַרויס א. בלום דעם מענטש, פערזענלעכקייט און דעם קעמפער, וועלכער האָט אַזעלכע אומגעהויערע פאַרדינסטן נישט בלויז פאַרן פאַרבאַנד, נאָר אויך פאַרן פּראָגרעסיוון יידישן ישוב אין פּאַריז בכלל. עס איז אים נישט לייכט צו פאַרענדיקן צוליב די טרערן וואָס שטיקן אים אין האַלדז.

די ווירדיקע טרויער־אַקאַדעמיע, וואָס איז געווען פון גאָר אַ הויכן ניוואָ ווערט פאַרענדיקט מיט אַ קאָנצערט פון באַך און אַן אַדאַזשיאָ פון אַלבינאָני, אויסגעפירט מיט טאַלאַנט און געפיל פון יונגן פידלער (1־טער פּרייז פון דער פּאַריזער קאָנסערוואַטאָריע) וולאַדימיר ווינניצקי און פון פּיאַניסט עלי גאָלדענבערג, וואָס האָבן שטאַרק גערירט.

די פאַרזאַמלטע גייען זיך שטיל פונאַנדער, ווענדנדיק אַ לעצטן בליק צום פּאָרטרעט פון איזי בלום (איינגעהילט מיט אַ שוואַרצן באַנד), וואָס באַגלייט אַלעמען מיט זיין וואַרעמען, טיף־מענטשלעכן בליק.

ח. גאָלדגעוויכט

דערעפענונגס-רעדע פון ג. שולץ אויף דער טרויער-אַקאַדעמיע

טייערע חברים און פריינט,

מיט גרויס צער און יראת הכבוד דערקלער איך פאַר געעפנט די טרויער־אַקאַדעמיע, געווידמעט אונדזער טייערן חבר און גענעראַל־סעקרעטאַר איזי בלום, וואָס איז אַוועקגעריסן געוואָרן פון אונדז דעם 14־טן אויגוסט היינטיקס יאָר.

נאָכדעם, ווי ער באַגריסט און באַדאַנקט די פאַרשטייער פון די פריינטלעכע אָרגאַניזאַציעס און דריקט אויס די טיפסטע מיטגעפילן זיין שווער געטראָפענע פרוי קלאַראַ, זיינע זון רענע און פּיער און דער גאַנצער פאַמיליע, דערקלערט ער:

ווען עס ברעכט אויס דער קריג אין 1939, אַנגאַזשירט זיך איזי בלום אַלס פרייוויליקער אין דער פראַנצויזישער אַרמיי, כדי צו קעמפן קעגן היטלעריזם פונקט ווי עס האָבן עס געטאָן טויזנטער און טויזנטער אַנדערע יידן. צוזאַמען מיט אַנדערע ווערט ער גענומען אין געפאַנגענשאַפט, ווו ער שמאַכט־אָפּ אונטער די שטעכל־דראָטן 5 שווערע יאָרן פון ליידן און ווידערשטאַנד. די דאָזיקע יאָרן לייגן אַ טיפן חותם אויף זיין גאַנץ לעבן און געזונט.

נאָכן זיג פון די אַלירטע ווען די קריגס־געפאַנגענע קערן זיך אום אַהיים ווערט געגרינדעט די אָרגאַניזאַציע וואָס זאָל פאַרטיידיקן די רעכט פון די געוועזענע פרייוויליקע, איינער פון די אַקטיווסטע איז דער חבר איזי בלום, וועלכער ווערט אין קורצן באַשטימט אַלס גענעראַל־סעקרעטאַר פון די געוו. יידישע פרייוויליקע און פראָנט־קעמפער פון 1939־45. אויף דעם דאָזיקן פּאָסטן בלייבט ער ביזן לעצטן טאָג פון זיין לעבן.

אונטער דער אָנפירונג פון איזי בלום ווערט אונדזער פאַרבאַנד איינע פון די שטאַרקסטע מאַסן־אָרגאַניזאַציעס, וואָס באַטייליקט זיך אין אַלע קאַמפן צוזאַמען מיט די פראַנצויזישע קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס פאַר אונדזערע רעכט. זי ווערט אַ וויכטיקער פאַקטאָר אין קאַמף קעגן ראַסיזם און אַנטיסעמיטיזם און פאַר איינהאַלטן דעם שלום.

אונטערן אימפּולס פון חבר איזי בלום שאַפט אונדזער „פאַרבאַנד" אַ רייע דויערהאַפטע ווערק אין דינסט פון אונדזערע מיטגלידער ווי פאַרן גאַנצן יידישן ישוב. ווי דאָס זיינען דער מאָנומענט אויף באַניע און אונדזער אַפּרוהויז אין לעוועגס.

דער חבר איזי בלום איז געווען געשעצט און געאַכט ביי אַלע פריינט און חברים, וועלכע האָבן אין אים שטענדיק געזען אַ האַרציקן פריינט. ער האָט שטענדיק געפונען די בעסטע אופנים פון לעזן אונדזערע פּראָבלעמען, אויסצוגלייכן סיכסוכים שטילן דערהיצטע געמיטער.

זיין פאַרשווינדן איז אַ שווערער פאַרלוסט פאַר אונדזער פאַרבאַנד און פאַר אַלע זיינע פריינט.

קומט אַלע זונטיק 25-טן אָקטאָבער אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג

זונטיק, דעם 25־טן אָקטאָבער 9.30 פרי, וועלן די יידישע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, מיטגלידער פון פאַרבאַנד זיך טרעפן ווי יעדעס מאָל, און האַיאָר נאָכמער אויף זייער יערלעכער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג, וואָס קומט פאָר אין גרויסן זאַל פון דער 9־טער מערי, 6, רי דרואָ.

זיי וועלן קומען, כדי אויך צו באַערן ווירדיק אונדזער אומפאַרגעסלעכן חבר איזי בלום.

זיי וועלן מיט זייער עפעקטיווער אָנוועזנהייט ווידער אַמאָל ברענגען צום אויסדרוק זייער צוגעבונדנקייט צו זייער אָרגאַניזאַציע. זיי זיינען דורך איר פאַרבונדן מיט דער גרויסער קאָמבאַטאַנטן־משפּחה, צו נעמען אָנטייל אין די אַקציעס לטובת די אינטערעסן פון אַלע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, וואָס דער אופּאַ"ק האָט באַהאַנדלט אויפן נאָר וואָס פאָרגעקומען קאָנגרעס פון 3־טן און 4־טן אָקטאָבער אין איס־לע־מולינאָ, אויף וועלכן אונדזער פאַרבאַנד איז געווען פאַרטרעטן דורך זיינע קאָמיטעט־מיטגלידער טשאַרני, שוסטער, קאַראַל (טאַפּירשטיין), גורפינקעל און זילבערבערג (וואַקס). מיר ברענגען אַ לענגערן באַריכט און די רעזאָלוציעס אויף די פראַנצויזישע זייטן.

קומענדיק אויף דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג וועלן די מיטגלידער זיך קענען איבערצייגן אויף וויפל ס'איז רייך די אַקטיוויטעט פון פאַרבאַנד אויף אַלע געביטן און ווי אַזוי ער האָט גענומען שטעלונג צו כמעט אַלע פּראָבלעמען, באַזונדערס צו די וואָס זיינען נוגע דעם קאַמף קעגן נעאָ־נאַציזם, אַנטיסעמיטיזם, ראַסיזם און פאַר שלום אין דער וועלט, שלום אין ישראל.

דער מיטגליד וואָס וועט נאָר וועלן וועט קענען באַקומען אַ וואָרט אין דער דיסקוסיע, סיי וועגן דער אָפּגעטוענער אַרבעט, סיי וועגן די אויפגאַבן וואָס שטעלן זיך פאַר אונדז נאָך די געענדערטע צום גוטן באַציאונגען מצד דער רעגירונג צו די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער, אָבער ווען דער קאַמף און וואַכזאַמקייט איז שטענדיק נויטיק.

אָט פאַרוואָס מיר וועלן זיך אַלע טרעפן זונטיק, דעם 25־טן אָקטאָבער אויף דער יערלעכער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג.

די יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון אונדזער פאַרבאַנד

קומט פאָר זונטיק דעם 25־טן אָקטאָבער 1981 9,30 פרי פּינקטלעך אין דער מערי פון 9־טן אַראָנדיסמאַן, 6 רי דרואָ (מעטראָ רישעליע־דרואָ)

טאָג - אָרדענונג:

1. דערעפענונגס־רעדע
2. טעטיקייט-באַריכט
3. פינאַנציעלער באַריכט
4. דיסקוסיע
5. אָפּשטימונג פון דער רעזאָלוציע
6. וואַלן פון דעם קאָמיטעט.

קומט אַלע, פאַרפעלט נישט אונדזער יערלעכען צוזאַמענטרעף

מיר קענען נישט און טאָרן נישט פאַרגעסן אין ח' איזי בלום

(אויסצוג פונעם מעסאַזש פון וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד י. פּערסטונסקי)

כ'האָב נישט בדעה זיך צו באַנוצן מיט „אחרי מות קדושים", דאָס וואָס מיר אַלע ווייסן יאָ איז, אַז ער איז געווען דער מוח פון אונדזער אָרגאַניזאַציע, מיט וועלכער מיר זיינען אַזוי שטאָלץ און פאַר וועלכער ער האָט אַלץ אָפּגעגעבן: צייט ענערגיע און אינטעליגענץ, כדי זי זאָל האָבן אַ וואָס מער ווירדיקן אָנזען און חשיבות אין דער אַלגעמיינער פראַנצויזישער קאָמבאַטאַנטן באַוועגונג, ווי אין דער יידישער געזעלשאַפט אין פּאַריז.

מיר דאַרפן אויך דערמאָנען, אַז אַ דאַנק איזי בלום צווישן אונדז האָבן מיר, נישט געקוקט אויף אונדזערע פאַרשידענע מיינונגען, באַוויזן צו פירן אַן איינהייטלעכע, פּראָדוקטיווע טעטיקייט און צו האָבן דערגרייכונגען, וועלכע וועלן בלייבן אויף לאַנגע יאָרן.

נישט פאַרגעסן איזין, הייסט פאָרזעצן אונדזער אַרבעט אין זיין גייסט פון איינהייט און טאָלעראַנץ.

דערלויבט מיר אויסצודריקן מיינע טיפסטע מיטגעפילן זיין פרוי קלאַראַ, וואָס האָט מיט אַזוי פיל איבערגעגעבנקייט און וואַרעמקייט אַרומגערינגלט איר מאַן איזי.

כבוד זיין אָנדענק!

פאַרבאַנד גיט איבער נייע שפּענדונג פון 50 טויזנט פראַנק פאַרן ק.ק.ל.

אונדזער פּרעזידענט א. בעלער און ח. שטאַבאַוויטש (פאַר דער טאָמבאָלאַ־קאָמיסיע) האָבן איבערגעגעבן פאַרן אָנהייב פון דער קאָמיטעט־זיצונג פון 5־טן אָקטאָבער דער דעלעגאַציע פון ק. ק. ל. אין באַשטאַנד פון יוסף מאַרק, גענעראַל־דעלעגאַט פון ק.ק.ל. אין פראַנקרייך און פון זיין ערן־פּרעזידענט מאָריס שטערן אַ נייע שפּענדונג פון 50 טויזנט פראַנק פאַר פלאַנצן נייע ביימער אין ישראל.

די פאַרשטייער פון ק. ק. ל. האָבן פונדאַסניי אויסגעדרוקט זייער אָנערקענונג פאַר אונדזער אַרבעט לטובת ישראל.

4°-175 Octobre - Novembre 1981 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

די נייע ענדערונגען אין לאנד

„לע זשורנאל דע לא רעזיסטאנס", דער ארגאן פון אנאק"ר פון סעפטעמבער 1981, „לע פיל דע בארבעלע", די צייטונג פון די פראנצויזישע קריגס־געפאנגענע פון סענער דעפארטעמענט, „לע פאטריאט רעזיסטאן" פון פנדאיר"פ און פיל אנדערע צייטונגען און אינפארמאציע־ביולעטינען דריקן אלץ מער אויס זייער צופרידנקייט לגבי א ריי מאסמיטלען, וואס די נייע רעגירונג האט שוין באוויזן אנצונעמען וואס שייך די געוועזענע קאמבאטאנטן און קריגס־קרבנות. דער אינדעקס פון זייערע פענסיעס איז געשטיגן פון 170 אויף 179:

עס האנדלט זיך קודם כל אין דער העכערונג פון די פענסיעס אויף 5 פראצענט (חוץ די אנדערע געוויינלעכע העכערונגען), דאס הייסט די ערשטע אויסצאלונג פון די 14,26 פראצענט (הינטערשטעליק פונעם „ראפאר קאנסטאן"), וואס די רעגירונג מארוא האט אנגענומען, געבנדיק אזוי ארום סאטיספאקציע דער דריי־צדדימדיקער קאמיסיע (די באר־רעגירונג האט במשך פון יארן יא געוואלט, נישט געוואלט אבער שטענדיק עס אפגעווארפן).

דערמיט האט די רעגירונג פון דער ענדערונג פאריכט די ערשטע גרויסע עוולה, וואס איז באגאנגען געווארן לגבי די מלחמה־קרבנות (די צווייטע 5 פראצענט דארפן אויסגעצאלט ווערן אין הארבסט 1982 און די איבעריקע 4,26 פראצענט אין 1984).

די צווייטע גרויסע דערגרייכונג, וואס גייט נישט אן בלויז די געוועזענע קאמבאטאנטן, נאר דעם גאנצן פראנצויזישן פאלק, דאס איז די אנערקענונג פון 8־טן מאי אלס אינסטיטוציאנעלן יום־טוב פון זיג איבערן נאציזם.

עס דארף אויך דערמאנט ווערן, אז מיטן צוריקאיינשטעלן דעם קאמבאטאנטן ־ מיניסטעריום (מיר האבן פריער שוין זינט מערערע יארן געהאט בלויז א שטאטס־סעקרעטאר פאר די קאמבאטאנטן און קריגס־קרבנות) איז די חשיבות פון קאמבאטאנטן זייער פיל געשטיגן.

דאסגלייכן איז צוגעזאגט געווארן צו פארשנעלערן דאס דערטיילן די קאמבאטאנטן־קארטע מיט גרעסערע פארלייכטערונגען, אזוי גוט פאר די ווידערשטענדלער ווי פאר א ריי קאטעגאריעס פון קריגס־געפאנגענע און פאר די פונעם קריג אין אלזשיריע.

אוודאי זייבען נאך פארבליבן געוויסע פראבלעמען, אבער דאס איינשטעלן אזא פריינטלעכן דיאלאג צווישן נייעם קאמבאטאנטן־מיניסטער און די ארגאניזאציעס פון אלע מלחמה־קרבנות זאגן עדות אויף גרויסע שאנסן זיי זאלן ביסלעכווייז געלייזט ווערן.

דער קאמף קעגן ראסיזם און אנטיסעמיטיזם

אן אנדערע צופרידנשטעלנדיקע דערשיינונג איז די שטעלונג פון דער רעגירונג, וואס שייך דעם קאמף קעגן ראסיזם, אנטיסעמיטיזם, נאציזם און קסענאפאביע.

אויך אויף דעם געביט קומט צום אויסדרוק די צופרידנקייט פון די קאמבאטאנטן־ארגאניזאציעס אין זייער פרעסע.

פון דער דעקלאראציע פון אינערן־מיניסטער גאסטאן דעפער אין זיין ענטפער אויף די פראגן פון זשארזש סאר אין דער נאציאנאלער פארזאמלונג. צום ערשטן מאל נאך לאנגע יארן, האט אן אינערן־מיניסטער געהאלטן פאר זיין חוב צו פאראורטיילן דעם 10־טן יולי דעם אנטיסעמיטיזם און נעא־נאציזם אין פראנקרייך פארווערנדיק שפעטער אפיציעל דעם פארקויף פון נאצישע אפצייכנס.

וואס אנבאלאנגט דעם גרויזאמען אטענטאט אויף רי קאפערניק, וואס האט אויפגעטרייסלט נישט בלויז די יידן, נאר אויך די פראנצויזישע עפנטלעכקייט, האבן מיר זיך דערוווסט ערשט איצט, אז דער דאסיע איז ענדלעך איבערגעגעבן געווארן אין די הענט פון דער יוסטיץ. אבער די זאך איז נישט אזוי פשוט, האט דערקלערט דער אינערן־מיניסטער, ווייל די אפערע איז ביז איצט נישט גענוג געפארשט געווארן. ער האט דערביי פארזיכערט, אז „אלץ ווערט איצט געטאן, כדי צו פארשן, נאכפאלגן און באלייכטן גרינטלעך אלע וועגן און שפורן, וואס פירן צום אטענטאט".

דעם 31־סטן אויגוסט, האט די פרעסע געמאלדן, אז דער אינערן־מיניסטער האט אויך פארארדנט די פרעפעקטן אנצוקלאגן אלע ראסיסטן, וואס ליבן דעם נאציזם. „דער דאזיקער צירקולאר, דערקלערט דער אנאק"ר, איז א באפרידנדיקער ענטפער אויף אונדזער זארג ס'איז נויטיק, אז אלע קאמפעטענטע אויטאריטעטן זאלן אנווענדן די געזעצן וואס עקזיסטירן שוין זינט לענגערע יארן, א זאך, וואס זיי האבן ביז איצט עס נישט געטאן".

וואס שייך דעם פארבאנד, וויל ער האפן, אז די רעגירונג און באזונדערס דער יוסטיץ־מיניסטער, וואס האט באוויזן אפצושאפן דאס רעאקציאנערע געזעץ „זיכערקייט און פרייהייט", ווי אויך דאס געזעץ פון טויט־שטראף, אז ער וועט אויך דערגרייכן אפצוגעפונען די פארברעכער פונעם אטענטאט אויף רי קאפערניק, כדי א סוף צו מאכן צו אזעלכע שוידערלעכע אטענטאטן און צו שטעלן אויסערן געזעץ יעדן ראסיסטישן אקט.

מ. ש.

קומט צאלרייך

זונטיק, דעם 29-טן נאוועמבער

אויף דעם

יערלעכן באנקעט

וועלכער קומט פאר אין די זאלן פון

האטעל „קאנקארד=לאפאיעט"

מעטרא: פארט מאיא

איר וועט פארברענגען אין א חברישער אטמאספער

א גאנצן נאכמיטאג מיטן אנטייל פון ארקעסטער

פון ראלאנד אטאל

אין א צוגעפאסטן פראגראם פון פידל־מוזיק

די צאל פלעצער איז באגרענעצט

פרייז פון מיטאג — 170 פראנק

אונדזער אדרעס:

U.E.V.A.C.J., 26 rue du Renard 75004 PARIS Tél. : 277-73-32

פארשרייבט אייך אויפן יערלעכן באנקעט

זונטיק, דעם 29־סטן נאוועמבער, 13 אזייגער וועט פארקומען אונדזער יערלעכער מיטאג ־ באנקעט פון פריינטשאפט.

דער באנקעט קומט פאר אין די שיינע זאלן פון „קאנקארד ־ לאפאיעט". די צאל פלעצער איז א באגרענעצטע. עס ווערט דעריבער רעקאמענדירט פון פארויס זיך צו באזארגן מיט די פלעצער אין ביורא פון פארבאנד.

דער באנקעט איז האיאר פארזען מיט א רייכן פראגראם און מיט שטילע פידלער־מוזיק אונטער דער אנפירונג פון ארקעסטער אטאל.

קאמף קעגן אטאמישן וואפן־געיעג פארשטארקט זיך אין אייראפע

נאך דער לעצטער מעטיקער מאניפעסטאציע קעגן אטאמישן וואפן־געיעג אין פעדעראלן דייטשלאנד איז די דארטיקע סאציאל־דעמאקראטישע רעגירונגס־פארטיי באאומרואיקט צוליבן פאציפיסטישן כאראקטער און דער אנטי־אמעריקאנער פאליטיק פון דער דייטשער יוגנט.

אבער דער קאמף גייט ווייטער און פארשטארקט זיך, נישט בלויז אין פעדעראלן דייטשלאנד נאך אויך אין מערערע אייראפעאישע לענדער, ווי דאס איז בעלגיע, דענעמארק, האלאנד, שוועדן, נארוועגיע און אנד.

אין פראנקרייך, האט די שלום־באוועגונג, אין די ראמען פון „דער אלוועלטלעכער וואך פאר דער אנטוואפענונג", ארגאניזירט א נאציאנאלן אויפמארש אויפן 25־טן אקטאבער אין פאריז. מערערע ארגאניזאציעס האבן געגעבן זייער אנשלוס. דער דאזיקער אויפמארש קומט פאר אין היפאדראם פון פארס דע פאנטען.

נייע איניציאטיוון

אין א בריוו פון זיין פרעזידענט רענע פעיר, שטרייכט אונטער א ניי מאל דער נאציאנאלער אופא"ק די גרויסע וויכטיקייט, וואס עס שטעלט מיט זיך פאר דער קאמף פאר דער אנטוואפענונג. ער דערמאנט, אז דער פמא"ק (די וועלט־פעדעראציע פון די געוו. קאמבאטאנטן), דער פ. י. ר. (וועלט־פעדעראציע פון די ווידערשטענדלער), די ק. י. א. פ. זש. (אינטערנאציאנאלער קאמיטעט פון די געוו. קריגס־געפאנגענע) און אנדערע זאגן זיך ארויס, אז עס דארפן גענומען ווערן אין דער וואך פון 24־טן ביזן 30־טן אקטאבער נייע איניציאטיוון אין אלע לענדער פארן פאדערן אפצושטעלן דעם אטאמישן וואפן־געיעג, כדי אויסצומיידן אן אטאמישע מלחמה אין אייראפע. די יידישע קאמבאטאנטן, וואס קעמפן פארן שלום וועלן זיכער נישט אפשטיין פון זייערע פראנצויזישע קאמפס־חברים.

יערלעכע אלגעמיינע פארזאמלונג פון די דעפארטירטע

זונטיק, דעם 18־טן אקטאבער איז פארגעקומען א רירנדיקע צערעמאניע ביים מאנומענט פון דראנסי

ס"איז דאן פארגעקומען די 36־טע יערלעכע אלגעמיינע פארזאמלונג מיט א באפרייאונגס־באנקעט פון די געוו. יידישע דעפארטירטע.

א בינטל זכרונות וועגן חבר איזי בלום

אונדזער לאנגיאריקער קאמיטעט־מיטגליד חיים סאדאווסקי, וועלכער איז געווען גאנצע 5 יאר צוזאמען מיט איזי בלום אין איין לאגער, האט דערציילט זייער וויכטיקע פרטים, וואס ווארפן א נייע שיין אויף דער פערזענלעכקייט פון אונדזער פארשטארבענעם חבר.

מיר ברענגען דא, צוליב מאנגל אין פלאץ קורצע אויסצוגן פון זיינע אינטערעסאנטע זכרונות.

איך קען שוין איזי בלום־קלייטמאן כמעט 50 יאר. אונדזער גורל האט אונדז ווידער צוזאמענגעפירט אין סטאלאג 3"ב אלס קריגס־געפאנגענע. מיר די פרייוויליק־אנגאזשירטע אין דער פראנצויזישער ארמיי.

אין סטאלאג האב איך אויף רעכטס דערזען אין א. בלומען, אז מיר האבן דא אין דעם „יודענבאראק", ווי מיר האבן אים איינשטימיק אויסגעוויילט אלס אונדזער פארטרויאונגס־מאן, צו טאן מיט א מענטש א פאראנטווארטלעכן, אן איבערגעגעבענעם און א געטרייען פאר אלעמען אן אויסנאם.

מיט זיין קלוגשאפט און אינטעליגענץ האט ער זיך גיך דערווארבן דעם פולן צוטרוי, ביים אלגעמיינעם פראנצויזישן „אם דע קאנפיאנס", פונעם גאנצן פראנצויזישן געפאנגענען ־ לאגער. זיין אויג האט געוואכט אויף אלע זיינע ליידנס־חברים. ווי נאר איינער האט געליטן פון אן עוולה, האט באלד איזי בלום אלץ אויסגעגליכט.

איך בין א סך מאל געווען אין סטאלאג אין גאנץ גרויסע געפארן: אמאל פאר עפעס זיך „אויסטויגן" אין דער קיך, אסך מאל פאר האבן „א גרויס מויל", פאר נישט דיסציפלינירטקייט און פאר אנדערע חטאים. איינמאל האט מען מיך געכאפט ביים אונטערשטעקן א פאפיראס א רוסישן קריגס־געפאנגענעם און מען האט מיך פאר דער „חטא" איינגעזעצט אין א שטראף־באראק. און ווידער אמאל א דאנק די אפפערוווליקע און ענערגישע אינטערווענץ פון איזין, האט מען מיך באפרייט און געראטעוועט פון די נאצישע לאפעס, כאטש ער גופא, אונדזער ליבער „אם דע קאנפיאנס" איז געווען אליין אין גרויס געפאר. זיין נארע, האט אין די אונטן אויסגעזען ווי אן אומלעגאל ארט, ביים פירן זיין רעזיסטאנס־ארבעט.

אט פארוואס איך בין דערשיטערט געווארן צוליבן טויט פון אזא איבערגעגעבענעם געטרייען חבר וואס איז געווען אזוי באליבט ביי אלעמען, ביי אלע חברים פון קאמיטעט, מיט וועלכן ס'איז געווען א מחייה צו זיצן צוזאמען אויף א זיצונג.

אויסדריקנדיק מיינע טיפסטע מיטגעפילן זיין טייערע פרוי קלארא, די קינדער און פאמיליע, זאג איך זיי: זייט געטרייסט און כבוד זיין אנדענק!

חיים סאדאווסקי

סטאלאג „3 ־ ב"

מיר זיינען געווען אנוועזנד ...

אין פארלויף פון דער וואקאנס־צייט, בעת וועלכער מערערע חברים האבן פארזיכערט, לויט דער ריי, די פערמאנענץ אין אונדזער לאקאל האבן זיי זיך אויך באטייליקט אין אייניקע וויכטיקע צערעמאניעס פון חודש אויגוסט ביים אפגעבן כבוד די געפאלענע קרבנות און מארטירער אין קאמף קעגן די נאצים און פאר דער באפרייאונג פון פאריז.

דעם 10־טן אויגוסט האבן די חברים מ. טשארני און ב. קויפמאן (מיט דער פאן) זיך באטייליקט אין דער מאניפעסטאציע פון די באן־ארבעטער אויף גאר סען לאזאר.

דעם 23־סטן אויגוסט אויף די פייערונגען, ארגאניזירט דורכן מער פון פאריז ביים מאנומענט פון גענעראל לעקלער, ביים געוועזענעם וואקזאל פון מאנפארנאס און אויף דער אפיציעלער אויפנאמע אין דער מערי פון פאריז. עס זיינען געווען אנוועזנד: פרעזידענט בעלער, די קאמיטעט־מיטגלידער סאסעוויטש (פרעזידענט פון „מיטיעל" ביים פארבאנד), וועלער, קויפמאן (אומעטום מיט דער פאן).

דער פארבאנד האט זיך באטייליקט דורך ב. קויפמאן — אין דער פלאם־צערעמאניע פון „אנאקר", דעם 6־טן סעפטעמבער אויף דער 37־טער מאניפעסטאציע פאר דער באפרייאונג פון פאריז, ארגאניזירט דורך דעם קאמיטעט פון דער באפרייאונג פון פאריז. עס זיינען געווען אנוועזנד צוו"אנד.: גאלדגעוויכט, גארבאזש, קויפמאן, סאסעוויטש, שווארץ און פיל אנדערע, פאר וועלכע מיר אנטשולדיקן זיך פארן נישט אויסרעכענען זיי.

עס זיינען געווען אנוועזנד אויף דער גרויסער אנדענק ־ צערעמאניע אויפן מאן־וואלעריען, שבת דעם 10טן אקטאבער ש. אפעל (פארשטייער אין „קאמיטע דע סוווענירן פון מאן וואלעריען), קאץ (מיט דער פאן), א. בעלער, ר. קאהן, ש. מאלעך, זש. גורפינקעל און אנדערע — אן אומפארגעסלעכע צערעמאניע, מיטן אנטייל פון קאמבאטאנטן ־ מיניסטער, בעת דער מלוכה־פרעזידענט פראנסוא מיטעראן איז ביי־געווען איבער דער לוויה פון דערמארדעטן פרעזידענט אנואר סאדאט.

ענגלישע נעא־נאצים העצן צו באיקאטירן יידישע געשעפטן

די ענגלישע נעא־נאצים האבן לעצטנס פארשטארקט זייערע העצעס קעגן יידן. אין דער געגנט פון קאווענט גארדען, אין לאנדאן, האבן זיי פארשפרייט אויפרופן צו באיקאטירן יידישע געשעפטן. די פאליציי האט נאך נישט דעמאסקירט די העצער פון די „ארגאניזאציעס", וואס געבן אן אלס אדרעס די הויפט־שטאט פון אירלאנד, דובלין.

צו דער 1־טער יארצייט פון י. פרידמאן און סאם הערשקאוויטש

דעם 27־סטן סעפטעמבער 1981 איז געווארן א יאר זינט ס'איז געשטארבן אונדזער טייערער חבר יוסף פרידמאן, ערן־פרעזידענט פון אונדזער פארבאנד.

יוסף פרידמאן, א מענטש מיט א סך וויסן און אינטעליגענץ, איז געווען גוט באקאנט אין פראנקרייך און אין ישראל אלס זשורנאליסט, געוועזענער פרייוויליקער קאמבאטאנט פון ביידע מלחמות, מיטגרינדער פון קרי"ף, גענעראל־סעקרעטאר פון דער פעדעראציע פון ביידע וועלט־קריגן, פארשטייער פון אופא"ק, געזעלשאפטלעכער און ציוניסטישער עסקן.

●

דעם 1־טן אקטאבער איז געווען דער ערשטער יארצייט פון ח' סאם הערשקאוויטש, אונדזער טייערן קאמיטעט־מיטגליד זינט דער גרינדונג פון פארבאנד.

מיר דערמאנען זייער הערלעכן אנדענק מיט צער און פיעטעט.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>